

פרוטוקול מישיבת מועצת העירייה
מן המניין מס' 14/14 מיום 26.11.14

נוכחים:

מר חי אדיב	- ראש העירייה
מר יגאל שמעון	- סגן מ"מ ראש העירייה
מר אמיר כוכבי	- סגן ראש העירייה
הגב' כנרת כהן	- חברת המועצה והמשנה לראש העירייה
מר משה חנוכה	- חבר המועצה
מר חיים שאבי	- חבר המועצה
הגב' תקוה גלם	- חברת המועצה
הגב' יעל ברזילי	- חברת המועצה
מר יגאל הררי	- חבר המועצה
מר אופיר טואיל	- חבר המועצה
מר אביאל אברמוביץ	- חבר המועצה
הגב' אביבה גוטרמן	- חברת המועצה
מר נדב דואני	- חבר המועצה
מר נוה גור	- חבר המועצה
הגב' שרונה הרשקו	- חברת המועצה
הגב' עדי ברמוחה	- חברת המועצה

נעדרו מהישיבה:

מר יואב רוזן - סגן ראש העירייה

משתתפים נוספים:

הגב' חנה גולן - מנכ"לית העירייה
 עו"ד ירון סולברג - היועמ"ש לעירייה
 מר מיכאל בלומנפלד - גזבר העירייה

על סדר היום:

א. שאילתות של חברי מועצת העירייה.

ב. הצעות לסדר של חברי מועצה:

1א. הצעתו לסדר של חבר המועצה מר נדב דואני מיום 8.7.14: "מועצת העיר מחליטה לצלם את ישיבות ועדות העירייה ולהעלות את הצילומים לאתר העירייה תוך 7 ימים מיום צילום הישיבה".

2א. הצעתה לסדר של חברת המועצה הגב' שרונה הרשקו מיום 22.7.14: "עיריית הוד השרון תמנה עובדת ייעודית לתפקיד יועצת לקידום מעמד האישה ולשוויון מגדרי, שזה יהיה עיסוקה העיקרי. העובדת תיבחר בהליך של מכרז".

3א. הצעתה לסדר של חברת המועצה הגב' שרונה הרשקו מיום 22.7.14: "מועצת העיר הוד השרון תקים ועדה לקידום מעמד האישה ולשוויון מגדרי. בוועדה יהיו חברים לפחות 3 חברים מקרב חברי מועצת העיר, יועצת ראש העיר לקידום מעמד האישה, מנהלת אגף הרווחה, ראש אגף חינוך, מנהלת היחידה להתנדבות ומשאבי קהילה, מנהלת בית ספר תיכון, מנהלת חטיבת ביניים, מנהלת בית ספר יסודי, נציגות ארגוני נשים הפועלים בעיר (ויצ"ו, נעמ"ת וכד'). הוועדה תפעל למען נשים ואנשים בעיר. הוועדה תתמקד במתן ידע, כלים, תמיכה וסיוע לקידום והצלחת נשים בכל תחום. הוועדה תפעל לקידום יוזמות, שחלקן הן חלק בלתי נפרד ממרקם החיים בעיר. מטרת הוועדה:

- * לקדם מסוגלות נשים בכל תחומי החיים.
- * למצוא את הקול של הנשים הצעירות בעיר ולקדם את צרכיהן.
- * למצב את הוד השרון כעיר מובילה בקידום מעמדן של הנשים ושוויון מגדרי.
- * שילוב נשים בחיים הציבוריים בהוד השרון, השפעה על קבלת החלטות בעיר והגברת מועדות לזכויות נשים".

4א. הצעתו לסדר של חבר המועצה מר נדב דואני מיום 28.7.14: "מועצת העיר הוד השרון מחליטה על פרויקט לשיקום ופיתוח שכונת שרת, לטובת תושבי השכונה בפרט ותושבי הוד השרון בכלל. הפיתוח יכלול: הקמת גינות, שיקום מדרכות, החלפת תאורה, ריבוד כבישים, צביעת בתים, תיקון מערכות החשמל בבניינים המשותפים, ניקיון חצרות הבתים, בניית מתקנים לסילוק אשפה, שיקום מערכות הביוב וכדומה".

ג. הנושא – מועצת העירייה מתבקשת לאשר את המלצות וועדת ההיגוי בנושא אנטנות:

1. עיריית הוד השרון תעדכן את וועדי הבתים המשותפים בכל מקרה בו תוגש הודעה מהממונה על הקרינה למהנדסת העירייה על הקמת מתקן גישה בתחומי העיר הוד השרון.
2. בכל אתר שבו תוגש בקשה להקמת מתקן גישה, יוגש דו"ח פיקוח מטעם מחלקת הפיקוח על הבנייה.
3. מועצת העיר הוד השרון ממליצה לוועדי הבתים להוסיף סעיף בתקנון בתים משותפים בנוגע לאיסור הקמת מתקן גישה אלחוטי (אנטנה) על גגות בתים משותפים ובתוך הדירות.

**ד. הנושא: אישור להטלת היטל סלילה והיטל תיעול בהתאם לתעריפים הקבועים
בחוקי העזר לשנה נוספת:**

הסבר:

- בתחילת שנת 2007 אישר משרד הפנים את תחשיבי היטלי הפיתוח לסלילה ולתיעול על בסיסם גובה העירייה את היטלי הפיתוח האמורים מתושביה. אישור משרד הפנים ניתן לתקופה של 5 שנים, עד לסוף שנת 2011. בחוק העזר להוד השרון (סלילת רחובות), התשס"ה-2005 נקבעה "מגבלת גביה" מפורשת, בסעיף 16 לחוק העזר לסלילה לפיה החל מיום 31.12.2011 הטלת היטל סלילה טעונה אישור של מועצת העירייה ושל שר הפנים. בחוק העזר להוד השרון (תיעול), התשמ"א-1980 לא נקבעה מגבלת גביה, אולם תחשיב ההיטל אושר כאמור לתקופה שהסתיימה בסוף שנת 2011.
- לקראת סוף שנת 2011 החלה העירייה בעבודה להכנת תחשיבים חדשים לסלילה ולתיעול. על מנת לאפשר את המשך הבדיקות אישור מועצת העירייה ומנכ"ל משרד הפנים את המשך הגביה עד ליום 31.12.2014.
- עם השלמת הכנת התחשיבים הם הועברו אל הגוף המוסמך לבדיקת תחשיבים, חברת גיגה כלכלה וניהול בע"מ, וקיבלו את אישורה. מועצת העירייה אישרה את התיקון לחוקי העזר ואת עדכון התעריפים בישיבתה מיום 29.10.14 והם נשלחו אל משרד הפנים לקבלת אישורו לתיקון. עד כה לא ניתן אישור משרד הפנים ולא פורסמו התיקונים לחוקי העזר. לפיכך, על מנת לאפשר את המשך גביית היטלי הפיתוח בשיעורם הקבוע היום בחוקי העזר לסלילה ולתיעול, מבקשת העירייה להאריך את תקופת הגביה של התעריפים הקיימים בשנה נוספת או עד לפרסום התיקונים המבוקשים לחוקי העזר, המוקדם מהשניים.
רצ"ב מסמך המסומן כנספח ד'.

הצעת החלטה:

- מועצת העירייה מאשרת את המשך גביית תעריפי היטל הסלילה הקבועים בחוק העזר להוד השרון (סלילת רחובות), התשס"ה-2005 בשנה אחת נוספת, עד ליום 31.12.2015 או עד לפרסום התיקון לחוקי העזר, המוקדם מהשניים.
- מועצת העירייה מאשרת את המשך גביית תעריפי היטל התיעול הקבועים בחוק עזר להוד השרון (תיעול), התשמ"א-1980 בשנה אחת נוספת, עד ליום 31.12.2015, או עד לפרסום התיקון לחוקי העזר, המוקדם מהשניים.

ה. הנושא: הגדלת תב"ר מס' 1353 :

שיפוץ מוסדות חינוך וציבור 2014 ע"ס 7,000,000 ₪ - הגדלה מ: 7,000,000 ₪ ל - 7,500,000 ₪ - סה"כ הגדלה 500,000 ₪.
מקורות מימון: משרד החינוך 390,000 ₪, קרן פיתוח 110,000 ₪.
התב"ר אושר בעבר: בישיבת מועצה מס' 11/14 מיום 29/12/2013 ע"ס 7,000,000 ₪.
מקורות מימון: קרן פיתוח - 6,500,000 ₪, משרד חינוך - 500,000 ₪.

מקורות מימון לאחר הגדלה:

קרן פיתוח - הגדלה מ- 6,500,000 ל- 6,610,000 ₪
משרד חינוך - הגדלה מ- 500,000 ₪ ל- 890,000 ₪
סך כל ההגדלה לאישור: 500,000 ₪.
הרשאות משרד החינוך - מסמך המסומן כנספח א' הועבר אליכם ב-11.11.14.

**ו. הנושא: העברות מסעיף לסעיף - תקציב רגיל 2014 - מסמך המסומן כנספח ב'
הועבר אליכם ביום 11.11.14.**

ז. הנושא: דיון בדו"ח כספי מצטבר - רבעון 2 - ינואר - יוני 2014. הדו"ח נשלח אליכם בתאריך 27.10.14.

יגאל שמעון: ערב טוב לכולם, אני מתכבד לפתוח את ישיבת מועצת עירייה מן המניין, מספר 14/14. ראשית, מזכירת העירייה, גבי ניצה משה, ללא קול, בעקבות הישיבה האחרונה, מאז היא לא הבריאה, אז נאחל לה החלמה מהירה ואנחנו נפתח בשאילתות. לפני השאילתות, אדוני ראש העיר, אני מבקש להודיע שהיום תתקיים ישיבה כולל דו"חות ביקורת 19 ו- 20. לפיכך, על פי התקנון, אנחנו נקיים ישיבה היום, עד השעה 10. בתום הישיבה, במידה ולא נספיק לקיים דיון ולסיימו, אנחנו נקיים דיון מחר, דיון המשך, בשעה 6 בערב ואני מבקש להצביע עבור זה. בבקשה. לפי התקנון, החלטת רוב. אם כתוב - החלטת רוב.

ירון סולברג: יש מצב.....

[מדברים ביחד]

עדי ברמוחה: לא לא שומעים.

שרונה הרשקו: לא, לא שומעים, אנחנו גם רוצים לדעת.

חי אדיב: אנחנו נודיע על הישיבה הבאה, בכל מקרה, בכל מקרה.

יגאל שמעון: לא, אבל צריך להודיע, אוקי, בסדר.

חי אדיב: לא נצביע אבל נודיע.

שרונה הרשקו: שנזמין את הבייבי סיטר מעכשיו, למחר, כן? זה מה שאתה אומר.

חי אדיב: ברור, בכל אופן, אנחנו עושים דיון ואם לא, אז נכתוב שזה (לא ברור). אוקי, קחו את זה בחשבון, זה הכל.

יגאל שמעון: טוב, שאילתה ראשונה,

שרונה הרשקו: ישיבה, ירון, יש קוורום? יש קוורום לפתיחת ישיבה?

חי אדיב: יש 9.

יגאל שמעון: אנחנו 9, זה בסדר, שרונה?

שרונה הרשקו: לא עברתי על הכל, אני לא זוכרת בעל פה, את החוק הזה.

יגאל שמעון: בסדר. טוב, שאילתה ראשונה של נדב דואני, הנחנו את שאילתה

ויש גם את התשובה, נדב לא נמצא, אז אני אקריא אותה: "שלום

רב, בגזברות העירייה, עובד רואה חשבון מר דוב רוזנבאום, במשך

שנים רבות ופועל לשביעות הרצון המלאה של ממוניו. ברצוני

לקבל מענה לשאלתה הבאה, האם יש כוונה להחליף את רואה החשבון דב רוזנבאום, הנותן שירותים במשך שנים רבות, לעיריית הוד השרון, כעובד במשרד רואה חשבון אופיר בוכניק ושות'?"
תשובה – התשובה של חנה גולן, מנכ"לית העירייה, התשובה "התשובה לשאלתה שבנדון, היא – לא. תודה רבה.

[מדברים יחד]

- חי אדיב: נושא הבא.
- יגאל שמעון: אנחנו, 2, שאלתה נוספת.
- נדב דואני: רגע, יש לי אפשרות לשאלה.
- חי אדיב: לא עכשיו.
- נדב דואני: למה לא?
- חי אדיב: שאלה הבאה.
- נדב דואני: יש לי אפשרות.
- שרונה הרשקו: מה זה, לא עכשיו?
- חי אדיב: רבותי, מי שמנהל את הישיבה, זה אני.
- שרונה הרשקו: אבל יש חוק, יש חוק.
- נוה גור: מה קורה פה, מה?
- יגאל שמעון: טוב, שאלתה השנייה של נדב דואני, מיום ה- 28.09.2014.
- נדב דואני: היועץ המשפטי, האם,
- יגאל שמעון: יש לך עוד שאלתה, תשאל אותה ב...
- נדב דואני: לא, למה, למה? אחד אחד.
- יגאל שמעון: אבל לא היית פה, לא הקשבת לתשובה.
- נדב דואני: אבל אני מכיר את השאלתה שלי.
- יגאל שמעון: אבל לא,
- נדב דואני: אבל שמעתי את התשובה שלהם, כמה היא מורחבת - לא.
- יגאל שמעון: טוב.
- חי אדיב: התשובה היותר מובנת, להגיד – סליחה, איחרתי, אני מתנצל, אני רוצה לשאול שאלה.
- נדב דואני: קודם כל, אתה,

- חי אדיב : זה,
- נדב דואני : אני בינתיים, מגיע לכל הישיבות, בשבוע שעבר, לא היית, מישהו ביקש שתתנצל שלא היית? איחרתי, מה קרה?
- חי אדיב : כדאי שתיתן לבן אדם, לסיים את התשובה,
- נדב דואני : אבל הוא סיים, הוא אמר – לא.
- חי אדיב : ולעבור לשאילתה הבאה, הלאה.
- יגאל שמעון : במחלקת הגביה של עיריית הוד השרון עובדת יגאל
- יגאל שמעון : משרד רואה חשבו בר ניר,
- נדב דואני : יגאל, אני מבקש מהיועץ המשפטי להתייחס. האם ניתן לעבוד בשיטה שלכם? היושב ראש, לא יכול לקבוע איזה כלל שהוא רוצה. אני יכול לשמוע את היועץ המשפטי בבקשה, שייתן את ההתייחסות שלו?
- חי אדיב : לא, אתה לא יכול לשמוע אותו.
- נדב דואני : למה לא?
- חי אדיב : שב, תירגע, תן לנו לעבור לשאילתה הבאה.
- נדב דואני : אני בינתיים, נורא רגוע, אתה בלחץ,
- חי אדיב : קדימה, להמשיך לשאלה הבאה.
- נדב דואני : רצית מהר מהר, לעבור, כנראה שאני צודק במה שאני אומר, אתם טועים, כמו תמיד. מה להישאר, עם מה?
- חי אדיב : אני מבקש לא להפריע, חוצפן, אתה רק הגעת.
- נדב דואני : למה מפריע?
- חי אדיב : תירגע, תן לבן אדם לסיים משפט.
- נדב דואני : אתה נוטל ממני את הזכות של לשאול שאלה.
- חי אדיב : אני לא נותן לך,
- נדב דואני : לברר רגע אחד, אולי אין לי זכות, אולי אני לא רוצה לשאול?
- חי אדיב : אתה מפריע לחבורה שלמה שבאה בזמן ורוצה להפסיק בזמן.
- נדב דואני : חבורה שלמה שבאה בזמן אגב, יפה מאוד שהם באים בזמן, כי זו העבודה שלהם גם, אני פה, בהתנדבות ואני עושה את זה באהבה

גדולה וקרה גם, שאיחרתי, אז מה קרה? אתה בשבוע שעבר לא היית ובישיבה הקודמת, לא היית בכלל.

חי אדיב: הלאה.

יגאל שמעון: "במחלקת הגביה של עיריית הוד השרון, עובדת עובדת משרד רואה חשבון בר ניר, לאחרונה, התבשרתי שיהיו שינויים במחלקה לאחרונה, התבשרתי שיהיו שינויים במחלקה אשר מעוררים אי נחת, בקרב בכירים בעירייה. בעקבות כך, ברצוני לקבל מענה לשאלתה הבאה: האם יש כוונה להחליף את העובדת ממשרד רואה חשבון בר ניר, במחלקת גביה, בעובד ממשרדו של רואה חשבון אופיר בוכניק ושותפיו?" התשובה של גב' חנה מנכ"לית העירייה, "התשובה לשאלתה היא – לא".

חי אדיב: עכשיו, אתה מוזמן לשאול את כל השאלות שלך.

נדב דואני: קודם כל, אני מודה לך, אני מודה לך חי שאתה נותן לי את הזכות, לא זכות, זה מגיע לי, אתה לא עושה לי טובות. תראה, אני קודם כל, הבנתי שיש עובד חדש שם – חגי עמרני, רואה חשבון חגי עמרני, במחלקת הגביה שנמצא, אני לא יודע מי זה העובד הזה ואני אשמח לקבל את התשובה, מי זה העובד הזה? אתם רוצים שאלות קצרות? מי זה העובד חגי עמרני?

יגאל שמעון: שאלה אחת, שאלת המשך רק.

נדב דואני: שתי שאלות, על זה ועל הקודמת.

יגאל שמעון: אז שאלת המשך לקודמת.

נדב דואני: אז אני מבקשת על זאת, לדעת מי זה העורך הדין חגי עמרני, שעובד כיום, במחלקת הגביה.

חי אדיב: זו שאלתה אחרת, תשאל שאלת המשך.

נדב דואני: לא, ממש לא, שאלת המשך. אתם אומרים – לא, אני שואל – מי זה עורך הדין חגי עמרני, שעובד שם?

חי אדיב: תקבל תשובה בשבוע הבא.

נדב דואני: לא, למה? יש לי, מותר לי שאלת המשך. תגיד – אני מסרב לענות לך, לגיטימי.

- חי אדיב : אני מסרב לענות לך.
- נדב דואני : אוקי, תודה רבה, ראש העיר מסרב לענות לי. עכשיו, לגבי דב רוזנבאום. אני מבין שעורך הדין בוכניק,
- חי אדיב : אתה רשאי אבל, להתקשר בטלפון, אחרי הישיבה המנכ"לית תעדכן אותך.
- נדב דואני : לא, זה המקום.
- חי אדיב : הלאה, קדימה.
- נדב דואני : זה המקום, קודם כל, יפה שאתה נותן לה אישור לדבר עם חברי אופוזיציה, זה ממש יפה.
- חי אדיב : כן.
- נדב דואני : אבל זה המקום לשאול שאלות ואני לא צריך לעשות את זה, אתה בחדרי חדרים, בשיחות טלפון. זה המקום לתת תשובות, מי זה העורך דין הזה, שהכנסתם אותו במסגרת העסקה היפיפייה של עורך הדין בוכניק, שנכנס פה לכל המקומות בעירייה.
- חי אדיב : הלאה, בסדר.
- נדב דואני : אני מנסה לדעת, האם, אתם אומרים שעל דב רוזנבאום, אתם לא מחליפים אותו, קודם כל, אני שמח לשמוע, ימים יגידו אם אני טועה, אבל אני מנסה להבין, וזאת שאלת ההמשך שלי חי, מה עושה עורך הדין אופיר בוכניק או אנשיו בעירייה, בכל מיני מחלקות ומחלקות, מה הם עושים שם?
- חי אדיב : תשאל שאילתה.
- נדב דואני : לא, לא שאילתה, זאת שאלת המשך.
- חי אדיב : לא קשור. הלאה.
- נדב דואני : מה לא קשור? אז תגיד – אני מסרב לענות לך.
- חי אדיב : דיברת על שני אנשים,
- נדב דואני : נכון.
- חי אדיב : קיבלת תשובה מוסמכת,

- נדב דואני: נכון, שאלת המשך, מה מוסמכת? לא, זה מוסמך? זה גם לא תשובה עמוקה. רגע, ממשיכים בדורסנות? אתה לא רוצה לענות לי גם על זה? תגיד, לגיטימי.
- חי אדיב: תהייה רציני,
- נדב דואני: אני מאוד רציני, אתה לא רציני בתשובות שלך.
- חי אדיב: מה השאלה אני לא מבין?
- נדב דואני: מה עושה עורך הדין בוכניק בעירייה? מה עושים הוא ואנשיו, מה הם עושים?
- חי אדיב: אני לא מכיר את עורך הדין בוכניק.
- נדב דואני: המשרד, אתה לא מכיר אופיר בוכניק, רואה חשבון? סליחה, לא עורך דין,
- חי אדיב: אני לא מכיר עורך דין, רואה חשבון אני מכיר.
- נדב דואני: אה, אתה ממש משהו, חבל על הזמן, היום, אתה ממש מכבב. רואה חשבון בוכניק, מה הוא עושה בעיריית הוד השרון?
- חי אדיב: זו השאלה?
- נדב דואני: כן.
- חי אדיב: יפה, אז גברתי המנכ"לית.
- חנה גולן: רואה חשבון אופיר בוכניק,
- חי אדיב: רק רגע, רק בשביל הפרוטוקול,
- נדב דואני: כן?
- חי אדיב: זו לא תשובה בשבילך, זו תשובה לכל השאלות. אי – נבחר ציבור לא מתעסק עם ניהול העירייה. מנכ"לית עירייה יכולה לבחור, יחד עם הנהלת העירייה, מתי שהיא רוצה, את מי שהיא רוצה ויכולה להחליף את מי שהיא רוצה.
- נדב דואני: אוקי.
- חי אדיב: נקודה.
- נדב דואני: נו, יפה מאוד.
- חי אדיב: עכשיו, תעני לו על רואה חשבון בוכניק.
- חנה גולן: רואה חשבון בוכניק, סיים את עבודתו בעירייה לפני כחודש.

- נדב דואני: זהו? ואין לו שום נגיעה, הוא לא, אף אחד מהעובדים שלו, לא נמצא פה? גם לא שליחיו? יפה.
- יגאל שמעון: שאילתה הבאה, שאילתה של חבר המועצה נוה גור, מבקש "לדעת מהם ציוני הבגרות, ביחס לשנה האחרונה שהסתיימה, בכל אחד מבתי הספר בעיר, בכל אחד ממקצועות הבגרות". טוב, התשובה היא של יוסי בייר, "על פי הפרסומים, הרשמיים של משרד החינוך, ממוצע הזכאות לבגרות בעיר הוד השרון הוא – 84.74%, בשנת הלימודים תשע"ג. התוצאות ל- תשע"ד יפורסמו רק לאחר, סליחה, רק לקראת סוף שנת הלימודים – תשע"ה. עד היום, הנהלת העירייה, כמו משרד החינוך, פרסמה אך ורק את הנתון הרשמי של ממוצע הזכאים לתעודת בגרות, ברמה העירונית. משרד החינוך אינו מצדד בפרסום נתונים השוואתיים בין בתי הספר, וכך גם עיריית הוד השרון".
- אתם קיבלתם גם את הגרף שביקשת, את העלייה, משנת תשס"ג עד תשע"ג, שהיינו 64.68% ועלינו ל – 84.72%. עליה של 20%, הגרף מונח לכם על השולחן. בנוסף, את אחוזי הגיוס, נכון, על פי הבקשה. תודה.
- נוה גור: קודם כל, אני מאוכזב שלא רשמתם פה שגם בזכות ראש העיר שלנו, ניצחנו 3:0 במשחק כדור רגל ועוד כל מיני דוגמאות כאלה, כי קבלתם שוב פעם, הזדמנות להראות ככה, נתונים שאנחנו מקבלים אותם בלי סוף, באינפוזיה. אני חושב,
- חי אדיב: זה מה שביקשת.
- נוה גור: לא, לא, אני אגיד בדיוק מה ביקשתי, ואתה תתייחס בבקשה, למה שביקשנו. עכשיו, אפשר להחליט שכל השאילתות פה, מזלזלים בהן, ואפשר להחליט שאתה, כנבחר ציבור, נותן דין וחשבון לאותו ציבור שבחר בך וגם למי שלא בחר בך. וכרגע, מה שקורה פה, זה שכל שאלה, לא מקבלת מענה. אני ביקשתי לקבל מידע, אגב, אם לא תתנו את המידע עכשיו, אז נפנה באמצעות החוק, באמצעות בתי משפט, לקבל את מה שצריך, יש חוק חופש

המידע, שאומר בצורה ברורה, מה צריך, ביקשתי לקבל את ציוני הבגרות, בכל שנה, בכל בית ספר, בכל אחד מהמקצועות והתשובות היא מאוד פשוטה, אגב, למה? כי אתה בחרת מסדרי עדיפויות כאלו ואחרים, לשלם המון כסף לחברה כזו או אחרת ואנחנו כציבור, רוצים לדעת מהם התוצרים. לבוא ולהגיד שהממוצע עלה ב – 20% מלפני 30 שנה, זה מאוד יפה, אני בטוח שזה בגללך, אבל אתה לא נותן תשובות, אתה לא רוצה לתת תשובה, אל תיתן תשובה.

- חי אדיב: תפנה לשר פירון,
- נוה גור: אתה עכשיו,
- חי אדיב: תפנה לשר פירון,
- נוה גור: עד עכשיו, תמכת בשר פירון.
- חי אדיב: שאתה חבר מפלגת יש עתיד,
- נוה גור: אתה עכשיו רושם פה – משרד החינוך אינו מצדד ועכשיו, אתה תומך במשרד החינוך.
- חי אדיב: מה שהשר פירון יגיד, אנחנו,
- נוה גור: כשמבקשים ממך להראות נתונים שלא קל לך להראות, אתה פתאום מצדד בשר פירון, או ביאיר לפיד, או במי שאתה רוצה.
- חי אדיב: הלאה, מה השאלה?
- נוה גור: אני שואל, נתתי שאלה, אני מבקש תשובה.
- חי אדיב: מה השאלה?
- נוה גור: שיענה פה.
- חי אדיב: מה השאלה?
- נוה גור: אתה נתת תשובה? ביקשתי, בכל מקצוע, בכל בית ספר, את הנתונים של הבגרויות. אני רוצה לדעת שבתנ"ך קיבלנו כך וכך, זה הממוצע ושככיתה הזו ושכבית ספר הזו, אנחנו כך וכך, אתה מסרב לתת את המידע הזה?
- חי אדיב: קיבלת תשובה.
- נוה גור: איזה תשובה קיבלתי?

- חי אדיב: תקרא טוב, כנראה שאתה לא מבין עברית.
- נוה גור: תשמע, אתה בחור נבון, אתה לא תמיד יודע לדבר, אבל אתה גם לא יודע לחשוב כנראה, יש פה שאלה מאוד פשוטה ומדוע אתה לא נותן עליה תשובה? תסביר.
- חי אדיב: זהו? סיימת? אז אני אתן לך תשובה.
- נוה גור: קדימה.
- חי אדיב: חבל לי על סגנון הדיבור שלך,
- נוה גור: גם לי על שלך.
- חי אדיב: הוא חצוף הוא חסר אחריות ואני לא אוסיף. אבל יחד עם זאת, אין לנו מה להתבייש בציוני תעודת הבגרות בהוד השרון, אני אגיד לך משהו לא פורמאלי,
- נוה גור: אז תיתן את הנתונים.
- חי אדיב: אני אגיד לך משהו, אל תפריע לי, לא הפרעתי לך.
- נוה גור: אה, לא הפרעת לי?
- חי אדיב: לא הפרעתי לך. אני אתן לך את ה, משהו לא פורמאלי, התשובה שקיבלת ממנהל האגף היא פורמאלית, רשמית, מתואמת עם משרד החינוך. מה שמשרד החינוך מאשר לנו לפרסם, אנחנו מפרסמים,
- נוה גור: משרד החינוך לא אישר לך?
- חי אדיב: יחד עם זאת, תקשיב,
- נוה גור: משרד החינוך לא אישר לך?
- חי אדיב: אתה מפריע לי ואל תפריע לי.
- נוה גור: אז אל תבלף את הציבור, משרד החינוך לא אישר לך?
- חי אדיב: אתה מפריע לי, אל תפריע לי, זה לא דיון, זו שאילתה. שאלת את השאלה, אין לך זכות יותר להפריע. עכשיו, אני אענה לך. אחד – ענינו לך את בדיוק, מה שמשרד החינוך מפרסם, יחד עם זאת ובנוסף לזה, אחוזי הנשירה בהוד השרון, יוצאים מגדר הרגיל, 0.03, אם אני מסכם בסך הכול עכשיו, את הציונים של תעודות הבגרות בהוד השרון, בתיכונים בהוד השרון, מי שלומד בהוד

השרון, הם מגיעים ליותר מ – 91-92%. כך שיש לנו קצת יותר. הציונים האלה, כולל אנשים שלומדים מחוץ להוד השרון, כך שאם הילדים האחרים, שלומדים מחוץ להוד השרון, היו לומדים בהוד השרון, יכול להיות שהמוצע הזה, היה גם גדל. בלי קשר, הציונים של התיכונים, שלושת התיכונים יחד, מעל 91-92% בהוד השרון ועל זה מגיע מחיאות כפיים גם למערכת החינוך, גם לעירייה, גם להורים, בלי שום צל של ספק וכל הסיסמאות האחרות רקובות ונבובות.

נוה גור: טוב, אז יש לי שאילתה, שאלה,

חי אדיב: קיבלת תשובה, אין יותר, נקודה.

נוה גור: סליחה, יש לי שאלה פשוטה, מותר לי לשאול.

יגאל שמעון: תודה, אנחנו ממשיכים,

חי אדיב: שאלת, הלאה, לנושא הבא.

יגאל שמעון: טוב, שאילתה נוספת, של חברת המועצה שרונה הרשקו.

להלן שאילתה בנושא,

חי אדיב: כל אחד מקבל תשובה, בהתאם לסגנון אישיותו,

נוה גור: אתה פשוט פוחד, בהתאם לאישיותך, אתה לא יכול לשבת במקום

שאתה יושב, אדוני.

יגאל שמעון: בענף הכדור-עף לתלמידות ותלמידי בתי הספר בעיר, עירית

הוד השרון משקיעה את החלק הארי של כספי התמיכות,

משה חנוכה: חברה של 3 אנשים, אתה לא מסוגל לנהל, אתה רוצה לנהל

עיר?

יגאל שמעון: עירית הוד השרון,

חי אדיב: ילד בן 24.

נוה גור: בטח, ילד בן 24, מעריץ גדול שלך.

יגאל שמעון: תברים, זה שאילתה של שרונה עירית הוד השרון משקיעה את

החלק הארי של כספי תמיכות הספורט בענף הכדור-עף. בין

השאר, כספי התמיכות, מטרתם להגדיל את כמות הילדים

בעיר, שיעסקו בספורט. בחוברת של רשות הספורט העירונית –

"עושים ספורט בבתי הספר" ספטמבר 2014, מפורטת פעילות ענפה של ילדי העיר בתחום הספורט, בכל בתי הספר בעיר. מדוע לא מקיימים טורנירים לתלמידות ולתלמידי כיתות ה'-ו' של בתי הספר היסודיים בעיר, תלמידי חטיבות הביניים ולתלמידי החטיבות העליונות?" תשובה, תשובתה של תקוה גלס, חברת המועצה ויושבת הראש, ועדת הספורט. "השאלתה בנושא הנדון, הועברה לבדיקת הגופים המקצועיים בעירייה, ובתום בדיקתם, תעלה לדיון בישיבת ועדת הספורט העירונית".

השאלתה הזאת, היא בעצם שנייה שלי, אחרי שקיבלתי את החוברת הזאת, מרשות הספורט, חוברת מדהימה ויפה, על כל הפעילויות. אני שאלתי אותה, בעקבות הקריאה של החוברת, ביקשתי, הציעו לי פגישה, כדי לקבל עליה מענה ואז, נאמר לי שאם אני רוצה לקבל מענה, אני לא יכולה לפגוש את מנהל רשות הספורט בנושא ואולי, מחזיקת התיק, תפגוש אותי. בלית ברירה, הנושא הזה עבר לישיבת המועצה כשאלתה, כי מענה אני לא מקבלת ואני, אין לי אלא לומר כמה אני מאוכזבת על התשובה כי השאלה עצמה, כשאלה, הועברה לפני למעלה מחודש, אם לא חודש וחצי, כשהחוברת הזאת, הגיעה אלי. אז אני רוצה רק, שיובן פה שאם אנחנו לא נקבל תשובות לנושאים שוטפים שעולים, אז אנחנו, את הזמן שלנו, פה בשולחן הרחב הזה, נעלה בשאלות כגון אלה, כי אנחנו, כמי שרוצה לשרת את הציבור ולדאוג לו, צריכים לשאול את השאלות בשולחן הזה.

אוקי, תקוה את רוצה להתייחס?

לשם כך, יש ועדת ספורט.

אם זכור לך שרונה, אחרי שהייתה תשובה שלילה מלהיפגש עם מנהל רשות הספורט, אני התקשרתי אליך וביקשתי ממך, אם את רוצה להיפגש אתי בנושא? ולא חזרת אלי.

אני ממתינה מאז, ממתינה לפגישה מאז.

היא פנתה אליך אבל,

שרונה הרשקו:

חי אדיב:

יגאל שמעון:

תקוה גלס:

שרונה הרשקו:

יגאל הררי:

- שרונה הרשקו : עכשיו, אוקי.
- יגאל הררי : רגע, רגע, תקוה לא אומרת אמת?
- שרונה הרשקו : תודה, אל תעזור.
- יגאל הררי : למה תודה? היא לא אומרת אמת?
- שרונה הרשקו : תודה, אל תעזור, יכול להיות שלא הבנו אחת את השנייה.
- יגאל הררי : אני עכשיו הציבור, אני רוצה לשמוע.
- חי אדיב : רוח הדברים עכשיו, קודם כל, כל הצעה מבורכת, אנחנו לא נגד, כשאתה מדבר גם בסגנון אחר, והיא מקבלת את הסגנון, שתדבר בניחותא. תפגשי בבקשה עם מחזיקת התיק, שהיא אמונה על המדיניות וכל רעיון טוב, יבורך, נכניס אותו לאן שצריך. יחד עם מנהל רשות הספורט, מפגש של חצי שעה או שעה, או רבע שעה, יכול לייצר עוד משהו יפה ותעשו את זה באהבה. יפה, בסדר? תודה רבה על הצעה.
- יגאל שמעון : תודה.
- אביבה גוטרמן : אני רק רוצה לדעת. לא ניתן להיפגש עם מנהלי מחלקות? זאת אומרת, נגיד בחינוך, אין מחזיק תיק חינוך, אז עם מי?
- חי אדיב : אז יש ראש,
- אביבה גוטרמן : אז אתך אישית?
- חי אדיב : כן, את מוזמנת.
- אביבה גוטרמן : אבל אתה, אי אפשר להשיג אותך.
- חי אדיב : במקרה שלך, כבר היית מחזיקת תיק, אז את מוזמנת.
- אביבה גוטרמן : אז בשביל זה, אני שואלת.
- חי אדיב : אם תרצי, אני אשמח,
- אביבה גוטרמן : אפשר היה לדבר עם מנהל המחלקה ו...
- חי אדיב : אפשר, בתאום מראש, עם לשכת ראש העיר,
- אביבה גוטרמן : נוהל חדש?
- חי אדיב : כן, לעשות סדר בבלאגן.
- יגאל שמעון : טוב, שאילתה נוספת.
- שרונה הרשקו : בנושאים שאין תיק, מה עושים?

- חי אדיב: אז יש ראש עיר, שישמח להיפגש עם כל אחד ואחד מכם.
- שרונה הרשקו: אם אין תיק, שאילתה נוספת של חברת המועצה,
- יגאל שמעון: אשמח להיפגש עם כל אחד ואחד, בתרבות דיון ושיח שקטים, גם אם אתם חולקים עלינו, מותר לכם, אבל אפשר לדבר אחרת, אפשר לבקש אחרת, למה להתלהם ולהשתלח ולשנות סגנון? זה לא מוסיף כלום וזה מחנך את הדור הצעיר וחלקו, מצלם אותנו פה, קצת אחרת, זה הכול. כן, קדימה.
- יגאל שמעון: טוב, שאילתה נוספת של חברת המועצה, שרונה הרשקו, להלן שאילתה בנושא שומרים בגני הילדים בעיר. "האם עיריית הוד השרון מתכוונת להפסיק את עבודתם של השומרים בגני הילדים?" התשובה של, תשובתם של מנהל האגף החינוך – מר יוסי בייר ונועם בן יהודה, מנהל מחלקת הביטחון: "עיריית הוד השרון נמצאת בימים אלו, בתהליך בחינת מערך האבטחה העירוני וזאת על מנת לשדרג את רמת האבטחה, על מרכיביה הרבים.
- נדב דואני: מה זאת אומרת, לשדרג?
- יגאל שמעון: כמו – סיור, מוסדות חינוך, מוסדות ציבור, אירועים ועוד. בכוונת העירייה לתת מענה איכותי יותר, לכל גוף המאובטח על ידה. ולשלב בין האבטחה האנושית, לבין מרכיבי אבטחה נוספים, טכניים, כגון מצלמות, מערכות אזעקה ועוד. במסגרת זו, נבדקת גם האבטחה בגני הילדים העירוניים."
- אביבה גוטרמן: מה זה אומר?
- שרונה הרשקו: השאילתה הוגשה ב – 02.11, עוד הרבה קודם למצב הביטחוני, שהלך והפך מתוח יותר ויותר ואנחנו יודעים מה קורה היום, באיזור ירושלים. השאלה אם כל הסוגיה של המצב הרגיש, העדין, בעיקר בסמוך לאתרי בניה, שיש לנו בעיר, נלקח בחשבון, בהערכת המצב המחודשת? מה שנקרא, או שאנחנו דבקים במה שהתחלנו עוד קודם?

- נועם בן יהודה : כן, התשובה היא כן, נלקח בחשבון.
- שרונה הרשקו : התשובה היא, כן?
- נועם בן יהודה : נלקח בחשבון, כן, בגלל זה גם, דחינו את ה,
- חי אדיב : אני אוסיף עוד כמה דברים. היום, ישבתי עם מפקד משטרת, מפקד האיזור, במשטרת כפר סבא, שהציג לי נתונים די מעודדים בנושא של הביטחון האישי. יחד עם זאת, לגבי הגנים הספציפיים, שאת מדברת והשאלה במקומה, באף, או ברוב רובם של גני הילדים במדינת ישראל, הבודדים, והחוק אומר – עד 100 ילדים, אין שמירה. הוד השרון התעקשה, כבר שנים רבות, מאז שאני מכתן, שבכל גן יהיה שומר. מהניסיון המצטבר שלנו, חלק מהשומרים, או רוב רובם של השומרים, הם בדרך כלל, כמו בייביסיטר שנושאים נשק, לא בהכרח, איכותם טובה. אנחנו רצינו לשדרג את הביטחון ולהעלות אותו. גם לשלב אמצעי אבטחה כאלה או אחרים, לכל גן, מבחינה אלקטרונית, מצלמות ועוד ועוד ועוד, לייצר מערכת ניידת יותר, כמו שעושים בהרבה מוסדות אחרים והתוצר הסופי, מתואם עם המשטרה ועם מומחי ביטחון, בהחלט, אנחנו ניתן מוצר הרבה יותר טוב והרבה יותר חזק. וכשנגמור את זה, נשמח מאוד להציג לכולכם בוועדת הביטחון, אתם מוזמנים לבוא, לדון ולהציג את זה בוועדת הביטחון ובוועדת החינוך של העירייה.
- נדב דואני : אז אתה מתכוון לבטל את אגרת השמירה?
- עדי ברמוחה : או, זה.
- נדב דואני : כן?
- חי אדיב : מה, מי אמר?
- נדב דואני : את שוקל לבטל את אגרת השמירה?
- חי אדיב : מי אמר?
- נדב דואני : לא, אני שואל אם אתה שוקל? אם אתה מוריד את השומרים,
- חי אדיב : זה לא נושא לדיון,
- נדב דואני : אם אתה שוקל לבטל את אגרת השמירה?

- יגאל שמעון: טוב, אנחנו בשאלתה של חברת המועצה,
- אביבה גוטרמן: אבל רגע, אבל דיברנו שהכסף הזה נועד לשמירה, אז זה יהיה
- התשובה – לגנים ולבתי ספר, אז מה?
- חי אדיב: לא, לא.
- אביבה גוטרמן: לא מורידים את זה, אבל כן מורידים את השמירה.
- חי אדיב: אתם רוצים לשמוע חצאי דברים, מעלים שאלות. אנחנו
- משדרגים, מחזקים,
- [מדברים יחד]
- חי אדיב: מאחר וזו שאלתה אני לא רוצה לעשות דיון.
- [מדברים יחד]
- חי אדיב: אתם מוזמנים לוועדת הביטחון, נציג לכם את זה שם, ואני אומר
- לכם, כמומחה בטחון,
- אביבה גוטרמן: אז לא מורידים את השמירה?
- שרונה הרשקו: עוד לא החליטו.
- יגאל הררי: לא נכון הוא לא אמר את זה.
- חי אדיב: אנחנו הולכים לשדרג את הביטחון של ילדי הוד השרון,
- נדב דואני: יש לך איזה רציונאל?
- חי אדיב: זו המטרה, נקודה. הלאה.
- נדב דואני: חי, יש לך איזה רציונאל, שאתה עומד ב,
- חי אדיב: מה?
- נדב דואני: יש לך רציונאל, איזה רעיון?
- חי אדיב: רציונאל? אני אסביר לך בוועדת הביטחון.
- נדב דואני: למה לא כאן?
- חי אדיב: לא שאלת שאלתה, לא עלתה על הסדר. לא פה.
- נדב דואני: מה אכפת לך להרחיב בנושא?
- חי אדיב: לא, לא פה.
- נדב דואני: אתה מציג,
- חי אדיב: אני יכול לקרוא לעצמי קצת יותר מזה, אבל בוא נהייה צנועים
- קצת ואתה, אל תהייה חצוף.

- נדב דואני: מה, עוד פעם חצוף?
- יגאל שמעון: טוב, שתי שאילתות של חברת המועצה אביבה גוטרמן.
- חי אדיב: זה הגננת אמרה לך, בגן.
- נדב דואני: מה הגננת אמרה לי?
- חי אדיב: הלאה, קדימה.
- נדב דואני: לא הבנתי מה הוא אמר,
- חי אדיב: עדיף שלא תשמע.
- יגאל שמעון: שתי שאילתות של חברת המועצה אביבה גוטרמן. אחת – מהו תקציב ההוצאות, עבור יועצים מתכננים, מפקחים. שש. שיעצו עד היום, על פיתוח האגם, כולל הפארק. מהו מקורות המימון שיצאו עבור האגם והפארק? אביבה, את ראית את התשובות?
- אביבה גוטרמן: אני ראיתי, אני ראיתי. אז קודם כל, למה אני שואלת?
- חי אדיב: אביבה, התמונה יפה, אבל?
- אביבה גוטרמן: ואתה רוצה ל, התמונה, דרך אגב, אני לא נגד האגם.
- חי אדיב: לא, בסדר.
- אביבה גוטרמן: אבל אני נגד ההצעה, נגד התיעדוף, נגד הלוואות עבור האגם, זאת הבעיה שלי.
- חי אדיב: אוקי.
- אביבה גוטרמן: זו הבעיה. גם אם בסופו של דבר, אולי הוא יצא יפה, הסכום שלו, הוא המון המון כסף, קרוב ל – 100 מליון שקל, יודעים את זה. ובאמת, אני לא סתם שואלת כי אני רוצה לדעת, אני רואה כאן, יש רשות ניקוז הירקון – מיליון, מנהל מקרקעי ישראל – מיליון. כל השאר, כמובן יצא מאתנו ויצא מהלוואה. ואיך אומרים? עוד לא נגמר, אנחנו עוד בתחילת הדרך.
- יגאל הררי: זה לא נגמר,
- אביבה גוטרמן: אה, יגאל, אני מבקשת שלא תתערב. יגאל,
- יגאל הררי: היא הצביעה בעד, הייתה בדיון הזה, היא ראתה אותי כפי שאני, אני, כשאני התנגדתי על זה, היא הצביעה בעד, עכשיו, כשהמוצר כבר הולך ונבנה ונהייה יפה,

- אביבה גוטרמן: אני לא אמרתי שאני נגד, מישהו שמע שאמרתי?
- יגאל הררי: אז את מתכוונת ש,
- אביבה גוטרמן: סליחה, שמעת ש,
- יגאל הררי: למה לא התנגדת כ...,
- אביבה גוטרמן: אז בוא, אז בוא נגיד,
- יגאל שמעון: יגאל, יגאל,
- אביבה גוטרמן: אני הסכמתי. אז הסכום הראשוני היה, בוא, בוא נפתח את זה, אוקי? היה 12 מיליון שקל,
- יגאל הררי: 20 מיליון.
- חי אדיב: מה השאלה? אביבה,
- אביבה גוטרמן: ישנו פרויקטור שמתפקד פה, ב- 50,000 שקל לחודש,
- חי אדיב: אביבה, אביבה, מה השאלה?
- אביבה גוטרמן: אני שואלת על התקציבים.
- חי אדיב: מה השאלה, אבל?
- אביבה גוטרמן: על התקציבים.
- חי אדיב: מה השאלה?
- אביבה גוטרמן: אני רוצה לדעת, בסיכומו של דבר, יש לי עוד שאלות, רק שלא נכנסו לכאן, בפעם הבאה, יכנסו שתיהן, הנוספות. השאלה היא חי, והיא נשאלה לא היום, לא היום, גם כשהייתי הסגנית וכשהייתי בישיבת פרויקטים. נשאלת השאלה, ואז שאלתי – למה מוציאים מכרזים? למה עושים את כל זה? מה קרה? מה המלחמה? יש כסף? אמרנו שצריך פה תרומות, זה פרויקט ממלכתי, לאומי, אמרנו את זה. אם זה פרויקט לאומי, כספים יש בממשלה, בכל המקומות, שיצטרכו לתרום. אמרנו, ישנו הפרוייקטור, הוא גם יתרים כספים, בין היתר, הוא מקבל גם 50,000 בחודש, כ – 50,000 שקל בחודש, גם עבור הפרוייקט, גם הפיקוח, אבל גם עבור השגת תרומות. אני לא רואה את התרומות, בינתיים, הפרוייקט רץ ורץ ורץ והדיבור היה – 12 מיליון שקל ואחר כך, ככל שיהיו כספים, בהתאם לכך, העבודה

- תתקדם. ולכן, שאלתי – למה זה מתקדם בצורה כזו היסטורית.
 אגב, בבחירות, זו הייתה השתוללות גדולה,
 כולל עבודה בשבת, כולל עבודה בשבת.
 נדב דואני :
 של מכרזים והכל, למה? למה, חי? איפה, אני לא רואה פה,
 אביבה גוטרמן :
 מה השאלה, אבל? לא הבנתי.
 חי אדיב :
 שאלתי, מה הם גורמי המימון?
 אביבה גוטרמן :
 מה השאלה? אחת, שאלה אחת.
 חי אדיב :
 שאלתי, גורמי המימון, איפה הם?
 אביבה גוטרמן :
 הנה, יש לך פה פירוט.
 חי אדיב :
 זה לא הפירוט, חי, הפירוט הוא שהסכום כולו,
 אביבה גוטרמן :
 את שואלת למה מדינת ישראל, לא עוזרת לנו?
 חי אדיב :
 אני שואלת למה ממשיכים,
 אביבה גוטרמן :
 למה המנכ"ל לא מימן את זה שיש לו 2 מיליארד שקל בקופה?
 חי אדיב :
 למה לא קיבלנו המשך כספים? אז למה המשכנו?
 אביבה גוטרמן :
 מה השאלה?
 חי אדיב :
 השאלה היא התייעדוף. למה מוציאים כספים על הפרויקט הזה,
 אביבה גוטרמן :
 ככל שהוא יהיה יפה וטוב בעתיד, מוציאים כספים, כשיש פה סדר
 עדיפות שונה, כשיש הרבה בעיות בעיר הזאת, שלא נפתרו עדיין.
 אני לא חושבת שזה נכון להמשיך ולעשות את זה בקצב רצחני
 כזה, לקחת הלוואות ולשעבד את העיר, על פרויקט האגמים, אני
 מאוד מצטערת.
 יגאל הררי :
 אני רוצה להגיד משהו,
 חי אדיב :
 הלאה,
 יגאל הררי :
 ברצינות.
 חי אדיב :
 כן, משפט אחד קצר, כי זה רק שאילתה.
 יגאל הררי :
 באמת שאי אפשר, זה היה פופוליסטי לגמרי עכשיו, נו באמת, אני
 התנגדתי לדבר הזה, אני התנגדתי, עכשיו, כבר כשעוצרים
 פרויקט ואומרים לקבלנים – תלכו באמצע, כשיבואו להתחיל
 מחדש, זה יעלה עוד מיליונים. במקום לבוא,

- אביבה גוטרמן: יגאל, זה שטויות במיץ עגבניות,
- יגאל הררי: במקום לבוא ולסיים,
- אביבה גוטרמן: זה מחולק, פרוייקט מחולק בתהליכים, זה פרוייקט אחרי פרוייקט, איזה שטויות אתה מדבר.
- יגאל הררי: אני מציע לך,
- אביבה גוטרמן: אתה מדבר שטויות, סלח לי שאני אומרת לך.
- יגאל הררי: הדבר הזה לפועל,
- אביבה גוטרמן: יגאל, גם להגן על דברים, לפחות תהייה הגיוני.
- יגאל הררי: אי אפשר להפסיק את זה, אי אפשר להפסיק את זה,
- אביבה גוטרמן: לא קיבלתי, מימון, לא קיבלתי כאן. מה זה? איזה שטויות אלה, אי אפשר להגיד לקבלנים, מה, זה תחילת בנייה של בית וצריך לסיים אותו? הילדים נמצאים ברחוב, איזה שטויות, הוא סתם מדבר, הוא סתם.
- חי אדיב: טוב, הלאה, רבותי, טוב, רבותי. אני חייב לענות לשאלה של אביבה, שאלה לגיטימית, למרות שיש תב"ר של 40 מיליון שקל והוצאנו בינתיים, כמעט, קצת יותר מחצי, חלק קטן זה גורמי ממשלה, חלק גדול זה קופת העירייה, בהחלט, זו לא בושה, אפילו, זה זכות, אני מרגיש זכות, כל אחד יכול לחשוב אחרת. יש לנו עיר עם חזון,
- עדי ברמוחה: אמרת תב"ר – 40 מיליון?
- חי אדיב: יש לנו,
- עדי ברמוחה: אבל פה רשום 20 מיליון,
- חי אדיב: לא להפריע לי, זה התב"ר הספציפי,
- יגאל הררי: התב"ר הוא 40 מיליון, שאביבה נעמדה והצביעו עליו בקדנציה הקודמת,
- חי אדיב: הלאה, הלאה, אני חושב שנדב לא היה בדיון, יצא. באותו תב"ר, אני חושב, לא יודע, לא זוכר, למען ההגינות, אני לא זוכר. אבל בואו, תנו לי לסיים את מה ששאלו. רבותי, יש לנו חזון תכנוני מוביל, במדינת ישראל. החזון התכנוני נקרא, מי שלא זוכר, מי

שלא יודע, אני אומר את זה לכולם פה – "טבע עירוני". החזון הזה מגובה בתוכנית מתער עירונית, שהולכת להיות מאושרת בשבועות הקרובים / בחודשים הקרובים, במשרד הפנים. קיבלנו על זה מחמאות מפה עד הודעה חדשה.

כסף, לא מחמאות.

אביבה גוטרמן:

רבותי, קיבלנו מחמאות, נקודה. הלאה. עיריית הוד השרון תמשיך בפרוייקט הזה ותוביל אותו, כדי לממש את החזון שנקרא – טבע עירוני, הכולל שיקום מכון הטיהור, בעלות של כמעט 80 מיליון שקל, בעשר שנים האחרונות, בשיתוף פעולה עם כפר סבא. רוב הכסף ניתן על ידי מדינת ישראל, המים שזורמים שם משודרגים ממכון הטיהור, אחד ממכונני הטיהור הטובים והמשודרגים ביותר, במדינת ישראל. זה מאמץ שנמשך שנים רבות ועשינו את זה. מכאן, במשך עשרות שנים, זרם ביוב לנחל הדס, מי שלא יודע, זרם ביוב בנחל הדס, שכמעט 10 קילומטר בתוך הוד השרון. עצרנו את זה וממכון הטיהור העברנו צינור תת קרקעי ל-אחו-לח. המקום השני במדינת ישראל שיש אחו-לח, זה בהוד השרון, ויש בציפורי. באחו-לח הושקע 18 מיליון דולר אוסטרליים שזה סדר גודל של עוד 60-70 מיליון שקל, מכסף אוסטרלי.

בהוד השרון?

שרונה הרשקו:

האחו-לח הופך את המים המשודרגים, בטיפול שלשוני, למים כמעט ברמת מי שתיה, הם זורמים בירקון, חלק מגאולת הירקון וכרגע, יש דגים בירקון, מה שלפני 5-6 שנים, לא היו דגים כי הם מתו, בגלל המים שזרמו. מכאן, צמח רעיון מעולה, להקים פארק של 1,400 דונם, שאין כזה דוגמא בכל איזור השרון וזה יקרה, גם אם זה יקרה ב- 5 שנים או ב- 10 שנים, וזה יקרה. מתוך הפארק הזה, בנינו יסודות של אגם, שלא עולה לנו כסף, כי אנחנו מקבלים את המים ממכון הטיהור, מתקציב שקיבלנו ממנהל המים, שזה המון כסף באגמים פרטיים, ששם יש גם מים רגילים.

חי אדיב:

האגם הזה, אגם אקולוגי של 30 דונם, הוא ייחודי במדינת ישראל ובין הבודדים בעולם, צריך לדעת את זה. במקום לשמור על פארק עתידים.

נוה גור:

במסגרת זו, יהיה פארק, בשנים הקרובות, מותנה בתזרים המזומנים ובהכנסות שמדינת ישראל תממן ואני אעדכן עוד מעט, כמה עדכונים. יהיה פארק של בין 100 ל – 150 דונם, כשלב ראשון, כחלק מהפארק העתידי, שמותנה באישורים ובתב"עות, של 1,400 דונם. במקביל, יש לנו 17 קילומטר נחלים, שחלקם כבר שודרג ובכל שנה, נשדרג עוד קילומטר או 2, תלוי בהפקעות ובפרוצדורה וגורמי המימון, כדי להחיות 17 קילומטר נחלים, להפוך אותם לנחלים צומחים ונאים, עם מים ודגים ושבילי אופניים והכל והכל. כל זה הוא חלק קטן מהחזון התכנוני של טבע עירוני. מי שאומר שזה מיותר, אני חולק עליו, לא מסכים אתו ואנחנו נמשיך לפתח את העירייה. זה לא מכספי הארנונה, זה מכספי הפיתוח ואנחנו עושים את זה, זה לא הזמן לדיון, ואל תפריע לי,

[מדברים ביחד]

אולי תסביר גם לאותם תושבים ולשכנה החדשה שלנו המנכ"לית במתחם 200.

נוה גור:

מר נוח גור, נוח גור, אל תפריע לי

חי אדיב:

למה אתה אומר שוב פעם, על,

נוה גור:

אתה מדבר על פרוצדורות, תוקים, תתנהג כמו בחוק, אל תדבר.

חי אדיב:

על דגים, אתה לוקח פארק ועשית טעות ועושים טעות וגם

נוה גור:

ממשיך, די כבר, עם המריחות האלה.

הלאה, אז מי שרוצה ללמוד את תוכנית המתאר ואת המשך, מה

חי אדיב:

זה הטבע עירוני? יכול ללמוד על הפארקים הנוספים שיהיו בעיר,

על הפארקים הנוספים גם במזרח העיר ועל דברים נוספים. אבל

בואו לא נעשה פוליטיקה, לא בכל עשייה,

לא.

נוה גור:

חי אדיב: יש פוליטיקה, יש גם דברים אמיתיים ורוב העשייה שלי היא אמיתית ומה שאמרתי לכם, זה דברים אמיתיים שאני מאמין גדול בהם וחלק אפילו, חלקו עלי, גם לפני 10 שנים וגם לפני 5 שנים והם רשאים להמשיך לחלוק עלי, אבל הפארק והאגם, יימשך ויבנה. הדבר הנוסף, אנחנו בדיאלוג עמוק עם קק"ל ועם מדינת ישראל ואני מאמין שבשנה הקרובה יתנו לנו גם סכומים כאלה או אחרים. אני אומר שזו תעודת עניות למדינת ישראל ולכל הגורמים שיש להם את הכספים למשאבים האלה,

נדב דואני: חי תבקש לא להוציא תושבים.

חיים שאבי: מי שמפריע, מה? נוציא אותו

חי אדיב: שמדינת ישראל לא, עד היום, לא התעשתה ולא הבינה שזה פרויקט לאומי, זה בעיה אחרת וזה לא פחות, האחריות שלכם לבוא ולהגיד ולפרגן ולהגיד – בוא נעזור, בוא נשנה, כל אחד, עם החברים שלו. אבל אני לא מצפה לכולם, לאף אחד. אם אתם לא עוזרים, אל תפריעו, אל תפריעו, זה המשפט הכי חשוב,

נדב דואני: אלי מקק"ל, חבר שלך, מקדימה,

חי אדיב: זה לא דיון, אני סיימת, הלאה.

יגאל שמעון: שאילתה הבאה, שאילתה של חברת המועצה עדי ברמוחה "דירקטוריון חברת מוסדות סיים את פעילותו בשנת 2014, במרץ 2014. מדוע לא הגיע לשולחן המועצה מינוי דירקטוריון חדש? תשובה של מזכירת המועצה, ניצה משה, "חברת מוסדות חינוך ותרבות בהוד השרון, מיסודה של הסוכנות היהודית לארץ ישראל בע"מ אינה תאגיד עירוני, אלא חברה בשליטת הסוכנות היהודית לארץ ישראל. הסמכות למנות דירקטורים לחברת מוסדות נתונה לאסיפה הכללית של החברה ואינה בסמכות מועצת העירייה. יצויין כי בהתאם לנהלי הסוכנות היהודית, רשאי ראש העירייה, להגיש המלצות למינוי דירקטורים לחברת מוסדות, אך המלצות אלה כפופות לאישור הסוכנות היהודית

ולאישור האסיפה הכללית של חברת מוסדות, אשר לה הסמכות למנות את הדירקטורים כאמור".

עדי ברמוחה: אני רוצה לשאול את היועץ המשפטי, השאלה הזאת נבעה בעקבות תשובה שאתה נתת לי, בישיבת מועצה, שהדירקטוריון של חברת מוסדות יגיע לאישור מועצת העיר ובגלל זה, העליתי את השאלתה.

ירון סולברג: אני לא בטוח, אם את יכולה להפנות אותי, אני אמרתי שיש נציגויות של חברי מועצה בדירקטוריונים שונים. אני לא אמרתי שזה יובא לאישור, זה שני דברים שונים. אם תפני אותי אבל, לפרוטוקול שאני אמרתי, אני אשמח לראות,

עדי ברמוחה: אני אפנה אותך לפרוטוקול.

[מדברים יחד]

שרונה הרשקו: אז אם זה ככה, אז צריך לעשות חישוב מחדש של נציגות סיעות. כי אם זה ככה, יש רק שני דירקטוריונים, בואו נחשב, עד עכשיו, אמרתם – אי אפשר לחשב את ..

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: אוקי, תודה, אנחנו עוברים לשאלתה הבאה.

עדי ברמוחה: אביאל אברמוביץ' כיבד אותנו בנוכחותו.

יגאל שמעון: ברוך הבא אביאל. השאלתה של חברת המועצה – עדי ברמוחה,

"האם עובדים בכירים במחלקת גזברות קיבלו תוספת של 5% במשכורתם, רטרואקטיבית, בעוד שעובדי העירייה חויבו להוריד יום עבודה, סליחה, אחד בחודש, כחלק מצעדי ההתייעלות לצמצום הגירעון?"

התשובה של גזבר העירייה – מיכאל בלומנפלד: "במענה על השאלתה, בנושא הנדון, הריני להודיעך כי לא היו דברים מעולם, כל עובדי הגזברות, בלי יוצא מהכלל, תרמו את היום ללא תשלום".

עדי ברמוחה: אני לא שאלתי על התרומה של היום, אני ציינתי – תרומה של יום. אני שאלתי על העלייה במשכורת.

- חי אדיב : הוא אמר שלא.
- יגאל שמעון : אבל כתוב – במענה ל...
- חי אדיב : הוא אמר : לא.
- יגאל שמעון : לא היו דברים מעולם, תקראי מה שכתב.
- עדי ברמוחה : לא היו דברים מעולם, מיכאל?
- נדב דואני : הוא עונה משהו אחר, אבל.
- יגאל שמעון : שאילתה הבאה, של נוה גור.
- נדב דואני : הוא לא מתייחס, הוא מתעלם, הוא עונה על משהו אחר.
- חי אדיב : כן, השאילתה של ברמוחה, בבקשה.
- [מדברים ביחד]
- יגאל שמעון : תודה. לשאילתה של נוה גור: "אבקש לדעת האם עיריית הוד השרון, הגישה בקשה למשרד החינוך, להשתלב בשלב המתקדם bring your own device, שרונה הרשקו:
- יגאל שמעון : אה אוקי כי הוא כתב פה רק B, של פרווייקט הטאבלטים, שמהווה את המסגרת אותה התווה משרד החינוך, ליישום פרווייקט תקשוב מתקדם, שבו נדרשים ההורים לרכוש טאבלטים והמקנה לבתי הספר תמיכה בתשתיות, תמיכה טכנית, פדגוגית בסכום של 100 אלף ש"ח לבית ספר, המשמש בין היתר למימון רכישת המכשירים?" תשובתו של מר יוסי בייר, מנהל אגף החינוך: "האגף נערך, מאמצע שנת 2013, בשיתוף משרד החינוך והנהגת ההורים יישובית, להפעלת מיזם הטאבלטים בבתי הספר היסודיים בעיר, החל משנת הלימודים – תשע"ה. במהלך השנה, נערכו פגישות רבות בנושא זה, כאשר משרד החינוך והנהגת ההורים, מנהלי בתי הספר, שותפים מלאים לבניית המהלך והטמעתו. כמובן שהעיר הייתה חשופה לכל קורא, שהוציא מנהל הטכנולוגיה במשרד החינוך, בסוף אפריל 2014, באמצעות הממונה על התקשוב במחוז מרכז – הגברת אורית טאטי, המליצה לא להגיש קול קורא לדגם המתקדם, אלא להגיש קול קורא לדגם הבסיסי וזאת משום

הדירוג של העיר, בלמ"ס שהנו הגבוה ביותר, והאמירה שהדגם המתקדם מיועד לישובים שדירוגם בלמ"ס נמוך. 11 בתי ספר יסודיים שהגישו את קול קורא לדגם הבסיסי ואושרו על ידי משרד החינוך. לקראת שנת העבודה הבאה ופרסום ה-קול קורא הבא, בתחום זה, בכוונת הרשות להדריך את בתי הספר, לבקש את הדגם המתקדם ולא את הדגם הבסיסי". נוח, הנחנו גם את המכתב של חבר הכנסת עמרם מצנע בנושא ואני לא אקרא אותו...

משה תנוכה: סעיף 5 – "הועדה מעבירה מילות הערכה לעיריית הוד השרון, ששמה את נושא החינוך בעדיפות גבוהה ביותר" אני יודע, אולי הוא יבוא לשיבת מועצה, פעם.

[מדברים ביחד]

נוח גור: קודם כל, אני רוצה להבין, התשובה היא – לא, אני מבין, מכל הדיבורים מסביב, התשובה היא – לא.

חי אדיב: שמה?

נוח גור: עיריית הוד השרון לא ביקשה לקבל,

חי אדיב: כנראה שהבנת הנקרא, היא בעייתית אצלך.

נוח גור: נכון, אז בוא, אז תסביר לי, התשובה היא – לא?

חי אדיב: תקרא, תקרא את זה טוב.

נוח גור: שאלתי אם התשובה היא – לא? אני מבקש להבין, לא הבנתי.

חי אדיב: קראת את התשובה של יפה?

נוח גור: כן, אבל יש לי הבנת נקרא

חי אדיב: מה יפה אומרת?

נוח גור: לא טובה, כמו שאמרת, אני מבקש להבין – האם העירייה ביקשה או לא?

חי אדיב: אז אני אתן תשובה קצת יותר רחבה, כנראה שלא מבינים את הנקרא.

נוח גור: אבל רק ברורה, בסדר?

חי אדיב:

אחד, עיריית הוד השרון, מעבר לחזון החינוכי שלה, כל אחד יכול, כדאי שתשמע, זה נמאס לך, אבל כדאי שתדע, כך הוכחנו בתעודות הבגרות, כך הוכחנו בגיוס לצה"ל וכך אנחנו מוכיחים יום יום, בחדשנות, בכל תחומי החיים, גם בחינוך. לגבי הטאבלטים, הגיע הזמן שנבין, גם אתה ואני בטוח שאתה מבין, רק אתה לא רוצה להבין, טאבלט היום, זה ספר, אל תפריעו לי, אני רוצה לסיים. אחרי זה, אני אתן לך גם, להתייחס. טאבלט היום, בעולם המודרני, זה ספר, הוא לא תחליף ללמידה כזו או אחרת, הוא ספר. משרד החינוך קבע קריטריון כשיש 70% מהילדים, שרוצים בהסכמה, אפשר להתחיל בפרויקט. הפרויקט הזה נעשה בשיתוף פעולה מלא, לא חלקי, מלא, מ-א' ועד ת' ואני יכול לתת לך פרוטוקולים ורשימות, ותקבל אותם, כי ביקשת ובכתב בוטה ולא מנומס, תקבל את הכול. כתוב בדיוק, בשיתוף פעולה מלא עם כולם, נעשתה פעולה מדהימה של שיתופי פעולה עם כולם. סופו של דבר, הומלץ לא ללכת לפרויקט המתקדם הזה, כי זה נעשה ואמור וכתוב, לא הולכים לפרויקט המתקדם הזה, כי זה נעשה וניתן לעיירות פיתוח, עם חתך סוציאקונומי נמוך. המליצו על פרויקט אחר ואנחנו הולכים עליו, בפילוט של 4 בתי ספר. פיילוט זה טאבלט לכל ילד. הפרויקט הזה זכה ל- 92% נכון להיום, של כל ילדי הוד השרון, למעט קבוצה קטנה, מסיבות אידיאולוגיות ועקרוניות, שלא ברורות לי וזכותן. וכמו שהורה יגיד מחר בבוקר, ילד, אני לא קונה לך ספר. זכותו, אבל הוא לוקח את המחיר שהילד, לא יהיה לו ספר בבית הספר. יחד עם זאת ובנוסף לזה, את התהליך התחלנו לפני כמעט 5 שנים, במקרן לכל בית ספר והמורות עברו תהליך של למידה דרך מחשב והן מלמדות וזה מצוין, ישבתי בכמה שיעורים כאלה, שעה שלמה, כדי להבין ולהיכנס לראש של הלמידה. עברנו ממחשב לכל כתה, לפיילוט של משרד החינוך – מחשב לכל ילד. דוגמא אחת בבית ספר תל"י ועוד כמה בתי ספר. גמרנו את הפיילוט הזה, הגענו

לתובנה שזה המילה האחרונה – טאבלט, במקום 10 ספרים בילקוט, כל בוקר, חולכים עם טאבלט, חוסכים את הספרים, יותר זול, יותר עקרוני. מה האבסורד בכל המשחק הזה? בכפר סבא ורעננה, עשו דבר כזה, קנו ספרים, אחרי זה, אמרו להם לקנות טאבלט, שלמו 3,400. אומרת לי מורה בבית ספר בהוד השרון – אני אימא לילדה בכפר סבא, שלמתי 3,400. עשינו מעשה מדהים של שיתוף פעולה, עם הנהגת החורים, אפשרנו לקנות ב – 1,300 ולא ב – 3,400 ואיזה קומץ של הורים, מסיבות עקרוניות, זכותם, עושים רעש, כאילו הם מכתיבים את הקצב. סליחה, אמרו את זה נציגי משרד החינוך, אמרו את זה, או אמר את זה, יושב ראש ועדת החינוך של הכנסת, אמר לך את זה גם בפנים, בישיבה, למרות שלא הייתי בישיבה, כתב מכתב מפרגן לעיריית הוד השרון, על חדשנות, על ההובלה וטבעי שבכל דבר חדש, יש מתנגדים. אבל אי אפשר להפוך את זה לשחיטות, התנהלות, חוסר שיתוף וכל מיני סיסמאות נבובות, שאין בהן בסיס ואחרי זה, לעשות איזושהי שאילתה, כאילו איזה צדיק, מדבר. יש יותר צדיקים, לכן, הפרוייקט הזה יוצא לדרך, אנחנו כל שנה נתקדם, כל שנה נשפר ומי שלא רוצה, שלא ילמד בכתה הזאת. יחד עם זאת, אני חולק על הקומץ של ההורים שהתנגד, מסיבות עקרוניות, זכותם ואני מכבד את דעתם, השיטה והרעש שהם עשו, סביב זה, לא הוגנת, לא אמיתית, לא אובייקטיבית והיא פוגעת ברוב הדומם, שהוא 92% במערכת החינוך, שקנה טאבלטים, או הביא טאבלט מהבית. אותם ילדים עקרוניים, שלא רוצים להביא מסיבות כאלה או אחרת, אני לא רוצה להגיד – פוליטיות, יש לילדים שלהם טאבלט בבית, 24 שעות משתמשים בו ומשום מה, לא רוצים להביא את זה לבית הספר. מה זה הדבר הזה? לכן, קיבלת תשובה קצת יותר ארוכה, בשיתוף פעולה עם משרד החינוך, כולל המחשבים המתקדמים, המליצו לא לעשות את זה, לפחות בשנה שנתיים הקרובות, אנחנו עושים פיילוט, אני מאמין

שנצליח. היום, ביקרתי בכמה כיתות, נהייתי לשמוע את הילדים, מדהים לשמוע אותם, איך הם מדברים, חבל שלא הבאתי כתה פה, שתשמעו איך הם מדברים. חבל שאנחנו לא לומדים מהילדים שלנו, איך לדבר.

מה קורה עם אותם ילדים שלא יכולים לרכוש?

אביבה גוטרמן:

מי שלא יכול, אמרנו את זה, כתבנו את זה. אני מאריך טיפה כי זה חשוב. מי שלא יכול מסיבות סוציאליות, קנינו לו ואין שום בעיה וגם מי שלא רוצה מסיבות אידיאולוגיות, אני פשוט מרחם על הילד הזה, שההורים שלו עושים דווקא. נתנו לו קצה ונתנו אפשרות שישתמש, אבל זו טעות, אני אומר את זה, טעות של ההורים ואני לא הולך להתווכח אתם, הם לא פה ולא יצרתי אתם פגישה בעניין הזה, אבל המערכת וגם משרד החינוך הוציא, מה שמצנע אמר, חבריה זה מצוין, אמר למשרד החינוך – תחדדו את ההוראות, כדי שגם הקומץ הזה, או הקבוצה הזאת של המתנגדים, תבין ותדע לאן ללכת ולאן להוביל את הילדים.

חי אדיב:

אני הקשבתי לך קשב רב, אז אני מבקש שתקשיב גם אתה, לדברים שלי, בקשר למה שאמרת. אחד – כל פרויקט של טאבלט כזה או אחר, או כל פרויקט שיש בו כדי לקדם את העיר, זה דבר מבורך. אבל ראוי שיעשה בדרכים ראויות. אחת – שזה יעשה על פי חוק, לא מחייבים הורים, אלא מודיעים להם מראש, מה מותר ומה אסור. לא אומרים להם – אתם קונים ועושים עליהם מניפולציות בלתי חוקיות, שתיים – לא יכול להיות שאתה, בעיר שלך, אני הקשבתי לך ואתה לא מקשיב עכשיו.

נוה גור:

אני מקשיב.

חי אדיב:

100%.

נוה גור:

לא יכול להיות ש...,

חי אדיב:

רק שנייה, תרשה לי, אני לא הפרעתי לך, הקשבתי,

נוה גור:

- חי אדיב: אמרת, אני חוזר על מה שאתה אומר,
- נוה גור: הקשבתי לך, הקשבתי לך. לא יכול להיות,
- חי אדיב: שאלה אחרונה, כן.
- נוה גור: לא שאלה, אתה התייחסת, אמרת שתיתן לי להתייחס, אז אני מתייחס בכבוד, גם אליך.
- יגאל הררי: עכשיו, אני מדבר ברצינות, התייחסת לאביבה
- נוה גור: יגאל, סליחה, אתה מפריע.
- יגאל הררי: אז אני גם רוצה להתייחס,
- אביבה גוטרמן: למה פעם, אתה (לא ברור, מדברים יחד)
- יגאל הררי: ואין פה שום דבר.
- חי אדיב: אתה צודק, אני אתן לך.
- [מדברים ביחד]
- חי אדיב: יוצא מגדר הרגיל, בגלל שזה חינוך, אני אתן לך גם, להתבטא. טוב, קדימה.
- יגאל הררי: לא הגיוני שפה, כל אחד, לוקח לעצמו דין,
- מדברים יחד**
- נוה גור: אף אחד מההורים שמתנגדים, לא מתנגדים, אלא מסיבות שבהן עיריית הוד השרון פעלה בחוסר אחריות לבריאותם של הילדים, פעלו בחוסר אחריות, ברמה הפדגוגית. אתה אחת הערים היחידות, אם לא היחידה, שעשתה שינוי כל כך דרסטי, בלי לבדוק עדיין, בלי שידועים מה המשמעויות הפדגוגיות של הוצאת כל הספרים והנזקים שעלולים להיגרם לזה. אתה אחת הערים היחידות שלא מממנת את הטאבלטים, כפי שבערים אחרות מממנים. אתה אחת מהערים היחידות שלא מאפשרת חיבור חוטי, סליחה, אני הקשבתי לך. שלא מאפשרת חיבור חוטי ומתנגדת להמלצות של משרד הבריאות, שלא יהיה חיבור אלחוטי בכתות ואתה פעלת במכרז, או במשהו שאפילו לא היה מכרז, שלא על פי דין ולכן, בוא נעשה סדר, אף אחד מההורים ואף אחד מהיושבים פה, לא מתנגד לפרוייקט הטאבלטים, אלא

מתנגד לדרך. אחד. שתיים – קיבלת ביקורת קשה מאותו עמרם מצנע ואתה מוזמן לקרוא את הפרוטוקול, בוועדת החינוך של הכנסת, שאמר שעיריית הוד השרון, אגב, תברי כנסת אחרים, כל הדיון היה סביב ההתנהלות הקשה של עיריית הוד השרון ולא ישבת שם, סליחה שנייה, סליחה, משה, אני אקשיב לך, שהתנהלה בצורה מתחת לכל ביקורת, בפרוייקט הזה, לכן, לבוא ולעשות מזה מאוד סקסי, אנחנו קונים טאבלטים, אתה לא חשבת על גיל עמל ועל אותן שכונות שמחר יהיה להם קשה ואתה מחר, תצטרך לשלם את הדברים האלה. אבל יש בעיה אחת קטנה – שערב הבחירות, הבטחת פרוייקט טאבלט לכל אחד מהילדים בעיר, רק לא ציינת שההורים, הם אלה שיקנו את זה, אז תבל.

יפה. יגאל, מילה אחת רק, להערה שלך, כן.

חי אדיב:

אני רוצה רק באמת להגיד, קודם כל, וזה לך, אני אומר, אני לא אומר את זה כפוליטיקה. אתה לא יכול לבוא, להגיד לא ראוי, כי החוכמה לא נמצאת רק בצד אחד, לא אצלך. החלטות, יש פה מועצה שיש לה קואליציה, קואליציה, זה חלק מממשלה, אתה עכשיו, בכנסת, חבר מהשורה, זכותך להביע. עכשיו, אני אגיד לך מה לצערי, חלק מההורים הם כמו קבוצת אנרכיסטים, החליטו שלא, אז מתנהגים וזכותם, בכל חברה יש גוף שהוא מתנגד לזה ומתנגד לפה. אצלי בבית, יש טבעוני ואחד הוא פרחוני וכל אחד, עושה לו מה שהוא רוצה, טבעי לגמרי ולכן, אל תגיד לא ראוי. כשקיבלו פה, החלטה וישבו פה אנשים, קיבלו החלטות, יש ועדות, יש גזבר,

יגאל הררי:

למה, הצבעת על זה?

שרונה הרשקו:

איפה קיבלו החלטה במועצה?

נוה גור:

יש אגף חינוך, יש יועצים שבאו להציע את העצה הזאת, עובדה שבחלק מהמקומות, כן עשו, זאת אומרת, אתה, מה אתה אומר? אנחנו, בוא נהיה, נשתרך אחרונים ואז אתה תבוא, תעשה

יגאל הררי:

- שאלתה, או הצעה לסדר – למה בהוד השרון אין טאבלטים?
שיהיה לך, על מה להתמוגג, לא נתנו לך את התענוג הזה, הפעם.
אל תדאג, הוועדה לחיוב אישי, תבדוק את הנושא הזה,
ננה גור :
הלאה.
חי אדיב :
עכשיו, אני אומר לך, קודם כל,
יגאל הררי :
ותחייב את מי שצריך לחייב.
ננה גור :
עם כל הכבוד לפדגוגיה ואני יכול להגיד לך, שאני מדבר ממרום
יגאל הררי :
גאוותי, לי יש ילד עורך דין, עם תואר ראשון במנהל עסקים,
ננה גור :
אתה לא איש חינוך.
יגאל הררי :
הבן השני מהנדס, הבת שלי, השלישית שלי, היא לומדת דוקטורט
בפסיכולוגיה,
ננה גור :
ולא אתה ולא אני, מבינים בחינוך.
יגאל הררי :
ואני יכול להגיד לך שבחינוך, יש לי קצת ניסיון, ואני אומר לך
שכשיושבים מול אנשים ומביעים את דעתם, אם אתה יכול, אתה
בעצמך, שר השקיפות, היית ולא עשית ישיבה אחת, בשביל זה,
גם הדיחו אותך מהתפקיד הזה,
ננה גור :
נכון.
יגאל הררי :
אז גם את זה, תיקח בחשבון. לכן, אני אומר, אם אתה רוצה
לבוא, להעיר הערות, על מה? עשו פה יותר זול מכל עיר בארץ,
עשו את זה הכי טוב שאפשר ואתה, יש לך מה להגיד, לא ראוי.
מה זה לא ראוי? מי אמר שמישהו אחר חושב יותר טוב מאתנו,
פה?
חי אדיב :
אוקי, אני רק, לא רוצה לנהל באמת דיאלוג, אני אשמח מאוד,
בוועדת החינוך, גם לעשות דיון על הטאבלטים וכל מיני דברים
אחרים ומוזמנים, אופוזיציה, קואליציה, כאלה שחברים בוועדה
ולא חברים בוועדה. אבל אני חוזר עוד פעם, כנראה לא מקשיבים,
כנראה שלא מקשיבים למה שאני אומר ומה שאומר מצנע ומה
שאומר משרד החינוך ומה שאומר מנהל אגף החינוך, ומנהלת
מחלקת החינוך. רבותי, דאגנו לכל הפרמטרים, עשינו שיתוף

פעולה מלא, עבדנו לפי חוק ומי שחושב שלא עובדים לפי חוק, יש לו משטרה, שילך למשטרה.

נכון.

יגאל הררי:

עבדנו, בדקנו את נושא הבריאות מצוין, בדקנו את הנוהל, עבדנו לפי הנחיות היועץ המשפטי, אחד לאחד ויותר מכך, עבדנו ובדקנו את הנושא הפדגוגי, שהתחיל לפני 5 שנים, לא אתמול ולא לפני שנה. את הפדגוגיה, בדקנו לפני 5 שנים. איזה בית ספר במדינת ישראל, התחיל לפני 5 שנים, במחשב בכל כיתה, בכל 11 בתי הספר, היסודיים? איפה זה קיים? המשכנו במחשב לכל ילד, בפילוט, בשיתוף פעולה, משרד החינוך קנה את המחשבים, איפה זה קיים? על מה אתה מדבר? 1,800 בתי ספר משתמשים בזה בארץ, הם עושים הכי טוב, אנחנו לא. בכפר סבא קנו ב – 3,400, אני אומר, ב – 1,300, איך זה יכול להיות שאתם דורשים סכום כזה?

בחיפה לא שלמו בכלל, אתה רוצה עוד רשויות?

נוה גור:

בחיפה מצטיינים,

חי אדיב:

אתה רוצה עוד רשויות?

נוה גור:

לך תגור בחיפה,

חי אדיב:

אני אתן לך רשויות, אל תטעה את הציבור,

נוה גור:

לך תגור בחיפה,

חי אדיב:

אל תטעה את הציבור,

נוה גור:

אני לא רוצה לגור בחיפה,

חי אדיב:

אל תטעה את הציבור, אתה מטעה את הציבור.

נוה גור:

ולסיכום, אומר עוד פעם, יושב ראש ועדת הכנסת, אלוף בישראל,

חי אדיב:

מטעה את הציבור, תקרא מתוך הדיון של ועדת הכנסת,

נוה גור:

מילות הערכה לעיריית הוד השרון,

חי אדיב:

איך הוא מתבייש בעיריית הוד השרון.

נוה גור:

ששמה את החינוך,

חי אדיב:

איך הוא מתבייש בישיבה שם,

נוה גור:

- חי אדיב : בעדיפות ראשונה
- נוה גור : מספיק עם הדמגוגיה הזאת,
- חי אדיב : ומתעסקת עם חדשנות פדגוגית, נקודה. אלה המילים, זאת האמת וכל מילה שלך יכולה ללכת רק בסגנון שלך, למשטרת ישראל. תודה רבה.
- נוה גור : משה, משה, לך תלמד, לך תלמד את החומר.
- יגאל שמעון : טוב, אנחנו עוברים לסעיף ב'. הצעות לסדר, בבקשה. חברים, הצעות,
- חי אדיב : באופן טבעי, יהיו מחלוקות, אבל אפשר לדבר כמו בני אדם, בוא נדבר, אתה רוצה משהו? בוא נדבר,
- נוה גור : אתה לא רוצה להקשיב ...
- חי אדיב : אתה לא מסוגל,
- נוה גור : אתה לא רוצה להקשיב להורים אפילו, אתה רוצה לדבר.
- חי אדיב : אני מקשיב לכל אחד, אתה לא ראוי שיקשיבו לך.
- יגאל שמעון : טוב, אנחנו בסעיף ב' – הצעות לסדר,
- חי אדיב : אתה לא ראוי
- נוה גור : אני מקווה שוועדת חיוב אישי תלך אתך עד הסוף ותיקח ממך את הכסף הזה, כי לא חסר לך כסף ושתיקח ממך את הכסף, על כל ההורים, שגבית מהם,
- יגאל שמעון : טוב, הצעה לסדר,
- נוה גור : אתה ומנהל אגף החינוך.
- יגאל שמעון : הצעות לסדר,
- חי אדיב : כן, תודה רבה לך, על הפרגון.
- יגאל שמעון : הצעות לסדר של חבר המועצה נדב דואני, מיום - 08.07.2014.
- מועצת העיר מחליטה לצלם את ישיבות ועדות העירייה ולהעלות את הצילומים לאתר העירייה, תוך 7 ימים מיום צילום הישיבה.**
- עכשיו, פה אני, נדב, אני מסיר את הכובע של ניצה והכובע של יגאל ואני מבקש שלא לדון על ההצעה עכשיו.
- נדב דואני : באיזה כובע אתה?

- יגאל שמעון : עכשיו, אני חוזר לניצה, דבר.
- נדב דואני : טוב,
- יגאל הררי : קודם כל, לניצה אין תחליף.
- נדב דואני : באמת, לניצה אין תחליף, אין ספק.
- יגאל שמעון : ברור.
- נדב דואני : עובדת מצטיינת ואני לא ציני. תראה חי,
- חי אדיב : כן?
- יגאל שמעון : חמש דקות.
- נדב דואני : עשר.
- יגאל שמעון : עשר, סליחה.
- נדב דואני : אני לא אדבר את כל העשר, אל תדאג.
- חי אדיב : טוב, הלאה.
- נדב דואני : חי, תראה, במסגרת, דיברת פה, במהלך כל הישיבה עד עכשיו, דיברת על חזון ועל חזון ועל חזון, ואני רוצה להעיר לך פה, הערה. חיים, אתה יודע, רשום פה – 100% עיר, קהילה ירוקה. אתה נורא אוהב את ה – 100%, תמיד יש לך שאיפה שבפרסומים שלך, יופיע 100%.
- חי אדיב : אני אוהב גם קצת יותר מ – 100%, אבל צריך לשאוף כמה שיותר.
- נדב דואני : תלוי במה ובלי עיבוד נתונים, אז זה בסדר, אבל אם אתה מעוות את הנתונים ואתה שואב במקומות הלא נכונים, אז אין לזה שום משמעות. אתה יודע, אתה רושם פה – 100% עיר קהילה, אז כשאתה מדבר על חזון, חזון, מעבר לסיסמא שלו, של 100%, צריך להיות לו גם, יסודות עמוקים. קהילה לדוגמא, זה כשאתה פוגש את הקהילה שלך, אם הקהילה שלך מבקשת לפגוש אותך כראש עיר, אז אתה פוגש. אז כשיושבים פה, תושבים שמוחים נגד הרס של פארק עתידיים ומבקשים להיפגש אתך ואתה אפילו, לא עונה להם. הם נפגשו עם כל חברי מועצת העיר, אני חושב כמעט, עם כולם, יגאל אל תפריע.
- דוברת : לא עונים לנו, לא עונים לנו, ביקשנו להיפגש ולא עונים לנו.

- נדב דואני: אתה יודע מה, תראה, יהודית פה והיא עובדת מעולה ואני מאמין שעכשיו, אפשר לפתוח את היומן ולקבוע פגישה, אתה מוכן לפגוש אותם? את התושבים. הם רוצים לפגוש אותך, אתה לא עונה להם. אתה מוכן לפגוש אותם? במסגרת הסיסמה של עיר קהילה, אתה מוכן?
- דובר: וירוקה, וירוקה.
- נדב דואני: את הירוקה, אתם תסבירו לו, אתה מוכן?
- יגאל שמעון: מה הקשר ל, לא הבנתי, להמלצה לסדר?
- נדב דואני: מה שאני רוצה, אתה מוכן להיפגש אתם?
- חי אדיב: הלאה.
- נדב דואני: תשמע, אז אני אומר לך, זו דוגמא ראשונה לאסטרטגיה שהיא ללא יסודות עמוקים. אסטרטגיה? תיפגש, תאמין לי, אפילו אם לעשר דקות, רק תחפף אותם, מה אכפת לך, תכניס אותם לחדר, תוציא אותם, תוך כדי, אל תקשיב, תיפגש אתם. אז כשאתה אומר – קהילה ואתה מדבר על אסטרטגיה, לעיריית הוד השרון יש אסטרטגיה, יש חזון, אני לא יודע על מה אתה מדבר, חוץ מסיסמאות ריקות מתוכן ואתה מדבר על אתה יודע, חזון זה אומר שאתה ער למה שקורה בעיר שלך ואתה מטפל בתושבים, זה עוד פעם, אתה לא מתייחס לתושבים כי אתה לא פה וכשצריך להעיר לכם לגדר מתחמים שנבנים היום ורק אחרי שמעירים לכם, אתם מגדרים, אבל אתם לא מסתכלים מעבר לאף שלכם, מאה מטר, או מאתיים או שלוש מאות מטר והיום, ילדים שוקעים עד צוואר, זה אומר שאתה עיר ללא אסטרטגיה וללא חזון, החזון הוא הישרדות אישית ותו לא. אבל אתה יודע, במסגרת המאמצים שלנו כאופוזיציה, והמאמץ באמת, הוא להילחם בדורסנות שלך, בחוסר הקשבה, ניצה או יגאל, איך קוראים לך? ניצה בדרך כלל, לא מפריעה תוך כדי, עם שיחות, לא, בלי שיחות. אתה יודע, אני אומר, במסגרת המאמץ שלנו להילחם בדורסנות שלך, שאומרת – לא לפגוש תושבים, לנהל עיר

ללא אסטרטגיה, ללא חזון, אלא רק בסיסמאות, לקחת משרד שיווק שישווק אותך כאריזה מאוד מאוד יפה, אבל ללא תוכן אמיתי בפנים, אני מבקש לצלם את כל ישיבות הועדות ולהעלות אותן, לשדר אותן בשידור ישיר, או להעלות אותן, זה לא חייב להיות או, זה יכול להיות או / ו, מה שנקרא, להעלות אותן לאתר העירייה. חי, אתה אתי? אתה אתי?

חי אדיב: אני כל הזמן, אתך.

נדב דואני: יפה. לדוגמא, הישיבות שמצולמות כאן, לוקח להן כל כך הרבה זמן, עד שהן עולות לאתר העירייה, שתמיד אנשים אומרים – מתי זה עולה, מתי זה עולה? בכפר סבא זה עולה למחרת ופה, זה עולה אחרי כל כך הרבה זמן, אחרי שאתם בטח, בודקים את זה וזה עובר אצלכם במחלקת הפרופוגנדה, החלטות האם זה בסדר או לא בסדר.

חי אדיב: שוב אתה מנסה לעוות את התמונה.

נדב דואני: אני מעוות את התמונה? כי אתה מעוות את התמונה, זה הבעיה. לך יש, בראיה שלך, הכל הוא – 100% ובסוף, שום דבר הוא לא 100%, לא קהילה, לא ירוקה, לא נגישה, לא שקופה ולכן, חי, במסגרת הדרישה, הרצון שלנו, יגאל, אני מציע יגאל, שתעבור לידו, עומד מולך סגן ראש עיר ותלחש לו על האוזן כל הזמן, או תסמס לו, הרי, הוא מבין בטכנולוגיה, שלח לו אס אמ אס. אז אני אומר, תקשיב חי, במסגרת אני אומר, עקרון השקיפות, אני מבקש לצלם את הישיבות ולשדר אותן. תושבים לא יודעים שהישיבות מתקיימות, לא יודעים מה התוכן של הישיבות האלה, יש פה יושבי ראש וועדות שחס וחלילה, אני לא בא אליהם בטענות, אבל סתם, מסמנים, אתם דורשים מהם לקיים את הישיבה, כדי לסמן V, אתה אומר – וועדת חינוך תתכנס, בוא תשדר את זה, מה אכפת לך שהציבור יראה? אל תכניס מי שאתה לא צריך, להכניס לישיבה. אמרת קואליציה ואופוזיציה, איך אתה אוהב – קואליציה ואופוזיציה, במקום להגיד – ציבור,

אנחנו הציבור, אנחנו נבחרים ציבור ויש פה, נבחרים ציבור שרוצה לבוא להיות חלק. תפתח את הישיבות, של וועדת החינוך שאתה היו"ר שלהם, בוא נתחיל בוועדת החינוך, אני מוכן להתחיל גם, בוועדה שלי – וועדת הסמים והאלכוהול. בוא נפתח את השידור ונשדר את זה לכל הציבור, הציבור יפתח, יראה מה קורה, ישמע את הדיונים, יהיה מעורב, אם אתה רוצה מעורבות ואתה רוצה שקיפות, אני חושב שכל על זה. אני חייב להגיד לך, לזקוף לזכותך שהקמת את וועדת השקיפות בעיר. כנראה, יש לך פה, אסטרטגיה או חזון. ואם יש בו באמת, תוכן, בוא ניצק לו תוכן. אגב, שלחתי לך מייל לפני, לדעתי כמעט חודש, ביקשתי לקבל את גמר החשבון של גן האם. עכשיו, מותר לך על פי חוק 3 ימים, אתה חייב, תוך 72 שעות, להציג לי את החומר. עד היום, לא קיבלתי תשובה אגב, גם בזה, אני מבקש שתתייחס. או אתה לא חייב עכשיו, אתה יכול מחר, להעביר לי את החומר, או לקרוא לי, אני אבוא להסתכל, בסדר? ולכן, זו ההצעה שלי ולכן, אני מבקש לצלם את הישיבות, לשדר אותן בשידור חי ולהעלות אותן לאתר העירייה, תוך 7 ימים. אני לא חושב יגאל, שאתה ביקשת, אולי אתה תיכף, תסביר לי למה זה לא בסדר, אני לא חושב שיש סיבה להוריד את זה, אני חושב שאפשר לקבל את זה וזה יראה על נאורות, זה יראה על נאורות. זהו, תודה.

חי אדיב: כן. יגאל?

נדב דואני: הפתיעו אותך, יגאל.

חי אדיב: כן.

נדב דואני: לא, הפתיעו אותנו, הוא לא ידע שהוא צריך לענות.

יגאל שמעון: קודם כל, מאחר שאין דיון נדב, אז אני אענה לך במשפט.

נדב דואני: למה? תנמק, למה אתה מוריד?

יגאל שמעון: כי אין דיון. כי תראה, עד היום, אתה, את מה שעשית, קודם כל,

אני מכבד אותך, אתה יודע, אני מכיר אותך טוב,

נדב דואני: אתה אוהב אותי ואתה מכבד אותי,

- יגאל שמעון: ואני אוהב אותך,
- נדב דואני: 100% סיסמאות יפות.
- יגאל שמעון: אבל אני יושב אתך גם, בישיבות בוועדות שונות ואני רוצה להגיד לך שאתה שונה מוועדה לוועדה, למועצת עיר. ההתנהגות שלך כאן, כשהקהל נמצא וכשיש שידור ישיר, היא התנהגות כזו שבעצם, זה לא הנדב שאני מכיר בוועדה. כי בוועדה אתה מתנהג באמת, ענייני, רואה את הצרות, נותן תשובות, שואל שאלות, אז אם אני אומר ככה, אם אני עכשיו, אאשר לך מצלמות בוועדות,
- נדב דואני: לא לי,
- יגאל שמעון: מה? תחזור לי להיות עוד פעם, נדב של מועצת העיר? שתתחיל לשחק משחקים, איזה?
- יגאל הררי: קודם כל, כל יושב ראש וועדה, חייב להוציא,
- יגאל שמעון: קומדיה? לא.
- יגאל הררי: חייב להוציא את החומר שלו החוצה, מהאיפון שלו, הגלקסי,
- יגאל שמעון: אז אני אגיד לך מה,
- יגאל הררי: היום הפלאפונים המשוכללים,
- יגאל שמעון: אז אני אגיד לך מה, נדב, אז אני מציע דבר כזה וראש העיר,
- נדב דואני: אגב, בכל הישיבות שאני משתתף בהן,
- יגאל שמעון: הנה, אני משיב לך, לא הפרעתי לך,
- נדב דואני: אתה צודק, סליחה.
- יגאל שמעון: מה שאנחנו, מה שהחליטה הנהלת העירייה, עם הנהלת הקואליציה,
- נדב דואני: פה אחד, רק?
- יגאל שמעון: כולם ביחד,
- נדב דואני: פה אחד?
- יגאל שמעון: אנחנו החלטנו שאת הוועדות אנחנו נקליט, כדי שיהיה לך,
- נדב דואני: את כל הוועדות, תקליטו?
- יגאל שמעון: ברור.
- נדב דואני: מצוין. את כל הוועדות.

- יגאל שמעון: לא בוועדות, לא בכל הוועדות, ועדות שעל פי מה שהיועץ המשפטי יחליט,
- נדב דואני: איזה וועדה אסור?
- יגאל שמעון: יש וועדות שלא מקליטים,
- יגאל הררי: וועדה לתכנון ובניה, אסור,
- נדב דואני: למה תכנון ובניה,
- יגאל שמעון: אתה ביקשת לפרסם, עם כל הכבוד,
- נדב דואני: תכנון ובניה, אתה חייב על פי החוק,
- יגאל שמעון: אז זה התשובה שלי, נדב, תחזור להיות נדב שאני מכיר, תחזור להיות נדב שאני מכיר
- נדב דואני: יגאל, לא לא רגע.
- יגאל שמעון: אני אשמח לראות אותך בוועדות.
- נדב דואני: לא הבנתי את התשובה.
- יגאל שמעון: אז אני מבקש להצביע מי בעד שלא נדון?
- חי אדיב: אני רוצה רק להשיב קצת.
- נדב דואני: אז יש דיון, או אין דיון? אם אתה משיב, אז יש דיון. אתה השבת,
- אם חי משיב, אז יש דיון, בוא נפתח לדיון.
- חי אדיב: אם זה התשובה, זה בסדר, בוא נמשיך הלאה.
- נדב דואני: יש דיון.
- חי אדיב: כנראה שאתה לא רוצה לשמוע את,
- נדב דואני: מה,
- יגאל שמעון: אוקי, מי בעד שלא לדון בהצעת ההחלטה?
- נדב דואני: נתן לך גם כשאתה,
- יגאל שמעון: חי, יגאל, שמעון,
- חי אדיב: הוא לא רוצה תשובה.
- נדב דואני: לא, יש דיון. מה בלוף? את הבלוף, אני הבנתי כבר, מזמן. אני פשוט רואה, עזוב, יש פה בלוף, אל תתרגש, אנחנו כבר, הפסקנו להתרגש,
- חי אדיב: יפה.

- נדב דואני: זה בסדר, אנחנו מבינים, הם עושים תרגילים על תרגילים ואנחנו לא נוותר להם, פשוט לא נוותר להם.
- חי אדיב: יש פה, אני בכל זאת אתייחס, כי אי אפשר,
- נדב דואני: אז יש דיון.
- יגאל הררי: נדב, אתה לא הקשבת לשום מילה שהוא אמר.
- נדב דואני: אז יש דיון.
- יגאל הררי: הנהלת הקואליציה
- שרונה הרשקו: הוא אמר – הנהלת העירייה.
- (לא ברור – מדברים יחד)
- נדב דואני: אה, יש הנהלת עירייה?
- חי אדיב: קואליציה, אמרתי.
- (לא ברור – מדברים יחד)
- נדב דואני: חלק מהוועדות, אנחנו, אני מציע למי שהוא יושב ראש וועדה, לשדר את הוועדות שלו לציבור,
- יגאל הררי: מקליטים, לא משדרים, מקליטים.
- נדב דואני: אתם יושבי ראש וועדות?
- שרונה הרשקו: לא, אנחנו לא בוועדות, לנו לא מעבירים חומר, אנחנו,
- (לא ברור – מדברים יחד)
- חי אדיב: טוב, אני, אני לא עושה דיון, אני רק אגיד מילה אחת, לפני,
- יגאל הררי: הוא לא שמע אפילו שמקליטים ומעלים את זה,
- נדב דואני: לא, שמעתי שאמרת שמקליטים את זה, אני פשוט, לא מאמין לכם. אבל יש פה דיון,
- (לא ברור – מדברים יחד)
- נדב דואני: אתם, מישהו רוצה לדבר באופוזיציה? מישהו רוצה להתייחס?
- לא, כי יש דיון.
- חי אדיב: אף אחד לא מדבר.
- יגאל הררי: אין בעיה, חשוב אם זה היה פה אחד, מעניין למה אתם דואגים...
- חי אדיב: אני מסכם.

- נדב דואני : לא, סתם מעניין לדעת, סתם מעניין לדעת.
- שרונה הרשקו : השאלה התייחס למה שהוא אמר – הנהלת העירייה,
(לא ברור – מדברים יחד)
- יגאל שמעון : כל החלטה, יגאל, יגאל שנייה, שרונה, שרונה, כל החלטה שלנו
חייבת להיות מגובה על ידי הנהלת העירייה, כי זה תקציב. אם
את יודעת מה זה הנהלת עירייה ומה זה מועצת העירייה, אז
תבואי אלי, אני אסביר לך. מה לעשות, שתקציב נבנה על ידי
הנהלת העירייה,
- נדב דואני : מה זה – הנהלת העירייה? רק בוא, תגדיר.
- יגאל שמעון : ואנחנו צריכים לתקצב, אז הקואליציה החליטה והנהלת
העירייה מגבה אותנו, זה הכול.
- חי אדיב : הלאה, אי אפשר לא להתייחס,
- נדב דואני : אז יש דיון, מה אכפת לך, אז בוא נעשה דיון.
- חי אדיב : עוד פעם, אתה מפריע.
- נדב דואני : למה, אתה עושה דיון, כי אם אחד מחברי האופוזיציה יבקש
לדבר, אז אתה לא תיתן לו, אבל – "אתה מתפרץ" ויגאל מתפרץ,
אז יש דיון או אין דיון?
- חי אדיב : אתה שוב, מפריע,
- נדב דואני : אבל יש דיון או אין דיון?
- חי אדיב : אבל לא כל מה שאתה אומר, זה נכון. למרות שאתה מדבר עם
בטחון עצמי, כאילו אתה דובר אמת,
- נדב דואני : אז יש דיון או אין דיון?
- חי אדיב : אבל אני לא רוצה להתייחס,
- נדב דואני : מה, אנחנו, מה הקשר – "דובר אמת", יש פה שאלה, יש דיון או
אין דיון?
- חי אדיב : אין דיון.
- נדב דואני : אם יגאל התייחס, אז יש דיון.
- חי אדיב : אין דיון.

- נדב דואני : מה אכפת לך? תראה כמה חברי קואליציה יש פה, שתומכים בך, תן להם לגבות אותך, כולם יגבו אותך.
- חי אדיב : אין דיון ואני מסכם. הועדות,
- נדב דואני : הוא ממשיך לדרוס, הוא דורס.
- חי אדיב : הועדות מתחלקות לשני חלקים : ועדות חובה וועדות רשות. בכל הועדות יושב היועץ המשפטי, אין חובה להקליט.
- נדב דואני : אף אחד, לא דיבר על חובה.
- חי אדיב : אף אחד לא מתווכח אתך ואף אחד לא עושה אתך דיון. אמרתי – אני מסכם. אין חובה להקליט,
- נדב דואני : אין דבר כזה לסכם באמצע ישיבה.
- מדברים יחד**
- חי אדיב : אין חובה, אני יודע, זה מתאים לפוליטיקאי, לדבר לדבר בלי תוכן ובלי תכלית, עכשיו, יש תכלית.
- נדב דואני : תכלית למה?
- חי אדיב : אחד – אין חובה להקליט,
- נדב דואני : איזו תכלית?
- חי אדיב : אתה מפריע לי,
- נדב דואני : איזה תכלית, על מה אתה מדבר? אני מנסה להבין, על איזו תכלית הוא מדבר?
- (לא ברור – מדברים יחד)
- חי אדיב : אני מרחם, אני מרחם, אני מרחם על מי שחי אתך, וצמוד אליך, כי בסגנון שאתה מדבר, זה בושה, בושה.
- נדב דואני : סתם ל,
- חי אדיב : תן לדבר, גם אם אתה חולק עלי,
- נדב דואני : אתה מרחם על,
- חי אדיב : דיברת שטויות והקשבת,
- נדב דואני : למה אתה כועס?
- חי אדיב : אז תן לי לדבר,
- נדב דואני : למה אתה משתולל?

- משה חנוכה : אתה לא נותן לו לדבר, נדב.
- חי אדיב : אתה מפריע,
- נדב דואני : יגאל מנהל את הדיון כל כך יפה שאתה לא נמצא פה,
- חי אדיב : אתה מפריע,
- נדב דואני : כשאתה לא נמצא פה, יש פה חברי הנהלה ואתה משתולל, אתה מאבד את זה, אתה מאבד את העשתונות,
- חי אדיב : אלוהים ישמור עליך,
- נדב דואני : וזה פשוט, אתה יודע, מר בטחון, גם צריך להיות עם אתה יודע,
- קור רוח, וקור רוח, אין לך
- חי אדיב : תקשיב,
- נדב דואני : אין לך קור רוח, אתה מאבד את זה, אתה משתולל, אתה מתפרץ, אתה מנבל את הפה, אתה מדבר בצורה מכוערת שלא ראוייה לאדם, לא בגילך ולא במעמדך ולכן, אתה יודע מה, איך אתה אומר? אני מתבייש? אני מתבייש בך חי, פשוט מתבייש בך.
- חי אדיב : הלאה, יפה.
- יגאל שמעון : לכן אני לא רוצה צילום.
- חי אדיב : אני גאה בך.
- נדב דואני : לא, כי זה מה שאני חושב,
- חי אדיב : הלאה
- נדב דואני : והוא יודע טוב מאוד שזה מה שאני חושב עליו,
- חי אדיב : אין חובה להקליט, למרות זאת,
- נדב דואני : אני לא מסתיר את זה בשום מקום ואני לא אסתיר את זה בשום מקום,
- חי אדיב : אין חובה להקליט,
- נדב דואני : כי לצערי, זה ראש העיר שלנו,
- חי אדיב : למרות זאת, למרות זאת,
- נדב דואני : אדם שלא מכבד את תושביו, לא מכבד את מעמדו,
- חי אדיב : אני מצפה מיושבי ראש הועדה, מעבר לחובה ששם יש פרוטוקולים, שיוציאו פרוטוקולים ושישלחו אותם לגורם

המתאם והמסכרן שזה ניצה משה וזה יותר חשוב מכל שאר, הסיסמאות האחרות. יחד עם זאת, בעולם האיפון וכל מכשיר אחר שיש לכל אחד, שכל אחד יקליט את מה שהוא רוצה להקליט וכל אחד, שיצלם את מה שהוא רוצה לצלם וממילא, גם כל אחד עושה את זה איך שהוא רוצה ושיפיץ את זה, לאן שהוא רוצה, אין פה סודות, אין פה איזה דברים, הכל פרקטי והכל זה. אני חושב שמנגנון העירייה, מיותר לייצר דרמות על דברים שאין להם משהו תכליתי ואמיתי וכל מי שרוצה להזמין את החברים שלו בוועדות הרשות, לבוא ולהקשיב שיבוא ויקשיב, זה הכל. לכן, הנהלת העירייה, מסכמת את מה שיגאל אמר בכמה מילים, וזו התשובה. קדימה.

יגאל שמעון: טוב, מי בעד להסיר את ההצעה מהסדר? חי, יגאל, כנרת, משה חנוכה, תקוה גלם,

נדב דואני: אתה מתכוון – מתנגדים להצעה,

יגאל שמעון: אמיר כוכבי, יעל ברזילי, יגאל הררי,

נדב דואני: מתנגדים להצעה, תנהלו דיון, תשנה את זה.

יגאל שמעון: ואופיר טואיל, ידידי. מי נגד? נוה, שרונה, עדי,

נדב דואני: מי בעד לנהל דיון, מי בעד לנהל דיון,

יגאל שמעון: אביבה ונדב. מי נמנע? אביאל.

הצבעה:

10 בעד: חי אדיב, יגאל שמעון, כנרת כהן, משה חנוכה, חיים שאבי, תקוה גלם, אמיר כוכבי, יעל ברזילי, יגאל הררי, אופיר טואיל.

5 נגד: נוה גור, שרונה הרשקו, עדי ברמוחה, נדב דואני, אביבה גוטרמן.

1 נמנע: אביאל אברמוביץ

החלטה מס' 173/14:

מועצת העירייה מחליטה להסיר מסדר היום את הצעתו של חבר המועצה מר נדב דואני מיום 8.7.14: "מועצת העיר מחליטה לצלם את ישיבות ועדות העירייה ולהעלות את הצילומים לאתר העירייה תוך 7 ימים מיום צילום הישיבה".

יגאל שמעון: אנחנו עוברים להצעה לסדר של חברת המועצה שרונה הרשקו, מיום

ה - 22.07.2014, שרונה, 22.07, זה יום הולדת שלי, רק שתדעי.

"עיריית הוד השרון תמנה עובדת ייעודית לתפקיד יועצת לקידום מעמד האישה ולשויון מגדרי, שזה יהיה עיסוקה העיקרי, העובדת תבחר בהליך של מכרז". פה, אני גם מסיר את הכובע של ניצה ומבקש להסיר את זה מסדר היום. בבקשה.

שרונה הרשקו: לא חשבתי אחרת, אני רוצה לחדד ולומר שההצעה היא הצעה שבאה לומר שהבקשה היא לעובדת ייעודית שזה יהיה עיסוקה העיקרי. היועצת נמצאת פה, במקרה? לא? אז אני אתחיל דווקא, עם מי שהוא כאן,

חי אדיב: כן.

שרונה הרשקו: יש תשובה כתובה.

חי אדיב: קיבלת את התשובה, אבל?

שרונה הרשקו: אני אתייחס אליה, יש לי זמן לדבר ואני אתייחס גם, לתשובה.

אני קודם כל, רוצה להצר על כך שהיא לא נמצאת אתנו. יש חוק, חוק הרשויות המקומיות, יועצת לקידום מעמד האישה, קודם כל, הוא קבע את חובת מינוי יועצת לקידום מעמד האישה, ברשויות המקומיות והתפקידים שלה קבועים בחוק ואין בזה משום מה התנדבות. אולי יש את ההסכמה של מי מבין עובדות העירייה, לשאת בתפקיד, אבל האמירה של – "עבודה בהתנדבות" היא אמירה בעייתית בראייתני, לפי מה שכתוב. עכשיו, אני אתחיל מהסוף, כי אני באמת, מצרה על כך שהיא לא נמצאת פה, אבל בין השאר, חוק הרשויות המקומיות, כמו שאמרתי, יועצת לקידום מעמד האישה, סעיף 5 – חובת הזמנה לשיבות. היועצת לקידום מעמד האישה תוזמן לכל ישיבה של מועצת הרשות המקומית ושל כל וועדה מועדותיה ותינתן לה הזדמנות להביע את עמדתה בעל פה או בכתב, לפני קבלת כל החלטה הנוגעת לתחומי הפעולה של התפקיד, לתושבות הרשות המקומית או לעובדות הרשות המקומית. אני יושבת כבר שנה במועצת עיר, עד היום, בנושאים הללו, לפחות במועצת העיר, שמעתי את קולו של היועץ המשפטי שהגן על הנושא של ייצוג הולם בוועדות השונות או

בדירקטוריונים ובאף אחד מהוועדות, לא ראיתי, לא שמעתי, לא את קולה ולא את נציגה ולמעלה משנה אני פה ועוד לא זכיתי לפגוש. אני אתחיל ואומר שאני, בתחילת הקדנציה, אני ביקשתי לפגוש את היועצת, לשמוע על סנכרון הפעולות שלה יחד עם תחומים אחרים בעיר, כמו גם רווחה, איפה הממשקים, מה מתחום החינוך? ובעצם, התשובה כרגיל, שקיבלתי, אני אתייחס גם לזה משה,

אביבה גוטרמן:

לא רק טקסים כאן,

שרונה הרשקו:

אני אתייחס גם לזה,

אביבה גוטרמן:

יש תפקיד רציני ליועצת.

שרונה הרשקו:

חברים סליחה, זה הזמן שלי, זה הזמן שלי, אבל התפרצת לדלת פתוחה, אז בוא נעשה סוגריים, שימו לב, נכון שאתם, אתם, אל תפריעו, אתם יודעים שאני אוהבת מכתבים ואני אוהבת דוגמאות והתפרצת לדלת פתוחה. הנה, מכתב שקיבלתי הפעם, מהמועצה הדתית הוד השרון. המועצה הדתית הוד השרון שלחה לי מכתב והזמינה אותי כחברת מועצה, להגיע בשבוע הבאה לחנוכה של מקווה. אני אגיע, הם הזמינו אותי, לאירוע שהיה, לא הוזמנתי, הוזמנתי כל,

עדי ברמוחה:

גם אני לא הוזמנתי, אני לא הוזמנתי, אני לא הגעתי כי הוזמנתי.

משה חנוכה:

.....מדברים יחד ולא שומעים ..

שרונה הרשקו:

אני, בעצם כמו כל אחד מהתושבים ואז אני יכולה לבחור האם אני מגיעה או לא מגיעה. מגיעה או לא מגיעה, ואז, וראה זה פלא, כשגיליתי את פרסום האירוע, הסתכלתי, שלחו אותי לצרוך תרבות בדרום השרון. אני צרכנית תרבות אדוקה, היום של ההצגות שלי זה ואני תעדפתי, כי אף אחד, לא הזמין אותי באופן אישי וכשלא מזמינים אותי באופן אישי, כחברת מועצה, אני אבחר איפה להיות. תבדקו, המיילים שלי עובדים, שום דבר לא מגיע, אגב, גם כשמנהל הקונסרבטוריון רצה שאנחנו נגיע להצגה של "העץ הנדיב", הוא דאג לשלוח הזמנה ואני הגעתי. אין פה

- איפא ואיפא, גם בני עקיבא מזמינים לאירוע ואני, אם לא יהיו, מה שנקרא, בעזרת השם, גם לשם, אני אגיע. שאר תנועות הנוער שלא הזמינו, מה לעשות? כשאני רואה מודעות בעיתונים, אז אני מסתכלת על זה, באותה התייחסות.
- עדי ברמוחה: משה, אני לא הוזמנתי, אני קניתי כרטיס, הגעתי לאירוע, שרונה הרשקו: בבקשה.
- עדי ברמוחה: לא הוזמנתי, אני לא הגעתי כי הוזמנתי, הגעתי וקניתי כרטיס, יגאל הררי: תרמת לנוקקים,
- עדי ברמוחה: לא, זה לא משנה, זה לא העניין, אני לא הוזמנתי, לא כי הוזמנתי. שרונה הרשקו: אוקי, אז עכשיו,
- חי אדיב: חנוכה, בוא לא, בוא נחזור לנושא, חנוכה שרונה הרשקו: בואו נחזור לנושא כי אתם אוהבים את זה. חי אדיב: הלאה, הלאה.
- אביבה גוטרמן: מה שבטוח משה, אתה למדת, לא לענות לעניין, למה אתה, גם אתה? לא לענות לעניין, זה מאוד תפקיד חשוב וזה זלזול, הצורת התייחסות היא זלזולית, אני מאוד מצטערת, משה חנוכה: בן אדם שעושה תפקיד,
- אביבה גוטרמן: לא, חס וחלילה, לא מדובר פה, לא מדובר על אדם, שרונה הרשקו: אין פה שום דבר לגופו של איש,
- אביבה גוטרמן: מדובר על תפקיד לא על אדם, שרונה הרשקו: אין פה שום דבר לגופו של איש,
- אביבה גוטרמן: זה מה שאתם מלמדים, שרונה הרשקו: יתרה מזאת, יתרה מזאת, אני גם מעולם, לא נפגשתי באחד על אחד, גם לא באחד על שניים, עם היועצת, כי לא ניתן לי, כי המנכ"לית אמרה שמנהלי אגפים ומחלקות לא נפגשים עם נציגים של נבחרים ציבור במועצה, בטח לא שהם מקרבים האופוזיציה, זה אני מוסיפה, אני מוסיפה,
- נדב דואני: התכוונת – רק לאופוזיציה, שרונה הרשקו: אני מוסיפה,

- נדב דואני : רק לאופוזיציה,
- שרונה הרשקו : זו תוספת שלי, לא נפגשים ואם רוצים, נפגשים עם מחזיק תיק, ראו דוגמא מקודם, קיבלתי הפניה לתקוה בנושא הזה, זו ההצעה הבאה, אפילו תיק אין, אין מחזיק תיק, אז לפי מה שאמרת חי, צריכה לבוא, להיפגש אתך ולשמוע על הנושא הזה.
- חי אדיב : את מוזמנת, את מוזמנת,
- שרונה הרשקו : כן, אני שמעתי על ההזמנות שלי. עכשיו, אני מדברת ברצינות, על האירוע ועל ההתייחסות.
- חי אדיב : הלאה.
- שרונה הרשקו : שימו לב, היקף המשרה של הדוברת, סליחה, של היועצת הוא – 100% דוברת ו – 50% תהייה יועצת. אגב, ההערה שלי לגבי המכרז, כי יש הערה בדו"ח ביקורת של משרד הפנים מ – 2012, על חלוקת אחוזים בהליך המכרז, שהוא לא היה תקין. אני לא יודעת, תגידו לי למה זה כן או לא? אבל יכול להיות,
- חי אדיב : הפנת להערה, לא הבנתי?
- שרונה הרשקו : יש הערה בדו"ח ביקורת על הנושא של הליך המכרז, שיש בו בעיה עם זה שלא נכללו האחוזים,
- חי אדיב : של מה?
- שרונה הרשקו : של היועצת. יש דו"ח עם הערה, אבל זה לא העיקר, בוא נתקדם, יש הערה כזאת, תבדקו אותי, אתם יודעים שהדברים שלי מבוססים. עכשיו ככה, תקציב הדוברות הוא כמעט 1,400,000 שקל, תקציב הפרסום של העירייה, שהוא לא בתוך הדוברות, הוא – מיליון שקל, תקציב מעמד האישה – 120,000 שקל. עכשיו, אין לי בעיה באמת, שזה היקף התקציב, זה לא הנושא, אבל עובד שזה יחס הכספים שבו נדרש לטיפול, לא יכול לתת את המענה הנדרש לחלק הזה של התפקיד, זה פשוט, הקשב הולך לאיפה שנמצא הכסף, גם יש דרישות בנושא הזה, דוברות, זה גם חי, זה כל הזמן, "בועט ונושם" ולשם הולך הנושא. עכשיו, אני באמת, אם זה ככה, אני, את המידע שלי לוקחת מאתר העירייה, כי גם

יש דרישה בחוק, אגב, לפרסם אחת לשנה, גם דו"חות בנושא ודיברנו מקודם, על שקיפות, אתם רוצים להקליט ועדות, לא יודעת, אני אשמח שתביאו אפילו, מסמכים, תשלחו גם לחברי המועצה דו"חות שלפי חוק, אמורים להגיע לפעילות בנושא הזה, נשמח לקרוא ולדעת שזה קורה. אז אני מסתכלת על הפעילות ואני לא יודעת למשל, אם היא עוסקת באופן פעיל ושוטף, באיסוף של נתונים על גברים ועל נשים, עובדי הרשות, אני יודעת שהיא בודקת אחת לכמה זמן, כמה נשים מועסקות באופן יחסי לעובדי העירייה, זה מופיע גם בתשובה שנתת לי, עכשיו זה עודכן ל – 67%, זה מתייחס לבכירות העובדים? זה מתייחס להבדלי שכר בין גברים לנשים? לא, יש איזה מספר, זה אומר – מספר. אגב, בפרסומים מקבילים הרי, היא גם בכובע של הדוברת, אז באתר העירייה מופיע מספר – 70%, בפרסום שיוצא מופיע – 50%, עכשיו לך תדע, מה עדכני יותר, אבל נכון להיום, אמרתם – 67%, נכון? 67%,

חי אדיב: זה טוב או לא טוב?

שרונה הרשקו: מכלל עובדי העירייה, הם נשים. זה מצוין, האם זה אומר משהו על בכירות התפקיד?

יגאל הררי: כן.

חי אדיב: כן.

שרונה הרשקו: זה אומר משהו על,

יגאל הררי: הרוב פה, מנהלות, הרוב זה מנהלות.

שרונה הרשקו: זה אומר משהו? זה לא אומר שזה מנהלות, שים לב מה כתוב,

יגאל הררי: תבדקי,

חי אדיב: את מכירה את כולן.

שרונה הרשקו: נשים, כתוב נשים,

יגאל הררי: את יכולה לבדוק, רוב המנהלים הן מנהלות.

שרונה הרשקו: לא יודע, היא צריכה לבדוק את זה, הבדלי שכר.

יגאל שמעון: שרונה דקה,

- שרונה הרשקו: אני ממשיכה,
- אביבה גוטרמן: אבל זה באמת,
- שרונה הרשקו: לא, יש לי, סליחה, סליחה, סליחה,
- אביבה גוטרמן: רק פרט אחד, זה, לא צריך לדבר על זה,
- שרונה הרשקו: לא, יש לי יותר מדקה,
- אביבה גוטרמן: זה פרט,
- שרונה הרשקו: יש לי יותר מדקה.
- אביבה גוטרמן: מדברים על העיקרון.
- שרונה הרשקו: כי אתם הפרעתם. עכשיו, תראו, יש פרוייקטים של, שנעשים פה, "אם בשבילך", שהוא פרוייקט מבורך ובאמת, השבוע הייתה פעילות סביב היום הבינלאומי למניעת אלימות נגד נשים, אבל וחי פה, לא היית בשיעור הקודם, בישיבה הקודמת, אגב, אנחנו מאוד שמחים לראות אותך בישיבה הזאת, כי זאת ישיבה שאם לא היית בא גם היום, הייתה לי שאלה לשאול את היועץ המשפטי, מה עושים כשראש העירייה, לא בא 3 ישיבות ברציפות. אז אנחנו מאוד שמחים שאני לא צריכה לשאול את השאלה הזאת ושמחה לראות.
- אני אומרת שבשיעור של מה עושים בנושא של קידום תחום מעמד האישה ושוויון מגדרי, אני רוצה לראות יעדים, תוכנית עבודה, הכשרות, לאן הולכים, מה עושים, באיזה תחומים. יש פה התייחסות לתשובה שאנחנו קיבלנו ואני מאוד שמחה לראות שבתחום הספורט, פועלת ליגת כדור רשת לאימהות, בכל בתי הספר "מאמאנט", תקוה, לוקחים לך את ההילה ואומרים שהיועצת עשתה את זה.
- משה חנוכה: זה בשיתוף.
- שרונה הרשקו: אני מאוד הייתי שמחה לראות אותה ביחד, בנושא הזה. רגע, ובואו נגדיל, כתוב פה: "ניתנות תמיכות לקבוצת בוגרות כדור עף וכדור סל והשנה, חלה עלייה של 10% בתמיכות". אתם יודעים מי הציע את ההצעה הזאת?

- משה חנוכה : היועצת.
- שרונה הרשקו : שרונה הרשקו,
- יגאל הררי : שרונה, כל הכבוד.
- שרונה הרשקו : בישיבת וועדת תמיכות , ולא היועצת,
- אביבה גוטרמן : זה באמת כל הכבוד,
- שרונה הרשקו : לא היועצת, היא אפילו לא באה, היא אפילו לא באה, לא, אבל אתם כותבים פה פעילויות, אתם כוללים פה פעילויות שאני הייתי מאוד מתביישת, לכלול אותן, אני מאוד שמחה שפועלים, אבל תקשיבו חברים, סרט של מועדון גיל הזהב? הרי זה לגברים ולנשים, מה, אתם מונים את זה כפעילות לנשים?
- חי אדיב : את נגד גברים? אני רוצה להבין.
- שרונה הרשקו : חס וחלילה, אבל למה אתה מונה את זה, פה. מעגל נשים בהוד השרון, זו פעילות של היועצת?
- עדי ברמוחה : זה פעילות של העירייה?
- שרונה הרשקו : אנחנו מדווחים על הפעילות, ויצ"ו, יושבות פה נציגות של ויצ"ו, מה, הן פה, בזכות היועצת? לא חברים, פה צריכה להיות הסתכלות ואם אתם מונים את מה שנעשה, אם אתם מונים את מה שנעשה, אנא, תמנו את מה שנעשה, אבל מה שאני באה לומר זה שיש פה, פעילויות ויש פה דברים שהם ספורדיים לחלוטין. אני לא יודעת לאן אנחנו הולכים בנושא הזה, לאן אנחנו מכוונים, מה היעד, מה התכלית, מה תוכנית העבודה, מה התכוונו לעשות ב – 2014, מה השגנו, מה נעשה ב – 2015? אנחנו יודעים שתוכנית עבודה זה רק פרוייקטים והרשימות של התקציב, של התב"רים מה עושים, נכון יגאל?
- חי אדיב : שרונה, רק התייחסות במשפט קצר. אנחנו מכבדים את מעמד האישה יותר ממה שכרגע, זרקת באוויר. אני אבא ל – 3 בנות ואשה, הרוב אצלי בבית, הן נשים. עיריית הוד השרון, השדרת הניהול שלה, 90% בשדרת הניהול שלה, הן נשים, מנכ"לית העירייה, חנה גולן, אישה, נכון, אישה?

- חנה גולן: אני אביא את בעלי, הוא יוכיח...
- שרונה הרשקו: כשהבאת אותה, שיפרת את האחוז, אבל היועצת לא מונה את זה בכלל, היא לא מתייחסת לזה אפילו,
- חי אדיב: מנהלת כח אדם, מנהלת כח אדם אישה, מהנדסת העיר – אישה, אדריכלית העיר – אישה.
- נדב דואני: היא עזבה.
- שרונה הרשקו: היא עזבה.
- חי אדיב: עזבה ויבחר מי שיבחר. הלאה. דוברת העירייה,
- נדב דואני: אבל הבנתי שעכשיו רוצים,
- חי אדיב: דוברות העירייה – אישה.
- נדב דואני: רגע, אתה מתחייב ש,
- חי אדיב: מה שטוב פה, יש פה דיאלוג מאוד מעניין, אני אומר את זה לכל מי ששומע, כשאתם אומרים דברי, לא רוצה להגיד מה, שלא בהכרח תמיד, נעימים לאוזן, לפחות של אלה שעושים, אנחנו יושבים ומקשיבים, כשאני מדבר, אתם רוצים להפריע. מה זה אומר?
- יגאל הררי: כי הם לא רוצים שישמעו...
- עדי ברמוחה: מי שמפריע לך, זה יגאל הררי, אנחנו מקשיבות.
- חי אדיב: שרונה, סיכמנו בינינו, שגם אם אנחנו חולקים, מקשיבים אחד לשני, אז בוא נקשיב.
- שרונה הרשקו: אני הפרעתי לך?
- חי אדיב: מנהלת המוקד – אישה, מנהלת פניות הציבור – אישה, מזכירת המועצה – אישה, יש עוד הרבה נשים, נתנו לך נתון סטטיסטי – 67% שלדעתי, זה די מכובד. לגבי השכר, השכר של המנכ"לית כדוגמא, לא נרד לכל הפרטים, הוא אותו שכר של המנכ"ל הקודם. יש בחוק, יש הבדל בין השכר ואני רוצה לעשות סדר רק בדברים שלך, יש הבדל בשכר של המשק הישראלי, נכון, יש שם עיוות, לבין השכר ברשויות הממשלה והמדינה, שזה חוק. אם מגיע למנכ"לית 20% או 80% או 90% שכר או 100% שכר מנכ"ל,

שמופיע בחוק על ידי משרדי הממשלה, נותנים לה, לא בגלל שהיא אישה, עכשיו מורידים לה. לכן, זה דבר אחד, דבר שני, הוד השרון, עיר צעירה, דינאמית, היא מתנהלת מבחינת היקפי פעולות, כמעט עיר של 100,000 תושבים. יש עליה עומסים של פעולות רבות שצריכים עוד עשרה, עשרים, שלושים מנהלים,

כ-, עם 100 אלף איש.

אביבה גוטרמן:

אנחנו בסך הכל, 50 אלף איש, עם מנגנון קטן בגלל התקנים, בגלל מקורות התקציב ולכן, אנחנו עושים במינון נכון, לא ממנים יועצת מעמד האישה בשכר מלא, בגלל שאילוצים כאלה, כמו תפקידים אחרים שוויתרנו עליהם, ואחרים עושים את המשימות במקביל ולכן,

חי אדיב:

יהודית יכולה גם להיות ב...,

עדי ברמוחה:

שנייה, שנייה, במקביל, לכן, למרות שאני שמח על ההצעה, אני אשמח מאוד שתהיי שותפה ותביאי רעיונות יפים, אבל מה שנעשה ובדו"ח שקראת, תנו לי לסיים, משפט אחרון, זה לא מתחיל ונגמר בוועדות, יש הרבה וועדות שיש לנו פה, מניסיוני בעשר שנים, כל אלה שזורקים סיסמאות, בסופו של דבר, אפילו לא באים לוועדות שהם ממונים עליה, אז בואו נהייה אמיתיים. יועצת מעמד האישה, היא מכוונת את המדיניות של ראש העיר והיא פועלת. היא לא צריכה לעשות את זה, יש מחזיקת תיק, יש מחזיק תיק, יש מנהל, עושים ספורט גם בנושא נשים, עושים גם בתחום החינוך, עושים דברים אחרים, עושים ברווחה, יש מיליון ואחד דברים. יש לך רעיון מבריק, לעשות עוד? נשמח פה, לשמוע, נחליף חמש דקות שיחה ונקדם אותו, יחד עם יועצת מעמד האישה. אני פוגש את יועצת ראש העיר למעמד האישה פעם בשבוע לשעה, שעתיים עבודה וזה גם לא מספיק ואנחנו מדברים על הכול,

חי אדיב:

בנושא מעמד האישה?

נדב דואני:

אנחנו מדברים על הכול

חי אדיב:

- נדב דואני : בנושא מעמד האישה?
חי אדיב : אנחנו מדברים על הכול וגם על זה.
נדב דואני : או על פרסום?
חי אדיב : כן, נקודה. אני חושב שאנחנו עושים ואין לנו מה להתבייש, אני מוכן להתחרות עם כל עיר בסדר גודל כמו שלנו, מה הם עושים בתחום הזה, מה אנחנו עושים, וכל רעיון נוסף, זה לא משנה מאיפה הוא בא, אופוזיציה, קואליציה, נשמח לעשות, למה לא? יש לך את הטלפון הישיר שלי, תודה רבה.
יגאל הררי : רגע, אני רציתי להגיד משהו.
שרונה הרשקו : אין דיון.
נדב דואני : אין דיון.
יגאל הררי : (לא ברור – מדברים יחד) אני אומר ששרונה העלתה פה, טיעון וצריך לבדוק את זה, שהיא לא מוזמנת לאירועים של העירייה.
חי אדיב : אני מקבל את ההערה לסדר היום, לכל חברי המועצה ונעשה סדר יום.
יגאל הררי : ואני מדבר כרגע, על כל חברי המועצה.
חי אדיב : אני מקבל את זה באהבה,
עדי ברמוחה : חי, אני מזכירה לך – קיבלת את זה כבר.
חי אדיב : אז אנחנו נטפל.
יגאל הררי : שזו תהיה הנחיה של ראש העיר שכול חברי ...
(לא ברור – מדברים יחד)
יגאל שמעון : אני מעלה את זה להצבעה, מי בעד שלא לדון בהצעה של גברת שרונה הרשקו?
חי, יגאל, כנרת, משה, תקוה, חיים, אמיר, יעל, יגאל ואופיר.
מי נגד?
נוה, שרונה, עדי, אביבה, נדב ואביאל.

הצבעה:

10 בעד: חי אדיב, יגאל שמעון, כנרת כהן, משה חנוכה, חיים שאבי, תקוה גלם, אמיר כוכבי, יעל ברזילי, יגאל הררי, אופיר טואיל.
6 נגד: נוח גור, שרונה הרשקו, עדי ברמוחה, אביאל אברמוביץ, נדב דואני, אביבה גוטרמן.

החלטה מס' 174/14:

מועצת העירייה מחליטה שלא לדון בהצעתה של חברת המועצה הגב' שרונה הרשקו מיום 22.7.14: "עיריית הוד השרון תמנה עובדת ייעודית לתפקיד יועצת לקידום מעמד האישה ולשוויון מגדרי, שזה יהיה עיסוקה העיקרי".

=====

אביבה גוטרמן: כדאי שתזמינו את היועצת למעמד האישה, כדי שראש הממשלה יוכל לשמוע ממנה קצת, איך פועלת הוועדה ומה עושים וזה רק לטובה, זה לא רע.

שרונה הרשקו: רגע, עכשיו,

אביבה גוטרמן: בסדר, זה לא טובה, זה לא רע, אורנה היא מאוד עסוקה וחבל,

נדב דואני: במה היא עסוקה כל כך?

אביבה גוטרמן: היא כדוברת, היא עסוקה.

יגאל שמעון: שרונה, יש הצעה לסדר,

(לא ברור – מדברים יחד)

נדב דואני: היא 100% עסוקה,

אביבה גוטרמן: כן,

נדב דואני: היא 100% עסוקה.

חי אדיב: אביבה, אפשר לדבר על זה בפ"א ביני לביניך.

יגאל שמעון: טוב, הצעה לסדר של חברת המועצה הגב' שרונה הרשקו, מיום,

זה גם כן, מה – 22.07: "מועצת העיר הוד השרון תקים ועדה

לקידום מעמד האישה ולשוויון מגדרי. בועדה יהיו חברים

לפחות 3 חברים מקרב חברי מועצת העיר. יועצת ראש העיר

לקידום מעמד האישה, מנהלת אגף הרווחה, ראש אגף החינוך,

מנהלת היחידה להתנדבות ומשאבי קהילה, מנהלת בית ספר

תיכון, מנהלת חטיבת ביניים, מנהלת בית ספר יסודי, נציגות

ארגוני נשים הפועלים בעיר (ויצ"ו, נעמ"ת וכד'). הועדה תפעל למען נשים והנשים בעיר. הועדה תתמקד במתן ידע, כלים, תמיכה וסיוע לקידום והצלחת נשים בכל תחום. הועדה תפעל לקידום יוזמות, שחלקן הן חלק בלתי נפרד ממרקם החיים בעיר, מטרות הועדה: לקדם מסוגלות נשים בכל תחומי החיים, למצוא את הקול של הנשים הצעירות בעיר ולקדם את צרכיהן, למצב את הוד השרון כעיר מובילה בקידום מעמדן של הנשים ושוויון מגדרי, שילוב נשים בחיים הציבוריים בהוד השרון, השפעה על קבלת ההחלטות בעיר והגברת מודעות לזכויות נשים."

גם פה אני מבקש שלא לדון ולהסיר את זה מסדר היום. התשובה,

חי אדיב: אני אתן תשובה.

שרונה הרשקו: אתה יכול תשובה, אני רוצה לדבר.

חי אדיב: דברי.

שרונה הרשקו: אגב, הנושא הקודם, יש עכשיו בחירות לוועד, יש נשים

שמתמודדות?

יצחק בן-דור: יהיו.

שרונה הרשקו: מה?

יצחק בן-דור: יהיו.

שרונה הרשקו: יתמודדו, עוד לא התחילו הבחירות?

יצחק בן-דור: עוד לא.

שרונה הרשקו: טוב.

אביבה גוטרמן: זה לא קשור, אבל.

שרונה הרשקו: לשאלה הקודמת, זה היה קשור לנושא הקודם. תראו, אני רוצה

להסביר לכם, קודם כל, זה, כמו שאתם רואים, זה היה מזמן,

במקרה זה נפל על השבוע של מניעת אלימות. אני גם ביקשתי

ששני הנושאים יגיעו לישיבה אחת, כדי לדון בהם ברצף ואני

רוצה להסביר לכם, למה הנושא הזה הוא שונה מהנושא הקודם.

אני רוצה להסביר, יכול להיות שלא הבהרתי את עצמי טוב. מה

שאני אמרתי זה שהציפייה היא שיועצת ראש העיר לקידום מעמד

האישה ולשוויון מגדרי, היא תהייה יותר פנויה לעסוק בנושא הזה, מאשר בנושאים השוטפים, בתחום תפקידה ואני הידדתי את ההבדלים בין התקציבים, כדי להסביר את הפער הזה. זה באשר לתפקיד עצמו. עכשיו, אני מדברת על ההשלמה, מה יוצא? ואתה אפילו, חיזקת את הטענה שלי בדברים שבעצם, סיפרת. שאתה, בישיבות שלך, יושב עם היועצת / הדוברת, נקרא לה היועצת, לפחות פעם בשבוע ואתם דנים על הנושא. אני באה ואומרת שבעצם, בראייתי, נכון הוא לפתוח את הדיון הזה לדיון רחב, שייקחו בו חלק גורמים נוספים. עכשיו, גם פה, באמת, אני אומרת לכם שזה בא מההסתכלות שלי על דברים, משאלות ששאלתי בוועדות שכן מתקיימות, האם קיימת הדברות? האם יש סנכרון בין הרווחה לבין הנושא הזה? האם יש סנכרון בין תחום החינוך, יוסי בייר, בין תחום החינוך, לנושא של קידום מעמד האישה בעיר והאם אנחנו מחנכים את הבנות שלנו בנושא הזה? ומהמקום הזה, אני הסתכלתי על איזושהי ועדה אינטגרטיבית שישבו בה באמת, בשולחן אחד, הגורמים שיש להם נגיעה לנושא. ואני מניתי, אגב, יש רשויות שיש בהן ועדות שכאלה, יש רשויות שיש בהן מנהל נשים ובואו נראה למה אני רוצה להסביר לכם למה אני רוצה שהגורמים הללו ישבו ביחד. קודם כל, כמו כל ועדה, גם ועדת רשות, צריכים להיות בה – 3 חברים מקרב חברי מועצת העיר. גם היועצת צריכה לשבת בוועדה הזאת, כמי שמובילה בעבודה השוטפת, את הנושא הזה. מנהלת אגף רווחה, לכל הנושאים של הרווחה, שקשורים בנשים ובהעצמת נשים, בפערים הקיימים. ראש אגף חינוך, בהיבט של בתי הספר, מה אנחנו עושים, כתוכנית חינוך, לדברים הללו. מנהלת היחידה להתנדבות ומשאבי קהילה, זה כי ידה בכל ויד כל בה והיא בכל התחומים ובכל הנושאים ויש לה הרבה מאוד ניסיון וידע בנושא הזה, בעיר, מה חסר ומה יש להוסיף. גם מנהלת בית ספר תיכון, מנהלת חטיבת ביניים ומנהלת בית ספר יסודי, גם הן צריכות

לשבת בוועדה שכזו, כדי באמת, לדון ולדבר על הדברים האלה וגם, מה לעשות? מנייתם מקודם, בפעילותה של היועצת, יש ארגוני נשים שפועלים בעיר, יש את ויצ"ו, יש נעמ"ת, יש מועצת נשים, יש מעגל נשים, יבואו אנשים מכל המקומות, יישבו ביחד, סביב שולחן אחד וידברו על הנושא הזה. אם הנושא הזה, חי, אם הנושא הזה באמת, חשוב והוא בראש סדרי העדיפויות ובראש מעייניך, שישבו אתך עוד אנשים, ישמעו ביחד, ביחד עם היועצת, את הדברים שלך, את מה יש לך לומר ופרוטוקולים, יוקלטו הישיבות, יצלמו, אני לא יודעת, אבל נשים בעיר, שרוצות לעשות ולדעת, מה באמת נעשה בתחום הזה, תהייה להן ועדה לבוא. הנה, קודם אמרתם לי, שאלתי על הספורט, אמרתם לי – תפגשי, אגב רגע, לא, יש לי דוגמא אחרת, אני ביקשתי לפגוש את אביטל, גם זה לא אושר לי. אבל מה? יש את כנרת, שהיא יושבת ראש ועדת רווחה,

חי אדיב:

תקראי לכנרת מה הבעיה?

שרונה הרשקו:

כינסה את ועדת הרווחה, הגעתי לוועדת הרווחה וראה זה פלא, גיליתי עולם ומלואו, שמתנהל בתחום הזה. עכשיו, אין בעיה, אבל כשיש ועדה ויש מי שבא ומציג בפני נבחרי הציבור והאנשים, את מה שקורה, אז אי – הציבור יודע, זה לא סוד, זה לא מתנהל בחדרי חדרים, באמת, אם עושים, אנחנו טובים בפרסום, דווקא בהיבט הזה, זה גם הדוברת, גם היועצת, זה אותו כובע, אז למה לא לפרסם? למה לא לפתוח את זה לציבור? למה לא לפתוח את זה לדיונים? למה,

נדב דואני:

אני תושב שהתבלבלת, הם לא טובים בפרסום, מפרסמים המון, אבל הפרסומים לא איכותיים, מצד אחד, מפרסמים שקרים ומצד שני, גם מפרסמים לא כל כך, איכותיים.

עכשיו אתה פוגע באישה.

חי אדיב:

- נדב דואני: אני פוגע בדוברת לא טובה, יש לך דוברת לא טובה. מה, בגלל שהיא אישה, אז יש לה חסינות? מה זה השטויות האלה? היא דוברת גרועה.
- שרונה הרשקו: אה, נדב,
- נדב דואני: אבל מכיוון שהיא נאמנה לך והיא עושה מה שאתה אומר, אז היא נשארת בתפקיד שלך, כי השיקולים שלה, אף פעם, לא ענייניים, זה הסיפור עם הדוברת.
- שרונה הרשקו: אה, אנחנו נגד, אנחנו נגד,
- נדב דואני: ותתחייב שמספר העובדות הבכירות שלך, יישארו בתפקידן, אותו מספר, כי זה לא יישאר.
- חי אדיב: שרונה, סיימת?
- שרונה הרשקו: לא, אז מה שאני רוצה, זה שהועדה הזאת תשב סביב שולחן אחד, כל הגורמים האלה, כי מה לעשות? גם עוד מעט, יש לנו דו"ח מבקר ואנחנו נראה שאחת הנקודות החלשות זה הסנכרון והאינטגרציה בין כל הגופים האלה. אז פעם אחת, כשיושבים סביב שולחן אחד, שומעים את הקול של כולם, אז אנחנו יכולים באמת, לראות ולהציב מטרות, אמרתי, אולי גם אז, אולי משם, נגזור יעדים, תוכנית עבודה, כל מה שרצינו בשיעור של – לאן הולכים ומה התכלית, זה היה בשיעור הקודם, אבל אני עושה את זה בקצרה. המטרות, לקדם מסוגלות נשים בכל תחומי החיים, למצוא את הקול של הנשים הצעירות בעיר, דרך מערכת החינוך כמובן, ולא בכדי, אני אומרת את זה, למצב,
- חי אדיב: יש לך דוגמא יפה פה את יעל.
- שרונה הרשקו: מה הדוגמא? יעל רוצה את הועדה, היא מאוד רוצה את הועדה, למה היא רוצה? שנשב,
- חי אדיב: כן, הלאה.
- שרונה הרשקו: דבר אחרון, אני רוצה רק לסיים, אני חי, אני רוצה לתת לך את ההזדמנות, לתת לך את ההזדמנות למצב את הוד השרון כעיר מובילה באמת, בתחום קידום מעמד הנשים.

- חי אדיב: ומה שאמרנו, זה לא באמת? מה זה שקר,
- שרונה הרשקו: לא, אני אומרת – "באמת" במובן הזה, שהדבר הזה יעשה, איך אמרת? "עיר קהילה" שב באופן פתוח, בוועדה פתוחה, שמי שיכנס לאתר של עיריית הוד השרון וילחץ על הסעיף של ועדות, יראה ועדה לקידום מעמד האישה ושוויון מגדרי.
- חי אדיב: יפה, אני שמח, תודה.
- שרונה הרשקו: בדיוק כמו שראש הממשלה, יש לו ועדה כזאת בכנסת, תחזיק אתה ועדה כזאת, ותוביל את התחום.
- חי אדיב: יפה, יעל, קצר, כי,
- אביבה גוטרמן: רק הערה קטנה. בקרית אונו, יש שם ועדה מעולה, מי עומד בראשה?
- שרונה הרשקו: גבר, למה לא?
- אביבה גוטרמן: גבר. ונעשית עבודה מדהימה.
- חי אדיב: רעיון מעולה, עוד מעט, אני אעדכן אותך.
- אביבה גוטרמן: מה זה משנה? שתהיה ועדה,
- חי אדיב: כן, יפה.
- אביבה גוטרמן: אבל אני אומרת לכם, יש מאיפה ללמוד.
- יעל ברזילי: אני אפתח ואגיד שאני לא הייתי באותו יום, בשעה הזאת, כי אני לא יכולתי, זה עניין שלי, אני מתעסקת המון במגדר, אני עושה על זה את התואר שלי ואני מתעסקת בזה בחיי היום יום, בכלל ואני חושבת שדווקא יש כאן, איזושהי אופציה, כי היא מאוד מאוד פרודוקטיבית והיא וועדה מאוד פרודוקטיבית מהמקום שקידום מעמד האישה, זה לאפשר לנשים שאנחנו מתיימרים לקדם, לקחת חלק מאוד מהותי בתהליכי קבלת החלטות, לקחת חלק מאוד מהותי בשיח ושוויון מגדרי, זה בעצם, לחנך ילדים וילדות לחשוב מחוץ להבניות החברתיות שחינכו אותם עליהן. זה לקבל אחד את השני, רגע, זה לכבד אחד את השנייה ולהסתכל על זה מעבר למגדר, לקבל את האחר, זה מתקשר לכל כך הרבה אוכלוסיות והאמת, שזה עולה אפס שקלים, והאמת שיש כאן

אפשרות לשיתוף פעולה שהוא בעיני, יכול לייצר המון המון דברים טובים. אני מוכנה לקחת את זה עלי, שזה יקרה. אם אנחנו רוצים לשנות מעט את ההרכב של הועדה הזאת, כי אני מבינה שכולם עמוסים, זה בסדר, אבל עדיין, יש איזושהי אמירה, יש 6 חברות מועצה.

שרונה הרשקו:

של למסד את זה ויש גם את המקום הזה, של פורומים וועדות שאני חברה בהן ביום יום שלי, אין לנו שם ערך כתברי מועצה, דווקא בוועדה שהיא פורמאלית, בוועדה שתשודר לציבור, בוועדה שאנחנו נקבל בה החלטות עם ציבור, זה יכול להיות מדהים. אז אני מבקשת אולי לשקול את זה שוב.

יעל ברזילי:

יפה, אוקי, אז בואו נסכם את העניין. קודם כל, תודה רבה על האמירה, אבל בוא נעשה קצת, סדר. קודם כל, כל מה שאמרת, בסדר, אין ויכוח. שתיים – הרווחת. אחד – זה התנהלות העירייה ו – 50,60,80% מדבריד, זה עבודת העירייה וזה מה שהיא עושה, יש יועצת מעמד האישה, היא גם במקרה, דוברת, היא גם במקרה אישה וגם במקרה, היא עושה את כל הפעילות הזאת והיא מתואמת ויושבת בכל הישיבות והדיונים והעשייה נעשית בדיוק כמו שאת אומרת וזה תפקידם של עובדי העירייה / היועצת / עובדי עירייה שעושים את הפעילות הזו, מסנכרנים. הועדות לא מסנכרנות שום דבר וזה לא תפקידן. תפקידם לקבוע מדיניות, לחלום חלומות ולהמליץ המלצות להנהלת העירייה ובהתאם לכך, בהתאם להחלטות, אם זה דברים שוטפים, אז מבצעים ואם זה דורש דיון משמעותי, אז עושים גם דיון במועצת העיר. אז תפרידו בין הועדה לבין ההתנהלות. התנהלות העירייה, בעניין הזה, עושה עבודה יפה והדו"ח הזה שקיבלת, הוא חלק מההתנהלות. שנמשך, חלק לפני שנכנסתי, תוך כדי וב – 10 שנים האחרונות. נקודה. שנייה. במקרה ושלא במקרה, אולי זה סוד, אבל יש פורום, לעיריית הוד השרון יש פורום, במקרה, אני ראש

חי אדיב:

הפורום, במקרה, היועצת למעמד האישה מתייעצת אתי בעניין הזה. אני מוזמין אותך לאחד הדיונים שלנו.

מה זה, חסמבה, זה, מה זה?

שרונה הרשקו:

זה לא חסמבה, שמישהו לא שואל, אז למה שאני אענה לו? אז יש פורום והוא נפגש ומדי פעם, עושים דיונים ועושים מפגשי נשים פעם בכמה חודשים, פעמיים בשנה או שלוש פעמים בשנה, עושים כנס נשים ומעלים ודנים על נושאים משמעותיים,

ויצ"ו, נעמת, מעגלי נשים, הם גם חלק מהדבר הזה?

שרונה הרשקו:

כשצריך, בנושא שקשור לויצ"ו, אז אנחנו דנים עם ויצ"ו וכשלא צריך ולפני שבועיים, ישבתי עם יושבת ראש נעמ"ת, על נושא אחר שעניין אותה וישבנו ודנו והדברים, דינאמיים ובהחלט. את מוזמנת ואנחנו נדאג להזמין אותך ונשמח לשמוע את דבריך, שאולי יש מה שתוכלי לעזור ואני קורא גם ליעל להצטרף לפורום הזה, לעצתה או לבקשתה ונראה איך זה יתקדם.

חי אדיב:

[מדברים ביחד]

יש פורום, ועדה, פורום, זה אותו סטטוס, זה פורום שתיים, יש עשייה ענפה, אני עוד לא שמעתי ממך, משהו שצריך לעשות, יוצא דופן, חריג, שמשדרג, שיש בעיר אחרת ואנחנו לא עושים, על נושא נשים. אבל אם יש משהו, נשמח, תבואי לפורום, תציגי, יעל, אני אזמין גם אותך ואולי נרחיב את הפורום לפורום יותר גדול ונשמח לעשות דיון, אבל בואו, אנחנו רצים קדימה. יש פורום, תקראי לזה ועדה, תקראי לזה פורום, זה פורום. דבר שני, יש יועצת, לגבי רכז במכרז, כן מכרז, לא מכרז, כרגע, לא נמצא בתקציב העירייה וכשיהיה לנו אפשרות כלכלית לעשות את זה, נמנה גם מישהו, שיעבוד בשכר ויכול להיות שבמהלך השנה הזאת, יכול להיות שנה הבאה, אני לא יודע להגיד, אבל יש לי באותה מידה, חסרים עוד איזה 10 בעלי תפקידים בכירים, שאינם פה וחסרים וצריכים ואני לא עושה את זה מטעמי תקציב. לכן, צריך להבין את העניין, אבל יועצת שמלווה ודוחפת את

חי אדיב:

העניין, יש, קיימת ועושה. אני רוצה בהזדמנות זו, למרות דבריו של נדב, להודות לה, להעריך אותה וישר כח לאישה עם ילדים, שהבעל נמצא, לא נמצא בבית ועושה את עבודתה, צליש להגיד לה, כל הכבוד לך, כאישה. ואתם צריכים לכבד את זה, לא שמעתי אתכם מבקרים את הגבר שמשחק בכמה כובעים.

נדב דואני: מה, מה?

חי אדיב: לא שמעתי אתכם, מגנים עליה.

נדב דואני: מה, מה, על מה אתה מדבר? עוד פעם, אתה לא ברור.

יגאל שמעון: טוב אה, שרונה, שרונה, זה מספק אותך או שאת רוצה,

נדב דואני: מקודם, אמרת לאשתי שהיא צריכה להתבייש בי, שאני חי אתה,

יגאל שמעון: לא, אין טעם, נכון, בסדר?

[מדברים ביחד]

נדב דואני: לא, אמרת: מי שחי אתך, מי שחי אתך, בינתיים, אשתי חיה אתי

ושתי בנותיי,

חי אדיב: אני לא אמרתי על אשתך, למה אתה מעוות,

נדב דואני: רגע, רגע, תעצור, תעצור,

יגאל שמעון: שרונה, האם זה מספק אותך?

נדב דואני: תעצור את ההתנהגות שלך ואת הדורסנות

חי אדיב: גם אני חי אתך,

נדב דואני: את הדורסנות הבלתי נתפסת שלך,

יגאל שמעון: אני יכול לעבור לסעיף הבא?

נדב דואני: את האלימות המילולית שלך, הסגנון המכוער שלך,

חי אדיב: אישה עם ילדים, שנבחרה במכרז כדין,

נדב דואני: אתה צריך להתבייש,

חי אדיב: שעושה עבודה,

נדב דואני: יש פה דוברת כנועה, גרועה,

חי אדיב: עושה עבודה יום לילה, מעולה,

נדב דואני: יש פה דוברת כנועה, גרועה,

חי אדיב: שבעלה לא נמצא בבית, עובד קשה,

- נדב דואני : יש פה יועצת לקידום מעמד האישה גרועה,
 חי אדיב : איש צבא, אלוף בצה"ל, תתבייש לך.
 נדב דואני : והיא גרועה בכל התפקיד שהיא עושה, אתה לא צריך להשאיר
 אותה בתפקידה,
 (לא ברור – דוברים רבים)
 נדב דואני : תתבייש לך.
 חי אדיב : קדימה, קדימה יגאל.
 נדב דואני : תתבייש לך, על החנפנות, אתה משאיר אותה ואין יותר מזה,
 יגאל שמעון : אנחנו עוברים,
 נדב דואני : גרועה ואת כל התפקידים שהיא עושה בעירייה, היא גרועה, בושה
 וחרפה,
 יגאל שמעון : הצעה לסדר של נדב דואני,
 נדב דואני : לך תשאל אנשים, מה הם אומרים עליה, על הסגנון התנהלות
 שלה מולם, על הדורסנות, על זה שהיא מאיימת לפטר עיתונאית
 אישה, כי היא כותבת נגדך, זו הדוברת שלך, שהיא יועצת לקידום
 מעמד האישה, דורסת אמא חד הורית, עם 4 ילדים בבית.
 חי אדיב : טוב, קדימה.
 שרונה הרשקו : לא, אבל שנייה (לא ברור – מדברים ביחד).
 יגאל שמעון : אנחנו, מי בעד שלא לדון בהצעה של שרונה הרשקו?
 חי אדיב : סליחה, מי בעד?
 יגאל שמעון : חי, יגאל, כנרת, משה, תקווה, חיים שאבי, אופיר, יגאל הררי,
 אמיר.
 מי נגד?
 יעל, נוה, שרונה, עדי, אביבה ונדב.
 חי אדיב : יעל, את לא רוצה להיות בפורום? אני הזמנתי אותך לפורום.
 יעל ברזילי : אני אהיה בפורום.
 יגאל שמעון : ואביאל. תודה, אנחנו לא דנים .
 חי אדיב : אבל בסדר, זכותך, קדימה.

הצבעה:

9 בעד: חי אדיב, יגאל שמעון, כנרת כהן, משה תנוכה, חיים שאבי, תקוה גלס, אמיר כוכבי, יגאל הררי, אופיר טואיל.
7 נגד: נוה גור, שרונה הרשקו, עדי ברמוחה, יעל ברזילי, נדב דואני, אביבה גוטרמן, אביאל אברמוביץ.

החלטה מס' 175/14:

מועצת העירייה החליטה שלא לדון בהצעתה של חברת המועצה הגב' שרונה הרשקו מיום 22.7.14: "מועצת העיר הוד השרון תקים ועדה לקידום מעמד האישה ולשויון מגדרי".

יגאל שמעון: תודה חברים, אנחנו עוברים להצעה לסדר של מר נדב דואני, מיום ה – 28.07.2014: "מועצת העיר הוד השרון מחליטה על פרויקט לשיקום ופיתוח שכונת שרת, לטובת תושבי השכונה בפרט ותושבי הוד השרון בכלל. הפיתוח יכלול: הקמת גינות, שיקום מדרכות, החלפת תאורה, עיבוד כבישים, צביעת בתים, תיקון מערכות החשמל בבניינים המשותפים, ניקיון חצרות הבתים, בניית מתקנים לסילוק אשפה, שיקום מערכת הביוב וכדומה"

אני מבקש להסיר את זה גם, מסדר היום, אני אשיב לך נדב, ברשותך.

נדב דואני: בוודאי, תנמק.
יגאל שמעון: אני אנמק, לא, לא, כבר, הבנו.
חיים שאבי: מה יש לדון? מה לדון, לדון?
יגאל שמעון: נדב, קודם כל, אנחנו,
חי אדיב: חכה, אבל הוא רוצה לענות.
נדב דואני: לא, הוא ינמק, למה הוא מוריד ואני אסביר. תנמק.
יגאל שמעון: אתה, תסביר, בבקשה.
חי אדיב: לא, לא, לא, זה הפוך, סליחה.
יגאל שמעון: בבקשה, רציתי לענות לך, כי יש דברים,

- נדב דואני: אז תענה, אני אשמח, ראש העיר לא נותן לך לדבר.
- יגאל הררי: לא, לא, יגאל, תן לנדב להגיד.
- יגאל שמעון: תציג, מה שאתה רוצה, תציג בבקשה.
- נדב דואני: טוב, במסגרת 100% חוסר אכפתיות שלך, כראש עיר, מתושביו, שאגב, אני עדיין מחכה לתשובה, אם אתה תפגוש את התושבים שמוחים נגד הרס הפארק, אז גם לא אכפת לך משכונות חלשות בעיר. עכשיו, תספר לי שאתה משקיע ואתה עושה ואכפת לך ואתה עושה מועדונים, אתה לא עושה כלום, אתה פשוט, לא עושה שום דבר, זה לא מעניין אותך, יש פה תושבים מסוג אי ויש תושבים, אני אגיד את זה בצורה עדינה, מסוג ב', זו הצורה הכי עדינה שאני אוכל לומר את הדברים האלה. יש לך תושבים שאכפת לך מהם ויש תושבים שאתה שם עליהם קצוץ. עכשיו, זה בדרך כלל עובד גיאוגרפית וזה גם עובד, פריפריאלית, חברתית, בתוך העיר. שכונת שרת מופקרת על ידך, מאז שנבחרת, לפני 11 שנים, לא עשית דבר וחצי דבר, בשכונת שרת. שכונת שרת, שכונה ששייכת לחתך הסוציאקונומי הכי נמוך בעיר, אולי במדינת ישראל. במקום לבוא ולהשקיע, כי בשנת 98, היה פה ראש עירייה, שהיה לך עליו הרבה ביקורת אבל הוא עשה בעיר הזאת, הרבה, לקח את מתחם שרת, עבד בו, השקיע, שיפץ, לקח את שכונת גיורא, החליף לשכונת גיורא את כל המדרכות ותאורה ורגע, אתה צוחק על תושבי גיורא? לא הבנתי, על מי אתה צוחק? אתה צוחק על תושבי גיורא?
- חי אדיב: אפילו עליך אני לא צוחק.
- נדב דואני: עזוב, אתה צוחק על כולנו, זו הבעיה, שאתה צוחק על כולנו, כולנו הפכנו להיות הבדיחה שלך. שיפצו את שכונת גיורא, השקיעו בשכונות האלה, שלאנשים האלה אין כסף לשפץ במקום לבוא לשכונה כזאת, להשקיע בה מלמעלה ועד למטה, להפוך אותה לתמונה, למנות עובד עירייה, יש לך הרבה עובדי עירייה, אמרת שאין לך כח אדם, יש לך יותר מדי, כח אדם, כבר לא יודע

לעשות עם הפעילים שהכנסת. לקחת אחד מהפעילים שלך, יש לך, גם היו לך פעילים איכותיים, לתת לו להיות אחראי על השכונה הזאת, ללוות את השכונה הזאת. רגע, אני לא מבין, אתם מקשיבים או לא מקשיבים? אתם רוצים לענות לי, אבל אתם מתכננים את התשובה? תקשיבו למה שאני אומר, אחר כך, תחליטו למה אתם עונים.

יגאל שמעון: מה שאתה אומר, שזה (לא ברור) הכי נמוכה בארץ.

נדב דואני: אני, תקשיב, חתכת אותי אקונומית,

(לא ברור – מדברים יחד)

יגאל שמעון: אל תזלזל בזה.

נדב דואני: בסדר, אתה תיקח את זה, לאן שאתה רוצה, אתה תנסה לעשות

מניפולציה, אתה עושה מניפולציה, אתה עושה מניפולציה מהדברים,

יגאל שמעון: את האומר פה משהו שהוא חמור.

נדב דואני: וזה בסדר יגאל, יגאל, אתה סגן ראש העירייה לענייני מניפולציה

וזה בסדר, אתה עושה את תפקידך מצוין,

יגאל שמעון: הוא הכי טוב, הוא הילד הכי טוב.

נדב דואני: השכונה הזאת צריכה השקעה.

[מדברים ביחד]

נדב דואני: השכונה הזאת צריכה השקעה, לעומת שכונות אחרות, פי כמה

וכמה, כולל למנות עובד אחראי, שילווה את השכונה הזאת,

ידריך את התושבים, ייצור שם קהילה ביחד, ידאג שאנשים לא

מלכלכים את החצרות, ידאג שיהיה שם סדר וניקיון, אתה עובר

בתיבות הדואר, כל תיבות הדואר שבורות. עכשיו תבוא ויגאל,

תיכף יספר לי, אם הוא יענה בכלל, שמתכננים שם פינוי בינוי.

פינוי בינוי, שמתכננים שם והלוואי ויקרה, יקרה אולי, עוד 15-20

שנה. בינתיים, אי אפשר לתת לתושבים לחיות בזוהמה שהם

חיים בה ושווה להשקיע בהם, נכון חי, זה לא הרבה בותרים,

יגאל הררי: לגבי פינוי בינוי,

- נדב דואני : רגע, רגע, רגע,
- יגאל הררי : מרגע הוועדה, עולה התביעה שלהם, לפינוי בינוי. אם החברה שלך הייתה מעדכנת אותך, אז אנחנו ביום ראשון, שני, שלישי, רביעי,
- נדב דואני : רגע, יש לי,
- אביבה גוטרמן : אם היית מקשיב לו, היית שומע שהוא אמר שהוא יודע שהולכים שם לפינוי בינוי.
- יגאל הררי : אתה היית יודע שזה לא יקרה בעוד 15 שנה.
- נדב דואני : אבל הוא לא מקשיב.
- אביבה גוטרמן : הוא אמר.
- נדב דואני : הוא לא מקשיב, הוא לא מקשיב. אביבה, אני חייב לספר לך, שרונה, שרונה, יש פה חברי מועצה שעובדים על אוטומט, לא מעניין אותם מה אתה אומר, הם עונים את התשובה שלהם.
- אביבה גוטרמן : ברחוב הראשי, שלא משפצים, כי יש,
- נדב דואני : לא, פעם הוא אמר שיש להם ציפ, יש לנו שבב, שבב, יש לך שבב ועכשיו,
- יגאל הררי : לי אין שבב והשבב שלי כרגע, הוא בתיקון.
- נדב דואני : השבב שלך מתוכנת,
- יגאל הררי : אבל זה שהשותפה שלך, כבר לא מדברת אתך ולא מעדכנת אותך, זה המצב שאתה לא יודע מה קורה בעיר.
- נדב דואני : סיימת? סיימת? רגע, לא, אני לא סיימתי יגאל, מפריעים לי. אתה ניצה? תשליט סדר, גם תשליט סדר, בקרב עובדי העירייה שמפריעים.
- יגאל שמעון : הבטחתי לך דקה.
- נדב דואני : לא, אין לי דקה. לא, אין לי דקה. תשתיק את עובדי העירייה, שמפריעים, בבקשה.
- נדב דואני : לא יודע, איך דיברתי 6 דקות, אבל זה מעניין. זה משהו, גם בזמנים, הוא מרמה. אני מקווה שבכדורגל, אתה לא מרמה את כוכבי.
- יגאל הררי : יגאל, אני ממליץ לתת לו עוד שתי דקות, שיהיה מבסוט.

- נדב דואני: לא, לא, לא, אני, תאמין לי, אני לא אנצל את כל הזמן שלי.
- יגאל הררי: תן לו.
- נדב דואני: אני, רק שיתנו לי לסיים לדבר. ולכן, אני מבקש שנגלה דווקא היום, אחריות. רציתי להגיד עירייה אחראית, אבל לא מתנהלים פה באחריות, נגלה דווקא היום, אחריות ונחליט על פרוייקט של שיקום שכונת שרת ולא שיקום האגם, או הקמת האגם, על ידי תוכנית אסטרטגית שמובילה אותנו לשום מקום ולשום דבר, כי אם הייתה תוכנית אסטרטגית, היו יודעים שיש תקציב וחי, אני אגב, לא מדבר אליו, כי הוא לא מקשיב, חי לא היה אומר, אולי עוד 5 שנים, אולי עוד 10 שנים, מתישהו נסיים את הפארק הזה. אתה יודע מתי אתה מסיים אותו. אבל מכיוון ששעבדת את עתידה של העיר, למען האגם, לקחת ההלוואות ואתה מעביר את הכספים של 1,200, במקום להשקיע שם, אתה משקיע באגם, במקום להשקיע בשרת, אתה משקיע באגם, במקום להשקיע בגיורא, אתה משקיע באגם, אז אני חושב, שאולי דווקא היום, תגלו אחריות.
- יגאל הררי: אני התנגדתי לדבר הזה, אתה הצבעת בעדו, אם אני,
- נדב דואני: יגאל, יגאל, השבב שלך עובד יפה מאוד, אני חייב להודות, תעדכן אותי, מי המתכנת. ולכן, אני מצפה יגאל, שהעירייה היום, שאתם, שנקבל החלטה לשקם את שכונת שרת, עד שיגיע הפרוייקט של הפינוי בינוי, בעוד 15 או 20 שנה, כי את ההתנגדויות ל – 20 קומות, אנחנו נשמע מהר מאוד, מהתושבים וזה יתקע, הרבה הרבה שנים.
- יגאל הררי: זה היה, היה.
- יגאל שמעון: תודה נדב, תודה.
- חי אדיב: אביאל, אתה מאמן, אתה מוכן לאמן אותנו בהתנדבות?
- נדב דואני: מה לאמן, במה, במה לאמן?
- חי אדיב: אני מדבר אתו.
- נדב דואני: אולי, לא, אתה מדבר פה, על השולחן, אתה רוצה, תדבר אל השולחן,
- חי אדיב: אני מדבר עם חבר המועצה,

- נדב דואני: אולי הוא יאמן אותך באמת, לשלוט בכעס שלך. ובהתבטאויות המכוערות שלך.
- חי אדיב: הבנתי קצת יותר,
- יגאל הררי: כנרת, כנרת, זה יורד מסדר היום.
- חי אדיב: עזוב, אני מתאפק, עזוב.
- נדב דואני: יפה, זה שאתה מתאפק, זה שלב ראשון.
- יגאל הררי: לא, גם אני רוצה, את לא יכולה,
- כנרת כהן: אני רוצה להגיד משהו לנדב,
- יגאל הררי: לא.
- כנרת כהן: גם אם זה ירד מסדר היום, שנייה, אני רוצה להשיב לו.
- נדב דואני: רגע, את משיבה לי להוריד? אין בעיה, בסדר, יגאל יגיד, את משיבה לי? כי זה למה להוריד?
- חי אדיב: אז אני אשיב.
- נדב דואני: לא, אני אשמת.
- (לא ברור – מדברים יחד)
- חי אדיב: סיימת, נדב?
- נדב דואני: כן, אתה מנמק?
- (לא ברור – מדברים יחד)
- נדב דואני: רק שנדע מול מי, מי מנמק.
- חי אדיב: בכל מקרה, מורידים, הלאה.
- נדב דואני: אתה מנמק?
- חי אדיב: אני לא יכול לענות על כל מה שאמרת, אבל זו סיסמא אחת גדולה, מנותקת מהמציאות. ממשלת ישראל פעם, עשתה שיקום שכונות וביטלה אותן, מי שביטל אותן, זה שלטון הליכוד, שאתה אולי במקרה, אם אני לא טועה, חבר בליכוד.
- נדב דואני: גם אתה רצית להיות, אבל לא נתנו לך.
- חי אדיב: אני לא רציתי,
- (לא ברור – מדברים יחד)
- נדב דואני: בתקציב של הליכוד,

- חי אדיב: תפסיק להכניס פוליטיקה עכשיו, אני אומר לך,
- נדב דואני: אתה עכשיו, הכנסת פוליטיקה,
- חי אדיב: אתה מבקר עכשיו את,
- נדב דואני: אתה זה עכשיו, הכנסת פוליטיקה.
- חי אדיב: אתה מבקר עכשיו את שיקום השכונות, אז מי זה, ביטל את שיקום השכונות? הלאה. המבנים האלה, מבנים פרטיים, חלקם של המדינה, לנו אסור להכניס שם שקל, מבחינה חוקית, יגיד את זה פה היועץ המשפטי. אנחנו עושים שם פעולות, הפעולה הכי חשובה שאנחנו עושים זה בגרויות והחינוך ועושים ונמשיך לעשות, כי זה יותר חשוב מהדג. עדיף לי לתת לילדים האלה חכה ואני נותן להם חכה. אם אתה לא יודע, אני מסביר לך, פעם,
- נדב דואני: ושמאיפה הם ידוגו? בבוצה?
- חי אדיב: הלאה. הדבר השני, אנחנו עושים פעולה מדהימה שכרגע, היא לא לפרסום, כי עדיין לא "נסגרו המעגלים", היא עם משרד הרווחה, פעולה מדהימה של פעולות בתוך שכונת שרת, אחד מהפיילוטים ואני לא מפרט כרגע, מאחר וזה לא נסגר, אבל היא פעולה משמעותית וחשובה, בצד הערכי, בצד הסביבתי, בלי קשר מנקים שם בהתנדבות, עובדי העירייה מנקים בהתנדבות, כולל היועץ המשפטי, לוקחים טוריה, כי אסור לנו לשים שם כסף של העירייה, כי זה שטח פרטי ואם היה אפשר, הייתי עושה את זה, מחר בבוקר, שיבוא, יגיד היועץ המשפטי ויענה לשאלתה הזאת ויגיד לי אם אפשר או אי אפשר.
- נדב דואני: תירוצים, אתה מתרץ.
- חי אדיב: טוב, בסדר, תירוצים. אז אי אפשר לזרוק סיסמאות ואני לא מנהל אתך דיאלוג, אני נותן לך תשובה לשאלה שלך: אחד – זה לא חוקי, שתיים – עשינו ועושים הרבה, עושים מבצעים ניקיון בהתנדבות והדבר האחרון, אני אשמח מאוד ששר האוצר ושר השיכון וראש ממשלת ישראל, כל אחד במפלגה שלו וכולם ביחד, שיחליטו שיש שיקום שכונות לשכונות שזקוקות לסיוע, שיתנו

שקל, אני אתן 10 שקלים על זה. אפילו שקל, הם לא מביאים. חלק מהבניינים האלה, של מנהל מקרקעי ישראל, איפה מנהל מקרקעי ישראל בעניין?

אביבה גוטרמן: עמידר.

חי אדיב: עמידר, זה אותו דבר....

נדב דואני: לא מדייקים, אז אפשר גם, לא לדייק בזה.

חי אדיב: בוריאציה אחרת. בכל אופן, אנחנו עושים פעילות ערכית, פדגוגית וממשיכים לעשות ויש פרויקט עם משרד הרווחה, בעלות של לא מעט כסף, לטובת הפעולות החשובות יותר.

שרונה הרשקו: מי מחזיק את משרד הרווחה? שאת הדברים הטובים, לא אומרים.

חי אדיב: כל השאר, כל השאר, זה סיסמא שאין בה שום תכלית ויכולת של המועצה לקבל החלטה, כי היא לא חוקית, נקודה. זה יורד מסדר היום וזהו.

יגאל שמעון: מי בעד להסיר מסדר היום?

חי, יגאל, משה, תקווה,

(לא ברור – יש רעש)

יגאל שמעון: מי נגד?

נוה, שרונה, מי עוד? עדי לא נמצאת, אביבה, נדב.

הצבעה:

8 בעד: חי אדיב, יגאל שמעון, משה חנוכה, חיים שאבי, תקוה גלס, יעל ברזילי, יגאל הררי, אביאל אברמוביץ.

4 נגד: נוה גור, שרונה הרשקו, נדב דואני, אביבה גוטרמן.

החלטה מס' 176/14:

מועצת העירייה מחליטה שלא לדון בהצעתו של חבר המועצה מר נדב דואני מיום 28.7.14: "מועצת העיר הוד השרון מחליטה על פרויקט לשיקום ופיתוח שכונת שרת, לטובת תושבי השכונה בפרט ותושבי הוד השרון בכלל. הפיתוח יכלול: הקמת גינות, שיקום מדרכות, החלפת תאורה, ריבוד כבישים, צביעת בתים, תיקון מערכות החשמל בבניינים המשותפים, ניקיון חצרות הבתים, בניית מתקנים לסילוק אשפה, שיקום מערכות הביוב וכדומה".

***חבר המועצה מר חיים שאבי עוזב את אולם הישיבות.

יגאל שמעון : אני עובר לסעיף ג'

א : מועצת העירייה מתבקשת לאשר את המלצות ועדת ההיגוי בנושא אנטנות :

1. עיריית הוד השרון תעדכן את ועדי הבתים המשותפים בכל מקרה בו תוגש הודעה מהממונה על הקרינה למהנדסת העירייה, על הקמת מתקן גישה אלחוטי (הוספתי את המילה : "אלחוטי") בתחומי העיר הוד השרון.

2. בכל אתר שבו תוגש בקשה להקמת מתקן גישה אלחוטי, יוגש דו"ח פיקוח מטעם מחלקת הפיקוח על הבניה.

3. מועצת העיר הוד השרון ממליצה לוועדי הבתים להוסיף סעיף בתקנון בתים משותפים בנוגע לאיסור הקמת מתקן גישה אלחוטי (אנטנה) על גגות בתים משותפים ובתוך הדירות.

ברשותכם, קודם כל, אני, אתה רוצה להתייחס נוה? אבל לפני שאתה מתייחס, אני רק אומר – הועדה הוקמה בעקבות בקשה של מספר חברים, להקים ועדה שתבחן את כל הנושא הזה של מתקני גישה וההתמודדות מולם. אנחנו קיימנו מספר ישיבות וההצעה שקיבלנו וההחלטה, היא החלטה שבאה באמת, לתת איזשהו כיוון והכוונה לאותם בעלי בתים, בעלי דירות, בבניינים משותפים, שחברות הסלולר אמורות, מבקשות להקים בהם מתקני גישה. היום, מתקן גישה אלחוטי, על פי החוק, חוק בזק, מאפשר לחברות הסלולר להקים אותם על גגות בתים, זו קופסא בגודל של 80 ס"מ אורך, רוחב 50 על 30, אותה קופסא, שהיא אנטנה לכל דבר, מקימים אותה, חברות הסלולר על גגות בתים, מה שלא מחייב ולא מצריך קבלת היתר מהרשות המקומית. זאת אומרת, העירייה לא אמורה לתת היתר ולא נותנת היתר. אז ההמלצות כאן, באות לתת איזשהו מענה וכיוון לאותם בעלי בתים, בכדי שנוכל להתמודד. בבקשה, נוה.

נוה גור : אז אי – אני רוצה לברך על זה שהתקיימו הישיבות כאן, בעניין הזה, יגאל, אני חושב שהוא צעד חשוב, לטעמי, הוא לא מספיק,

אבל לפחות, בתור התחלה, זה מקדם במשהו, את המצב הקיים היום ודבר שני שאני רוצה לומר, בעניין הזה, זה שאין ספק שלכל רשות מקומית, באשר היא, יש מגבלות שהחוק והמדינה מטילה ולכן, צריך לראות איך הרשות המקומית, בתוך כל המצב הזה, עושה כל מה שניתן. ובהקשר לדברים שהועלו בסדר יום, אז יש פה כמה דברים, שאני רוצה לנסות רק, להבין.

אחד – לא מצוין בסעיף 1, אילו ועדי בתים היא מעדכנת? השאלה אם אתה בא ואומר – באותו בניין ספציפית אני מעדכן אה ותו לא, עידכנו.

יגאל שמעון:

נוה גור:

כי אם אתה מעדכן רק באותו בניין, הרי שיש קבוצה רחבה של בניינים שכשמוקם מתקן כזה, היא עלולה להינזק. זאת אומרת, זה לא רק הבניין עצמו, אלא כלל אותם בניינים שנמצאים בסביבה וצריך להחליט, באיזו דרך, עושים את זה? צריכים להיות מעודכנים, זה אחד. שתיים – אני חושב שראוי וכדאי ודיברנו על זה, גם, לא רק לעדכן. הרי, אנחנו אמרנו שברגע שיוצאת איזושהי בקשה להקמה של מתקן, אז מעדכנים לא רק את ועדי הבתים, אלא כדאי לשים גם באתר של העירייה עדכון שעכשיו, התקבלה בקשה. האתר צריך להיות נגיש ככל שיותר ולהעביר כמה שיותר מידע וחבל שזה לא יהיה ואני מציע שגם זה יהיה. הדבר הנוסף – בסעיף 2 רשום – דו"ח פיקוח, משהו נורא ארטילאי, מה שרשמתם פה, לא רשום מתי יינתן הדו"ח פיקוח, מה יקרה אם יש עברין סורר שבכל זאת, מתנגד והולך, לא על פי ההנחיות, הרי היה לנו מקרה כזה בזקיף ולא עשו עם זה שום דבר והאמירה שכרגע, נאמרת בסעיף 2, אין לה שום כיסוי ובסעיף 3, ובזה אני מסיים, רשום שהועדה ממליצה, שהעירייה ממליצה לוועדי הבניינים ואני אשמח, באיזה אופן, אתם ממליצים? האם אתם מתכוונים להוציא עכשיו, הודעה לעיתונות, להכניס כך וכך, לתקנון הבית המשותף, או שיש בכוונתכם לפנות לכל הבניינים בצורה רצינית, כדי שגם ידעו את זה. אז אני אשמח להתייחסות, לכל הנושאים האלה.

יגאל הררי:

קודם כל, ההצעה, אני מברך על ההצעה הזאת, אני רק רוצה לחדד שהועדה לתכנון ובניה, לפחות במשנה, כשבא מישהו לבקש תוספת על הגג או לסגור איזושהי מרפסת, או כל דרך אחרת, שהוא מנסה להגדיל לעצמו, את הזכויות. אז אם רוצים לתת שהוא יממש את הזכויות שלו, אנחנו מקפידים מאוד שגם הפקח שיגיע למקום, יראה שלא הפכו את זה לתדר אנטנות. דבר שני, בעניין הפרסום, אני חושב שבן אדם שבא לפה, לבקש, ראוי שהבניינים שבסביבתו ובמיוחד במיוחד, אלה שבקומתו, יכול להיות בנין שהוא טיפה נמוך ומעליו יש בנין עם עוד 2-3 קומות, שיקבלו אנשים את הזכות להתנגד, למרות שברוב המקרים,

אי אפשר,

נוה גור:

רק רגע, למרות שברוב המקרים, לא, יש אנטנות שדווקא, כן יכולים להתנגד.

יגאל הררי:

במתקני גישה, אתה לא יכול בהיתר, בהיתר זה סיפור אחר.

נוה גור:

אני מודה ליגאל על התגלית המרעישה, של מה שאנחנו בודקים, אני לקחתי לתשומת לבי ואני אוודא שאנחנו באמת עושים את זה, זו ועדת המשנה, אז כל זמן שאני שם, אני אבדוק את זה שוב, כל פעם שיגיע הגג, נבדוק את זה עוד פעם, שבאמת, זה נעשה. אבל זה על ההערה שלך, אני מזכירה שהיה עוד סעיף אחד בישיבה, שדיברנו עליו, וזה פגישה עם החברות, כדי למצוא פתרונות למתקנים הקיימים ואני מבקשת שבהמשך לישיבות הועדה הזאת, הפגישה הזאת אכן, תתקיים.

שרונה הרשקו:

אני רוצה רק משהו, להוסיף. כמובן שאנחנו בעד ההצעה, אין ספק, אני מאוד הייתי שמחה להוסיף את מה שביקשו גם נוה וגם שרונה.

אביבה גוטרמן:

כן אבל, תראו, אנחנו קיימנו דיון בוועדה, אף אחד פה, לא העלה את מה שמעלים. אני מציע שאת ההצעות שלהם, יגישו בישיבה שלנו, הפנימית, אני עכשיו, לא יודע מה המשמעות של לפרסם. האם לפרסם, או לשלוח מכתבים למי שבטוח הקרינה, או מי שהוא בטוח השידור? אני לא יודע. בשביל זה, קיימנו ישיבות,

יגאל שמעון:

- החלטנו קודם כל שנמליץ, שנאשר לפחות, את ההצעה הזו. אחרי זה, נקיים ישיבה נוספת, אני אשמח אם יבואו, סדר יום, באמת, גם,
- שרונה הרשקו: כשהוזמנו,
- יגאל שמעון: (לא ברור – מדברים יחד) ושרונה הגיעה, גם שמעון, נכון? שמעון הגיע.
- שרונה הרשקו: שמעון רזניק.
- יגאל שמעון: נכון, בבקשה, בואו נרחיב את משבצת הקבוצה הזו, ונקיים ישיבות נוספות ואני אשמח לראות את החברים משתתפים.
- אביבה גוטרמן: בסדר גמור.
- נדב דואני: אני רוצה להזכיר לך שביקשתי להעלות את זה לדיון כאן ואז, החלטתם לכנס ישיבה, לא השתתפתי, אמרתי לך צריך תמיד להוביל אתכם לפעולה.
- יגאל שמעון: תמיד אתה צריך להרוס לי,
- נדב דואני: מה אני אעשה?
- יגאל שמעון: מה שאני לא עושה, כל דבר די... כולם בעד...
- נדב דואני: עזוב, לא תמיד, זה הכול, צריך להיות יפה, בוא נגיד את האמת, לא תמיד, הכול צריך להיות יפה.
- יגאל שמעון: כן, היועץ המשפטי, מבקש לומר.
- ירון סולברג: רק לגבי סעיף 2 אני הייתי מבקש מהחברים שזה יאושר באופן חוקי, לא מחייב שיוגש דו"ח פיקוח - תבחן האפשרות להגשת דו"ח פיקוח, זה נשמע אחרת, ואני אסביר. ההרכב של צוות הפיקוח והבניה, נקבע על פי שעות שיש ביממה, שעות עבודה מוגבלות, יש סדרי עדיפויות שנקבעים ומונחים בין היתר, על ידי היועץ המשפטי לממשלה, או אם זה הפיקוח המחוזי, לראות איך הגשמתם סדרי עדיפויות. מאוד יכול להיות שמתקני גישה יש הרבה מאוד. יכול להיות שלא ניתן יהיה לעשות על כל אחד ולכן, אני לא חושב שזה נכון שיוכתב. צריך לראות את כלל המשימות של מחלקת הפיקוח על הבניה, ואז לראות האם הדבר הזה אפשרי. להצהיר שיוכן דו"ח

פיקוח, על כל מתקן גישה, זו הצהרה שהיא יפה, השאלה אם היא ישימה והאם היא תבוא על חשבון משימות אחרות, אולי חשובות הרבה יותר. אז אני מציע לעשות משהו קצת יותר גמיש, שמאפשר לשמור על הדקלרציה בהצהרה שלכם, אבל לא מחייב, באופן שקשה עדיין.

יגאל שמעון:

ברור, אני אשיב,

נוה גור:

לא, אבל מה ההצהרה אומרת?

יגאל שמעון:

לא, הוא מבקש אני אסביר, שנייה רגע. תראה, מדובר בסך הכל, על מתקן גישה שאמור לקום בעיר הוד השרון. נכון להיום, בשנה האחרונה, לא הקימו מתקני גישה. אני לא רואה כרגע, מתקני גישה באופק ואם מדובר על מתקן גישה אחד, בודד, שיקום במהלך השנה הזו, בעקבות איזשהו דייר שכן יסכים לאפשר.

ירון סולברג:

ומה עם העבר?

יגאל שמעון:

כי לא מדובר על העבר, מדובר על מתקנים בהקמה, סליחה, כתבנו בסעיף 2, שבו תוגש בקשה להקמת מתקן גישה. אז אם במהלך 2015 תהיה בקשה אחת, אני מניח שמחלקת הפיקוח מיד יגיעו לשם, אז אין לי בעיה עם זה. אבל לא מדובר פה, על כמויות, עד כמה שאני מכיר, לא יהיו כמויות, כי מתקני גישה לשכור היום בדירות גג זה קשה, למרות הפיתוי. היום אומרים לך שתברות הסלולר לא מסוגלות היום לשלם את הסכומים של פעם, ששלמו ...30

ירון סולברג:

אז בוא נסכים שאם זה עד 5 פעמים בשנה, על הכיפאק, אני מכפיל לך....

יגאל שמעון:

אני אומר לך שלא יהיה אחד...

ירון סולברג:

אז אין בעיה, אבל אל תכבול את זה באופן...

יגאל שמעון:

אני לא כובל, אבל אני רוצה דו"ח פיקוח מיד, כדי לפעול כנגד אותם דיירים, זה הכול, אני לא רוצה לתכות אחרי שיקימו, זה הכול.

ירון סולברג:

אני לא רוצה שתברי המועצה, יקבלו החלטה ואחרי זה, זה יהיה....

- יגאל שמעון: בסדר. ככל ש....
- חי אדיב: כן, אז מה?
- נוה גור: אז מה ההמלצה שלך, ירון? אני לא מבין.
- ירון סולברג: אמרתי, אמרתי,
- נוה גור: שמה? עד 5,
- ירון סולברג: אמרתי, שהוא,
- עדי ברמוחה: תבחן האפשרות שיוגש.
- ירון סולברג: את אותו סעיף, במקום שזה יהיה סעיף מוחלט,
- עדי ברמוחה: להוסיף: "תבחן האפשרות".
- ירון סולברג: שתבחן האפשרות להגיש, או איזושהו נוסח אחר, שלא יוגש דו"ח פיקוח, אלא תבחן האפשרות להכנת דו"ח פיקוח.
- נוה גור: אבל אז אתה משאיר את המצב בעינו, ירון, ועם כל הכבוד, היה בשנה, הסיטואציה הזאת בזקיף, הייתה שלא פעלו במשך למעלה מחצי שנה, למעלה מחצי שנה ובאותו, אם..
- ירון סולברג: אבל זה משהו אחר סליחה, ואם רוצים לפתוח בזקיף גם רצו להתייחס למחסן שבחצר. לא בגלל שמחפשים דבר אחד, מחפשים את הבן אדם, בדבר אחר. זה לא נכון לעשות את זה, לכן, התנגדנו. יחד עם זאת אני לא נגד, אני רק אומר – תקבעו נוסח שמאפשר אותו, אם יגאל אומר – אחד, אני אומר פי חמש - חמישה דו"חות בשנה, בסדר. שלא יהיה מעבר, אם יהיה מעבר, תבינו שיש בעיה.
- יגאל שמעון: אני לא רוצה תמריץ לחברות הסלולר. טוב, בכל מקרה, אני מציע פה, שנקבל את ההחלטה כפי שהיא,
- חי אדיב: רבותי, תמיד אפשר לשנות.
- יגאל שמעון: אם תהייה בעיה מסוימת של כמויות, נשב ונדון.
- יגאל שמעון: מי בעד, חברים?
- שרונה הרשקו: יגאל, אתה רוצה לתת איזה קרדיט, משהו?
- יגאל שמעון: מה?
- עדי ברמוחה: קרדיט למי שכתב את ההצעה?

- שרונה הרשקו: לא.
- יגאל שמעון: שנייה, מי בעד?
- יגאל שמעון: פה אחד? פה אחד, אוקי, סוף סוף, יש הצעה של פה אחד.
- עדי ברמוחה: ומי כתב את ההצעה.
- יגאל שמעון: ותודה רבה לכל מי שהשתתף, כולל חברי הוועדה....
- נדב דואני: האופוזיציה.
- עדי ברמוחה: שרונה. צריך לדעת איך להגיד.

הצבעה:

13 בעד - פה אחד: חי אדיב, יגאל שמעון, כנרת כהן, משה חנוכה, תקוה גלס, נוה גור, שרונה הרשקו, עדי ברמוחה, אמיר כוכבי, יעל ברזילי, אופיר טואיל, נדב דואני, אביבה גוטרמן.

החלטה מס' 177/17:

מועצת העירייה מאשרת את המלצות וועדת ההיגוי בנושא אנטנות:

1. עיריית הוד השרון תעדכן את וועדי הבתים המשותפים בכל מקרה בו תוגש הודעה מהממונה על הקרינה למהנדסת העירייה על הקמת מתקן גישה אלחוטי בתחומי העיר הוד השרון.
2. בכל אתר שבו תוגש בקשה להקמת מתקן גישה אלחוטי, יוגש דו"ח פיקוח מטעם מחלקת הפיקוח על הבנייה.
3. מועצת העיר הוד השרון ממליצה לוועדי הבתים להוסיף סעיף בתקנון בתים משותפים בנוגע לאיסור הקמת מתקן גישה אלחוטי (אנטנה) על גגות בתים משותפים ובתוך הדירות.

=====

יגאל שמעון: ד. הנושא: אישור להטלת היטלי סלילה והיטל תיעול בהתאם

לתעריפים הקבועים בחוק העזר לשנה נוספת. יש פה הצעת החלטה. בבקשה אדוני היועץ המשפטי.

ירון סולברג: אתם אשרתם בישיבת מועצת עיר האחרונה, תעריפים להיטלי

פיתוח. משרד הפנים, אם יאשר עד דצמבר, אז אין בעצם משמעות

להחלטה הזאת שאנחנו מביאים בפניכם היום. אבל, אבל אם

בחודש ינואר, ב - 05.01, לא תהייה לנו עדיין החלטה של משרד

הפנים, לעדכן את התעריפים, הרי שתהייה בעיה. ולכן, מה שאתם

עושים כרגע, מחליטים בעצם להסדיר את התקופה, עד שמשרד

הפנים יאשר את התעריפים שאישרתם בישיבת מועצת העיר

האחרונה. מועצת העיר עשתה את זה בעבר מאז 2011, בכל שנה,

- חשבנו שהשנה, אולי נוכל לחסוך את המהלך הזה, כיוון שבסך הכול, התעריפים עודכנו על ידכם בשלב מאוד מאוחר, אז,
- שרונה הרשקו: סליחה?
- ירון סולברג: בשלב מאוחר.
- שרונה הרשקו: על ידנו מאוחר?
- ירון סולברג: לא, הכוונה שמועצת העיר, לא, האחריות היא שלנו. אתם אישרתם בפועל, מבחינה עובדתית, רק בסוף,
- שרונה הרשקו: זה הגיע כשזה היה מוכן, אני מזכירה כמה פעמים אני הזכרתי בישיבות המועצה, שהדבר הזה, צריך להגיע כי זה בדיוק מה שיקרה.
- ירון סולברג: או קי, הגשתם את זה למשרד הפנים, בסמוך לאחר הדיון במועצה, יחד עם זה, קיים סיכוי שמשרד הפנים עדיין לא יאשר עד ינואר. ההחלטה היום, נועדה להסדיר את המצב מה – 01.01.2015 ועד המועד שבו משרד הפנים יאשר את עדכון התעריפים.
- שרונה הרשקו: זאת אומרת שברגע שהם מאשרים, אז התעריפים המעודכנים נכנסים לתוקף?
- ירון סולברג: בוודאי, בוודאי.
- שרונה הרשקו: ולא אלה?
- ירון סולברג: אם יאשרו בדצמבר, אז לא יהיה צורך גם בהחלטה הזאת, אם יאשרו בינואר, פברואר, מרץ ואילך, יש משמעות להחלטה הזאת. בעצם, מקפויאים מצב קיים, עד לאישור משרד הפנים.
- שרונה הרשקו: זה יותר יקר או יותר זול?
- חי אדיב: כן, יגאל, קדימה.
- ירון סולברג: זה אותו דבר.
- שרונה הרשקו: מה זה מאפשר עכשיו?
- ירון סולברג: לא, מה שמאשרים עכשיו זה המצב הקיים.
- שרונה הרשקו: מהתעריף המוצע? שהסברנו פעם שעברה.
- ירון סולברג: הוא יותר זול בסלילה ובתיעול, הוא יותר גבוה ב – 0.3% או משהו כזה.

- יגאל שמעון : אוקי, אני מעלה את הצעת החלטה :
- מועצת העירייה מאשרת את המשך גביית תעריפי היטל הסלילה הקבועים בחוק העזר להוד השרון (סלילת רחובות), התשס"ה – 2005 בשנה אחת נוספת עד ליום 31.12.2015, או עד לפרסום התיקון לחוקי העזר, המוקדם מהשניים. 2. מועצת העירייה,
- נדב דואני : אתה יכול רק אחד אחד, לדעתך.
- יגאל שמעון : באותו סעיף.
- נדב דואני : יש פה שניים.
- יגאל שמעון : זו ההצעה, הצעת החלטה, אחת ושתיים.
- נדב דואני : במקשה אחת?
- ירון סולברג : לא, לעשות כול הצבעה בנפרד.
- יגאל שמעון : אוקי, אז מי בעד סעיף אחד, בהצעת החלטה?
- חי, יגאל, כנרת, משה, תקוה, אמיר, יעל, יגאל הררי, אופיר טואיל, אביאל אברמוביץ', מי נגד?
- נדב, נוה, שרונה, עדי,
- שרונה הרשקו : אני חושבת שהעבודה הקודמת, הייתה צריכה להיעשות, ...

הצבעה:

- 11 בעד:** חי אדיב, יגאל שמעון, כנרת כהן, משה חתוכה, תקוה גלם, אמיר כוכבי, יעל ברזילי, יגאל הררי, אופיר טואיל, אביאל אברמוביץ', אביבה גוטרמן.
- 4 נגד:** נוה גור, שרונה הרשקו, עדי ברמוחה, נדב דואני.

החלטה מס' 178/14 :

מועצת העירייה מאשרת את המשך גביית תעריפי היטל הסלילה הקבועים בחוק העזר להוד השרון (סלילת רחובות), התשס"ה-2005 בשנה אחת נוספת, עד ליום 31.12.2015 או עד לפרסום התיקון לחוקי העזר, המוקדם מהשניים.

=====

- יגאל שמעון : אוקי, תודה, ההצעה עברה. סעיף שתיים :
- "מועצת העירייה מאשרת את המשך גביית תעריפי היטל התיעול הקבועים בחוק עזר להוד השרון (תיעול), התשמ"א – 1980 בשנה

אחת נוספת, עד ליום 31.12.2015 או עד לפרסום התיקון לחוקי

העזר, המוקדם מהשניים."

מי בעד, חברים? חי, יגאל, כנרת, משה, תקוה, אמיר, יעל,

הררי, אופיר טואיל.

יגאל שמעון: מי נגד? נוה, שרונה, עדי,

אביבה גוטרמן: לא, אני לא נגד.

יגאל שמעון: אביבה בעד. ונדב, מי נמנע? אביאל נמנע.

הצבעה:

10 בעד: חי אדיב, יגאל שמעון, כנרת כהן, משה חתוכה, תקוה גלס, אמיר כוכבי, יעל

ברזילי, יגאל הררי, אופיר טואיל, אביבה גוטרמן.

4 נגד: נוה גור, שרונה הרשקו, עדי ברמוחה, נדב דואני.

1 נמנע: אביאל אברמוביץ

החלטה מס' 179/14:

מועצת העירייה מאשרת את המשך גביית תעריפי היטל התיעול הקבועים בחוק עזר להוד
השרון (תיעול), התשמ"א-1980 בשנה אחת נוספת, עד ליום 31.12.2015, או עד לפרסום
התיקון לחוקי העזר, המוקדם מהשניים.

=====

יגאל שמעון: תודה רבה, ההצעה עברה.

חברים, אנחנו עוברים לסעיף ה': הגדלת תב"ר 1353

שרונה הרשקו: בדברי הסבר, יש לכם טעות, כי בדברי הסבר, אתם משאירים את

זה ל – 31.12.2014,

עדי ברמוחה: 2014, במקום 15.

יגאל שמעון: אנחנו מדברים על הצעת החלטה, תתייחסו להצעת החלטה, אוקי?

תודה.

שרונה הרשקו: לא, בחוק עזר עצמו, תעשו הגהה על החוק עזר שתפרסמו אותו עוד

שבוע,

ירון סולברג:(לא שומעים)

יגאל שמעון: ההחלטה היא שקובעת, שרונה, הנושא: הגדלת תב"ר מס' 1353,

שיפוץ מוסדות חינוך. כמו שאתם רואים, מקורות המימון לאתר

ההגדלה, קרן פיתוח - הגדלה מ- 6.5 מיליון ל - 6.610 מיליון, , אני מקריא בדיוק, מה שכתוב. משרד החינוך - הגדלה מ - 500 אלף ל - 890. סך הכל, ההגדלה היא - 500 אלף ש"ח. הרשאות משרד החינוך.

מי בעד?

שרונה הרשקו: אתה לא מסביר?

אביבה גוטרמן: אתה לא מסביר?

יגאל שמעון: אביאל! עדי, ישבתם בוועדת כספים, לא? או שלא?

שרונה הרשקו: לא קיבלו חומר.

יגאל שמעון: מה לא?

עדי ברמוחה: אנחנו ישבנו כן, יש פה כאלה שלא ישבו.

יגאל שמעון: מי? לא, הם קראו הם קיבלו נספחים.

[מדברים ביחד]

יגאל שמעון: אוקי, אז מי בעד, חברים?

חי, גל, כנרת, משה, תקוה, אז פה אחד, תודה רבה.

הצבעה:

פה אחד: חי אדיב, יגאל שמעון, כנרת כהן, משה חנוכה, תקוה גלם, נוה גור, שרונה הרשקו, עדי ברמוחה, אמיר כוכבי, יעל ברזילי, יגאל הררי, אופיר טואיל, אביאל אברמוביץ, אביבה גוטרמן.

החלטה מס' 180/14:

מועצת העירייה מאשרת הגדלת תב"ר מס' 1353 - שיפוץ מוסדות חינוך וציבור 2014 ע"ס 7,000,000 ₪ - הגדלה מ: 7,000,000 ₪ ל - 7,500,000 ₪ - סה"כ הגדלה 500,000 ₪. מקורות מימון: משרד החינוך 390,000 ₪, קרן פיתוח 110,000 ₪. התב"ר אושר בעבר: בישיבת מועצה מס' 11/14 מיום 29/12/2013 ע"ס 7,000,000 ₪. מקורות מימון: קרן פיתוח - 6,500,000 ₪, משרד חינוך - 500,000 ₪.

מקורות מימון לאחר הגדלה:

קרן פיתוח - הגדלה מ- 6,500,000 ל- 6,610,000 ₪
משרד חינוך - הגדלה מ- 500,000 ₪ ל- 890,000 ₪
סך כל ההגדלה לאישור: 500,000 ₪.

=====

יגאל שמעון: סעיף ו' "העברות מסעיף לסעיף - תקציב רגיל 2014 - מסמך המסומן

כנספת ב'." יש שאלות? מי בעד?

דוברים רבים: רגע, רגע.

- יגאל שמעון : אני שאלתי, יש שאלות, אתם לא עונים.
- נוה גור : אני רוצה להתייחס. לגבי ההעברה מסעיף לסעיף, כן?
- יגאל שמעון : כן, נכון.
- נוה גור : הנושא הזה הועלה גם בישיבת הכספים, אבל אני רוצה רגע, לדבר על משהו שפורסם אתמול והיום, בתקשורת. זה מאוד מתקשר לכל מה שקורה פה, בכלל על השולחן הזה ובעיר הזאת. אתמול והבוקר, פורסמה ידיעה על זה שמשרד הפנים אישר ל – 62 רשויות מקומיות, להעלות את הארנונה באופן חריג השנה. זה בנוסף, להעלאות הארנונה שמתוכננות לשנת 2014. אתה מסתכל על הרשימה, אדוני ראש העיר, אתה מסתכל על אלה שאישרו להם את העלאה החריגה ביותר ואתה רואה שהוד השרון עומדת בראש הרשימה, עם 4.2 מיליון שקלים. מי נמצא אחרינו? קריית מלאכי, עם 3 מיליון שקלים, שדרות, עם 3 מיליון שקלים, גדרה, ואז אתה מגלה שיש 62 רשויות שלחלקן אישרו רק באופן חלקי, את מה שהם ביקשו. זאת אומרת, הוד השרון ביקשה יותר, אבל אישרו לה רק חלק. וכשאתה מסתכל על אותה רשימה, אתה מסתכל מי נמצא ברשימה, עם הוד השרון. אתה רואה את אור עקיבא ואתה רואה את אלקנה ואת דלית אל כרמל ודימונה וטייבה וטירת הכרמל ואת יבנה ולוד ומגדל העמק ומעלות תרשיחא, אני יכול להמשיך פה, ברשימה ארוכה, קרית גת וקרית מלאכי,
- יגאל שמעון : אין מה לעשות, אבל זה,
- נוה גור : אני רק מקריא את אותן רשימות, של אותן 62 רשויות, שאתה מבין שמדובר ברשויות שחלקן רשויות במצב קשה, שיש שם תושבים שלא נמצאים במצב הסוציאקונומי שלנו. 62 רשויות והוד השרון באה ומבקשת להעלות ארנונה, בצורה כזאת. ואז אתה מגלה, שמשרד הפנים מאשר לחלק מהרשויות, להפחית ארנונה. לראשון לציון – 8 מיליון שקלים, לאשדוד, להרצליה, לשוהם. ואז, אנחנו יושבים בוועדת הכספים ומבקשים את האישור שלנו להעברות מסעיף לסעיף, בכל מיני סעיפים. אז בוא נבהיר לציבור, מה אנחנו

בעצם, מבקשים. אנחנו מבקשים להפחית את המלגות בעיר, אנחנו מבקשים לקצץ בספריה העירונית, אותה ספריה שאין לה אינטרנט ובקושי מחזיקה את עצמה,

חנה גולן: ...אינטרנט (לא ברור)

אנחנו מבקשים, את מוזמנת לבוא אתי, לראות את האינטרנט, ההערות שלך, הן לא במקום.

נוה גור:

חנה גולן: (לא ברור)

אבל את משתמשת בציניות, שהיא לא מכבדת אותך, אז חבל, חבל.

נוה גור:

חנה גולן: (לא ברור)

אז, את רוצה התייחסות? אני אענה לך, כן, אין אינטרנט ואין מכונת צילום,

נוה גור:

חנה גולן: (לא ברור)

100%, אז אני מציע שאת המנהל תשאלי לא בישיבות המועצה, אלא בעבודה היומיומית שלך.

נוה גור:

אנחנו מבקשים לקצץ מהחווה החקלאית, כמה עשרות אלפי שקלים, זה לא מפריע לך לבקש אגב מהילדים שלי שישלמו כסף לחווה החקלאית. אנחנו מבקשים לקצץ מהמרכזים הקהילתיים, משה, אני רואה שיש לך דברים לומר, תתייחס. מהמרכזים הקהילתיים, אותם מרכזים של אותן שכונות, אנחנו מבקשים לקצץ ואתה מפחית מההשתלמויות ארגוניות מהעובדים שלך ואתה מקצץ ממופת, כי אתה רוצה להעביר לדרום השרון וזה לא מפריע לך לדרוש מההורים, לרכוש פה, טאבלטים ב-1,300 שקלים ויותר, כי זה, למה שנשקיע באיזה 600 אלף שקלים, שזה עולה לך. אבל זה לא מפריע לך, באותה דרישה להעברה מסעיף לסעיף, זה לא מפריע לך לדרוש עוד 850 אלף שקל, על פינני פסולת ועוד 800 אלף שקלים, על טאטוא של רחובות ועוד 900 אלף שקלים לקבלן אשפה ועוד 1,350 מיליון, על אחזקת גינות ציבוריות, אני אגב, לא הרגשתי איזשהו שינוי בעיר, בעניין הזה. אתה מבקש 3,900 מיליון

שקלים, רק על הדברים הללו, של ניקוי רחובות וכן הלאה ובסופו של דבר, כשאתה אומר – ביקשנו תוספת של 4.2 מיליון שקלים ו – 3.9 מיליון, הולך לניקיונות של עיריית הוד השרון, אני מרגיש שאתה מתייחס לתושבים פה, בזלזול, כשאתה לוקח מהמקומות הכי קשים, הכי כואבים, בשביל איזשהו קבלן, שאני לא יודע מי חתם אתו על ההסכם, אני לא יודע מה האינטרסים ומה קורה שם, אבל אני בהחלט, יכול לומר שבעיר הזאת לא חל איזשהו שינוי בנושא הזה. אז, אתה יודע, אני מסתכל על ה – 3.9 מיליון ואני אומר, זה אשפה וזה ניקיון וכן הלאה, התחושה שלי, שמתייחסים פה לציבור, בדיוק באותו האופן שמתייחסים לאשפה הזאת.

אני גם, רוצה להתייחס לנושא.

שרונה הרשקו:

אני קודם כל, קיבלתי את רשות הדיבור. אני רוצה להגיד כזה דבר, קודם כל, כל ביקורת, היא ביקורת בסדר. אבל כשנותנים גם, נתונים שאני הצבעתי בוועדת הכספים על העברות תקציב מסעיף לסעיף, שאלתי – כמה נשאר כסף, אתם אגב, השתתפתם כל השלישייה אני חושב, נכון?

יגאל הררי:

משקיפים.

נוה גור:

כן, באו שתי המשקיפות שלך, לשמור על (לא ברור) כן. אז עלתה שם, עלתה שאלה,

יגאל הררי:

אני יודע שיואב סומך עליך, לכן, הוא לא בא.

נוה גור:

אנחנו, תאמין לי מסונכרנים, ואם היה פת, היה מצביע אוטומט. אז הנה, אתה רואה, אני השתתפתי בוועדת הכספים ושאלתי –

יגאל הררי:

למה בעצם, מעבירים? אז ככה, הנתונים שמראים לנו את 2013 ו – 2012, מראה שבעצם, הכספים שהיו בסעיפים האלה לא מומשו, לא מומשו, לא משנה מה הטעמים עכשיו, אותו מנהל לא מימש או כן מימש נשאר עודפים בסעיפים האלה וגם עכשיו, זאת אומרת, אם אנחנו עוצרים את העברת התקציב ל – 2014 עד לסוף השנה, אנחנו בעצם לא זה, כי הכסף, הוא לא מומש. אז כאילו, לבוא

ולהגיד עכשיו, מורידים מפה ומפה ומפה, ממקום שאתה השתתפת בישיבה.

והתנגדתי.

נוה גור:

זה בסדר, זכותך. השאלה שעלתה וקיבלת עליה תשובה, הייתה – למה? לא השאלה שלך גם שלי, למה בעצם עושים את ההעברות האלה והייתה התשובה שבגללה אני הצבעתי על העברת התקציב מסעיף לסעיף, כי בשנת 2012, 2012 ו – 2013, לא מימשו את התקציבים האלה, בסעיפים שהם ישבו. ולכן, אני הצבעתי בעד להעביר את הסעיפים האלה,

(לא ברור)

נוה גור:

אני חושב שזה לא חוכמה "לקבור" את הכסף, כשאפשר לממש אותו. עכשיו, כשאתה מדבר על 3 מיליון שקל, תסתכל על העיר שמתפתחת וצריך להוסיף יותר רחובות, צריך להוסיף יותר צמחים ואין מה לעשות, יש מתחמים חדשים, יש מתחמים חדשים, עדיין בשנת שמיטה מטאטים, עדיין מטאטים רחובות ועדיין, אוספים את הזבל, בשנת שמיטה.

יגאל הררי:

יגאל, בדרך כלל, כשאתה אומר את הדברים, אז אתה אומר דברי טעם, הפעם טעית והרשה לי לתקן אותך.

שרונה הרשקו:

היית משקיפה.

יגאל הררי:

לא, לא בישיבה, אני מדברת על מה שאמרת כרגע,

שרונה הרשקו:

יגאל, תודה רבה על ההבהרות שנתת וזה רק חלק מהאמת, כי יש עוד אמת אחרת, שאולי אני אזכיר אותה.

חי אדיב:

אוקי, אני רוצה לחדד ולומר שאם אנחנו מציגים את התמונה, אז מה התמונה? מול מה זה, מה המטרה בכלל, של העברה מסעיף לסעיף?

שרונה הרשקו:

כן?

יגאל שמעון:

לא, פשוט פה, לא מקשיבים. מה המטרה של העברה מסעיף לסעיף? אנחנו תכננו הוצאות מותנות בסך של 8 מיליון שקל. מה לעשות? משרד הפנים ומשרד האוצר לא

שרונה הרשקו:

אישר 8 מיליון שקל, הם אישרו רק 3 פסיק, נגיד, 3.9 מיליון שקל. עכשיו, אנחנו צריכים לראות מה עושים עם הכסף. או, כל ההעברות הללו, הן לא מהמקום שבו יש יתרות, אלא ממה שקבלנו מהארנונה שכן אושרה להעלאה. עכשיו, בואו נסתכל מה תכננו ב – 8 מיליון שקל? אנחנו תכננו פינוי פסולת ב – 700 אלף שקל ועכשיו, רוצים 850 אלף שקל, טיאוט רחובות תכננו – 500 אלף שקל, ומה עכשיו? 800 אלף שקל, קבלן אשפה, הוצאות מותנות היו מתוכננות ל – 300 אלף שקל ועכשיו – 900 אלף שקל, אחזקת גינות ציבוריות תוכננה ל – 750 אלף שקל ועכשיו היא – 1.350 מיליון. מה, אנחנו לא יודעים לתכנן? היו 8 מיליון שקל, אז את ה – 8 מיליון שקל חילקנו, למה, למה מראש, לא לעשות את זה כמו שצריך? משהו גדל? אנחנו לא יודעים לתכנן? מה זה הפער הזה, בדברים הללו? זה פער לא הגיוני.

יגאל הררי: לגבי ה הגיון קיבלת הסבר ואני אתן את ההסבר גם, שהציבור ישמע. היה מכרז לפני 6 שנים, הסתיים, עשו מכרז חדש והמחיר עלה. זאת הדוגמא הראשונה שקיבלת לפער, ...

חי אדיב: שר האוצר שלך, העלה את הדלק, שר האוצר שלך, העלה את הנפט, יגאל הררי: את לא יכולה לבוא ולהגיד.....

(לא ברור – מדברים יחד)

נדב דואני: שרונה, תגידי – שר הרווחה שלכם, עומד לעשות פרויקט סודי לעירייה,

שרונה הרשקו: שאין כסף לפרוייקט שרת,

(לא ברור – מדברים יחד)

חי אדיב: זה לא שר האוצר.

שרונה הרשקו: שר הרווחה.

(לא ברור – מדברים יחד)

יגאל הררי: יש פה חי, יש פה חברי מועצה שהם מקורבים לכל מיני שרים,

חי אדיב: כן?

- יגאל הררי: באותה הזדמנות,
(לא ברור – מדברים יחד)
- יגאל הררי: תואילו בבקשה לפנות לשרים הרלוונטיים, שיגדילו לנו את הארנונה על תחנות דלק.
אביבה גוטרמן: רגע אגב, יגאל אתה מאוד מקורב.
(לא ברור – מדברים יחד)
- יגאל הררי: יהיו לנו 5 מיליון שקלים נוספים,
נדב דואני: זה רק הארנונה או שהפעלתם גם מאכרים.
יגאל הררי: עכשיו, אני אומר לך,
נדב דואני: יגאל, אתה פנית?
יגאל הררי: אני אומר לך נדב, בתור ראש מטה של סגן שר ...
נדב דואני: האמת שאם יגאל, תראו, יגאל עכשיו מחייג לגלעד הוא עונה בוא תראה לנו את זה.
(לא ברור – מדברים יחד)
- כנרת כהן: ליגאל לא, אבל לי הוא עונה.
נדב דואני: מה?
כנרת כהן: ליגאל לא, אבל לי הוא עונה.
נדב דואני: אני יודע גם, למה הוא עונה לך, זה בסדר.
כנרת כהן: אה, אוקי,
נדב דואני: זה בסדר.
כנרת כהן: עכשיו, נכנסת לפסים אישיים?
נדב דואני: חס וחלילה, מפרגן לך.
כנרת כהן: אני, הוא עונה לי, בגלל שאני רוצה לקדם את הרווחה, בגלל זה, הוא עונה לי.
חי אדיב: טוב, שרונה סיימת? תודה. טוב, חברים,
(לא ברור – מדברים יחד)
- יגאל שמעון: טוב חברים, אני מבקש, אני מבקש להשיב.
עדי ברמותה: רגע, רגע, גם אני רוצה להגיד משהו, רגע, שנייה.
יגאל הררי: רגע, רגע, ה – 5 דקות של הסיעה שלהם, הסתיימו.

(לא ברור – מדברים יחד)

יגאל הררי: יש סדר פה,

עדי ברמוחה: יגאל הררי, אתה הפרעת,

(לא ברור – מדברים יחד)

עדי ברמוחה: יש לי בעיה בכלל, עם העניין של העברות מסעיף לסעיף, בגלל

שאנחנו דנים על הדברים האלה בדיעבד. כאילו, אתם מביאים את

זה לאישור שלנו בשביל מה? בשביל לעשות V? הרי הכול כבר עבר,

אין לנו פה בעצם, שום SAY, הכול כבר עבר, במקום 1.650 לכל

הטיאוט רחובות וכל הגינון והחזקת גינון, לקחתם 3.8 מיליון,

הכול זה בדיעבד, ...

יגאל הררי: זה לא נכון. אם יש לך הוכחות תלכי למשטרה.

עדי ברמוחה: יגאל, זה דברי הגזבר,

יגאל הררי: לא הועבר ולא כלום,

(לא ברור – מדברים יחד)

נדב דואני: אגב עדי, עדי, אני בטוח שלא עשית את זה, אבל זה מה שהוא דיבר

כל השנים, תמיד בדיעבד, הוא אמר, תמיד בדיעבד,

עדי ברמוחה: גם בישיבת ועדת הכספים הוא אמר,

(לא ברור – מדברים יחד)

יגאל הררי: גם בוועדה, את היית שם ושאלת אם זה מומש כבר.

עדי ברמוחה: יגאל הררי, אתה בעצמך, התלוננת על זה שזה בדיעבד,

יגאל הררי: לא, לא על הסעיפים האלה. לא לא.

עדי ברמוחה: יגאל, אנחנו חותמת גומי? אתם חותמת גומי, פשוט מאוד. וזה לא

בסדר שזה מגיע בדיעבד ועל זה המבקר הלין כמה פעמים.

נדב דואני: כן. טוב. אני שמעתי גם שדיברו על הארנונה מקודם, אבל אי אפשר

לוותר על נושא הארנונה חי, אנחנו עומדים בשורה, בשורה עם כל

עירות הפיתוח בארץ שהם ביקשו העלאת ארנונה ונתנו להם

אישור, גם להוד השרון נתנו אישור. לא יודע איך, אולי יגאל דיבר

עם השר, ביקש אישור מיוחד, כי יגאל מקורב לכל השרים, באמת.

הוא אמר – להעלות, אבל אתה יודע מה חי, אני לא מבין? למה

אתה לא פועל לגבות את החובות של חברות ענק כמו – סנו, אתה לא דורש מתע"ש לשלם את הארנונה שהם חייבים לעיריית הוד השרון, להשלים לך? הרבה הרבה הרבה חובות, מדובר על עשרות מיליונים, כמה, עדי?

עדי ברמוחה: הרבה.

נדב דואני: כמה? את יודעת בדיוק, לדעתי.

עדי ברמוחה: אני יודעת.

נדב דואני: הרבה מיליונים, שאתה לא פועל לגבות אותם, רודף אחרי מסכנים

שחייבים לך גרוש וחצי, מעלה את הארנונה לתושבים בכל רחבי העיר, התחלתם ב- 1,200 בשיטת גביה ייחודית, הודעת לבית המשפט שאתה לא מפלה, אתה פשוט שכחת לגבות מכל העיר, בשיטה, פעם, הנשיא לשעבר – פרס אמר – תזירים. בצורה חזירית מכל העיר, כי אתה צריך את הכסף של התושבים. עכשיו, במקום שתפעל מול חברות הענק, אתה תרים להם טלפון, אז מיד, המנכ"ל יענה לך, ולהגיד להם: רבותי, שוכבים אצלכם עשרות מיליונים, תנו לי את הכסף.

עדי ברמוחה: יש רשימת מעוכבי גביה.

נדב דואני: תנו לי את הכסף. את זוכרת חברות, אגב?

עדי ברמוחה: יש רשימה שבהם לא נוגעים.

נדב דואני: כן, לא, מעניין למה?

עדי ברמוחה: של אנשים שבהם לא נוגעים.

נדב דואני: לא אנשים פרטיים, אני מדבר על אנשים שחייבים מיליונים

לעירייה, חברות שחייבות מיליונים,

(לא ברור – מדברים יחד)

נדב דואני: כשאני מסתכל, כשאתם עושים העברה מסעיף לסעיף וההעברות

שלכם הן בדברים הקטנים, מקודם אמרת: אנחנו עומדים לעשות פרויקט בתוך שכונה שזה לא קוסמטיקה, זה המהות. אז אתה אומר, בטח תביא להם ספרים, בטח תביא להם פעילות תרבות, בטח תיתן להם מלגות, אבל איפה אתה מקצץ? במלגות, בספרים

ובמופת, בבימטרון, הוא עדיין נקרא פה – מופת. שם אתה מקצץ, סוגר את היכל התרבות, עושה אחת לכמה זמן איזה, משהו כדי לסמן V, בינואר זה עובר חזרה ליום שמחזיק את המקום, מעניין מה יקרה במקום מינואר ואתה מבקש שאנחנו נרים אצבע, על הדבר הזה, פשוט הזוי. הכסף שוכב, רק צריך להרים אותו, פשוט, אתה לא רוצה להרים אותו, זה א', וב' – יותר קל לגבות מהתושבים שלך. תספר להם סיפורים שאתה מוריד את הארנונה ואתה תשנה והארנונה הכי זולה בארץ אבל היו רשויות שביקשו הוזלת ארנונה וחורידו. אבל אתה לא עושה שום תהליך התייעלות, אתה לא מנסה לגבות בשום דרך, את החובות שחייבים לך, כמה חברות מאוד מאוד גדולות במשק,

שרונה הרשקו: סנו, פורטנוי, בית חולים שלוותה, תעיש, קניון שרונים, מול השדה, פרטקס 2002, בריכת גלי הוד, אחים ריהוט, דובלה רהיטים.

נדב דואני: שרונה עזרה לי עם השמות, לא, יש פה, מלא חברות שהן באמת, קניון שרונים, הרי אין להם אגורה שתוקה, על הנשמה, אין להם כסף, הם רק מקימים עוד קניונים ועוד קניונים, שישלמו את הכסף שהם חייבים, אני לא מבין למה אתה לא פועל לגבות מהחברות הגדולות, את הכסף שהן חייבות לעירייה? עזוב את האדם המסכן, הקטן, שפיטרו אותו מהעבודה ולא מצליח לשלם, תמחק לו את החוב, תעזור לו, תהייה עם הפנים לתושב, פעם, הייתה סיסמא כזו למשרד הפנים. הרי, במקום זה, אתה מכניס את היד לכיס של התושב, לוקח את הכסף שלו ואומר לו בסוף – גם אני אוריד לך את הספרים בספרייה, אני אצמצם את הימי פעילות של הספרייה, אני אוציא, אני אסגור את המרכז הקהילתי היחידי שיש לכם, את היכל התרבות היחידי שיש לכם בעיר, גם כן, צורה, איך הוא היה נראה ולא היה כיף לשבת בו, לפחות הייתה לו נשמה גדולה שאביבה ניהלה אותו וגם אחר כך, רגע, וגם, אני אוריד לכם את המלגות. ותיכף, תספרו לי שלא מימשו את המלגות כי זה היה

בקונסטלציה כזו ולא בקונסטלציה אחרת, הכול, יגאל, יגאל, הכול
הבל הבלים, הכל בלוף. אתם תמשיכו בבלוף, ואנחנו נמשיך לחשוף
את הבלוף.

יגאל שמעון: תודה, טוב, אני חייב להשיב, קודם כל, נוה, על ההטעיה פה

חי אדיב: תשיב לכולם, לא רק לנוה.

יגאל שמעון: אני תיכף, אתייחס לכולם. תראו, הפרסומים של אתמול, דובר על

צו הארנונה של 2014, שאושר במועצה הזו בסוף 2013. אני רוצה
להזכיר לכולם שמי שהצביע בעד העלאת הארנונה זה נוה, שרונה
ועדי.

דובר: באמת? לא ידעתי.

יגאל הררי: עדי הביאה את זה למועצה,

יגאל שמעון: הם הציעו את הארנונה, ועכשיו, הם טוענים טענות שכאילו אנחנו

הרשות שהארנונה, הגביה של הארנונה היא תופחת משמעותית,
איזה משמעותית?

יגאל הררי: אני סמכתי על עדי,

יגאל שמעון: מה קרה, בסך הכל?

יגאל הררי: שהיא תביא מוצר מוגמר, כיושבת ראש ועדת כספים והצבעתי

בגלל שהיא שכנעה אותי שזה,

חי אדיב: שישפיע על...

עדי ברמוחה: אז היית צריך להצביע על ההצעה שלי להעלות ב – 2.5 ולא

בעד...

(לא ברור – דוברים רבים)

יגאל הררי: את היית יושבת ראש ועדת הכספים, אני הלכתי אחריך.

עדי ברמוחה: זאת הייתה ההצעה שלי, זאת הייתה ההצעה שלי, יגאל.

יגאל שמעון: הררי, הררי, תן לי בבקשה, אוקי? יש פה נתונים, זורקים פה

סיסמאות לאוויר וחייבים פה, לשים את זה על השולחן. צו

הארנונה של 2014 אושר כאן, כאשר אותו חבר מועצה, בא וטוען

שמה פתאום, אנחנו מעלים? אבל הוא הצביע בעד, אז מה קרה? אז

אני רוצה להגיד לכם שבצו הארנונה של 2015,

חי אדיב: רגע, זה אמת או לא? אני רוצה לדעת, כי פה נשמע כאילו, מה שהם אומרים זה אמת.

יגאל שמעון: יש פרוטוקולים, אני בטוח,

(לא ברור – מדברים יחד)

נוה גור: אתה רוצה, אתה רוצה תשובה? אדוני, ראש העיר, על כך שלא קיימת דיונים עם הקואליציה, על כך שהתנגדנו לדרך הזאת, אתה שוכח את זה שלא ישבת פעם אחת עם הקואליציה לדון בתקציב הזה וכשבאו ואמרו, לא, אתה היית בחו"ל אדוני, ומה קרה שהצענו להעלות בפחות ומה קרה כשביקשנו לעשות חלופות, אתה לא ידעת אפילו, להתמודד עם הדבר הזה, אתה היית בחו"ל, אתה היית בחו"ל וככה אתה מנהל את העיר הזאת.

יגאל הררי: אני הלכתי שבי, אחרי עדי, היא הייתה יושבת ראש, ועדת הכספים.

יגאל שמעון: הנתונים שפורסמו אתמול, זה הצו הארנונה של 2014, שאושר במועצה הזו, שכולם הצביעו בעד.

עדי ברמוחה: לפחות תהייה אמיתי ותגיד, מה הצעתך.

(לא ברור – מדברים יחד)

אביבה גוטרמן: חברה, על זה נאמר, מודה ועוזב ירוחם, מה קרה? יש דבר כזה, באמת, כתוב,

יגאל שמעון: אז הוא טעה.

אביבה גוטרמן: במקורותינו,

יגאל שמעון: אז הוא טעה.

אביבה גוטרמן: מודה ועוזב ירוחם,

(לא ברור – מדברים יחד)

נוה גור: הטעות הגדולה הייתה, הטעות הגדולה, הטעות הגדולה הייתה לתת הזדמנות, שלא

יגאל שמעון: טוב, אז אני,

נוה גור: שלא תחזור על עצמה, לראש עיר כזה.

(לא ברור – מדברים יחד)

- נוה גור : האמנו שכנראה, נוכחותנו תעזור, אבל יש מי שמפר הסכמים, יש מי שמתנהל בעבריינות,
- יגאל שמעון : לא להפריע לי בבקשה,
- נוה גור : יש מי שמתנהל ב, ,
- יגאל שמעון : נוה, נוה, תן לי בבקשה,
- נוה גור : יש מי שמתנהל בעבריינות, יש מי שמתנהל בלא, בלא יכולת לעמוד בהסכמים, יש מי שמתנהל בתחכנות וכל עובדי העירייה שלך, יושבים ומסתכלים עליך ומתביישים בדרך הזאת ולכן,
- (לא ברור – מדברים יחד)
- נוה גור : אל תכניס דברים שאינם אמת, אני מוכן ללכת אתך למכונת אמת, על כל דבר כזה, להראות לציבור איך אתה לא יודע לנהל את הדברים.
- יגאל שמעון : טוב, חברים, לא, אני מבקש,
- נוה גור : אם אתה מדבר דברי חוסר אמת, אני לא אתן לך לומר חוסר אמת, אז אל תאמר דברים שהם לא אמת.
- יגאל שמעון : מדבר אתי על 2014, ואתה אומר דברים לא נכונים. באותה מידה, גם כן, הצבעת בעד הפער, אבל עכשיו פתאום, אתה לא מכיר את הפער,
- יגאל הררי : הוא לא הצביע בעד הפער, לא, לא, הוא לא הצביע בעד הפער,
- (לא ברור – מדברים יחד)
- נוה גור : יגאל שמעון, יגאל, אתה מבלף את הציבור, מבלף את הציבור.
- (לא ברור – מדברים יחד)
- נוה גור : יגאל שמעון, אתה, עזוב, עזוב, אתה אפילו, לא שותף לדברים האלה. אתה לא היית מוכן להיות קשוב להעברתו של המרכז המסחרי לשום מקום אחר, אז אל תבלף את הציבור,
- יגאל שמעון : אני אשלח לך את המיילים ששלחת לי, אני אשלח לך את המיילים ששלחת לי (לא ברור – מדברים יחד)
- נוה גור : אני אשמח, אני אשמח.
- יגאל שמעון : ותרשה לי לא לעשות את זה.

- יגאל שמעון: רק שנייה, לא סיימתי אבל, רק שנייה, עכשיו בוא נדבר על 2015, צו הארנונה. צו הארנונה 2015 שפה, אנחנו מבקשים להוריד אותו, אתה הצבעת נגד, צו ארנונה של 2015, שאנחנו ביקשנו כאן, להוריד, להוריד את הארנונה.
- חי אדיב: יגאל שמעון: את הסיווגים להוריד, להפחית ופתאום, הפכת את ההצבעה, אתה נגד.
- חי אדיב: אגב, איפה נדב היה?
- יגאל שמעון: אז בהצבעה של העלאה (לא ברור – מדברים יחד).
- נדב דואני: שטויות ושקרים, (לא ברור – מדברים יחד)
- נדב דואני: אתה עובד על התושבים,
- יגאל שמעון: לא הפרעתי לך,
- נדב דואני: אתה מרמה את התושבים אתה מכניס להם את היד לכיס אחד ומכניס להם פרוטות בכיס השני, גם לא אישרו לך את זה, בושה וחרפה, שראש העיר שלך יושב חסר מעש, לא עושה כלום, לא מתאמץ מול השרים, לא מבקש הוזלה אמיתית, אתה יודע מה זה הוזלה אמיתית? גורפת, לא בדיחה, בלוף, אתם נראים כמו ליצנים, יגאל שמעון: לא הפרעתי לך,
- נדב דואני: כמו ליצנים, אתם נראים, זאת הבעיה, תמשיכו לשקר, אבל אתה משקר, איך אפשר לעמוד מול השקר שלך? לא מפסיק לשקר, שקר וכזב, (לא ברור – מדברים יחד)
- יגאל שמעון: בוא נדבר על 2015, עכשיו, אנחנו באנו לכאן, כל חברי הקואליציה, כל חברי הקואליציה, הובלנו מהלך שגם כנרת, המשנה לראש העירייה וגם ראש העיר, באו ואמרו, (לא ברור – מדברים יחד)
- יגאל שמעון: שש, לא להפריע לי בבקשה. (לא ברור – מדברים יחד) 2015,
- נדב דואני: אל תדאג, זה לא על זהב, זה הכל למראית עין, לפרסם בעוד מקום, עוד כתבה בעיתון, עוד,

יגאל שמעון : אתם פה התנגדתם,
 נדב דואני : אבל אתה משקר,
 יגאל שמעון : התנגדתם,
 נדב דואני : אתה משקר, בן אדם ששילם 1,600, לקחת ממנו 2,500, אמרת
 2,400, המשכת לגבות, עוד ועוד ...

(לא ברור – מדברים יחד)

נדב דואני : מתנהלים בצורה שערורייתית, לא מנהלים את העירייה, לא
 נמצאים פה, לא נוכחים פה, שולחים את כנרת אל הקו, אל החזית,
 שהוא, בשיתוף טלפון אחת, יכול לעשות הרבה יותר.

כנרת כהן : אני עושה את זה, בגלל שאני רוצה לעשות, מתוך מטרה ומתוך זה,
 שאני הובלתי את זה ואני עומדת בחזית ולאף אחד, אין בעיה,
 נדב דואני : וזה לא,

כנרת כהן : כל מי שצריך, עומד מאחורי,

נדב דואני : זה לא הנחה אמיתית, זה בלוף, זה שקר,

כנרת כהן : ואני עמדתי שם שנה, אני אעמוד גם, שנתיים,

נדב דואני : מעלים ב – 5% ומבקשים להוריד ברבע אחוז.

כנרת כהן : מה שקר? מה השקר? שאנחנו מתקנים את זה, כל הזמן?

נדב דואני : שקר, אתם לא מורידים כלום.

כנרת כהן : (לא ברור – מדברים יחד) אז בוא נגיד את האמת,

נדב דואני : שקר שאתם מבלפים, ולא מדובר בהנחה, אתם לוקחים,

כנרת כהן : גם במילא, לא שוכחים את זה, מטפלים בזה,

(לא ברור – מדברים יחד)

כנרת כהן : לפחות את זה, אמרת.

יגאל שמעון : חבר מרכז הליכוד נדב, אתה מפריע לי.

נדב דואני : חבר מרכז קדימה או שינוי או אני לא יודע באיזה מפלגה אתה,

איזה מפלגה? בצומת, שכחתי צומת, של רפול ומרכז שכחתי,

בגמלאים, היית או לא היית?

אני לפחות, יש לי עוד אידיאולוגיה ודרך ואני לא מתחפך כל בחירות. עכשיו, קדימה לא קיימת, איזה מפלגה אתה הולך? מנעול רב זרועות.

יגאל הררי: הוא היה גם בגמלאים, הוא היה גם בגמלאים.

נדב דואני: אה, בגמלאים? שכחתי, גם בגמלאים, במרכז, היית? במרכז, היית?

יגאל שמעון: איזה מפלגה אתה? בדרך השלישית, היית? בדרך השלישית, עברתי: ההבדל, ההבדל ביני לבינך, ההבדל ביני לבינך, אני נמצא בתפקיד הזה ואתה נמצא בתפקיד הזה.

נדב דואני: אני שמח להיות סגן של (לא ברור – מדברים יחד)

שרונה הרשקו: רגע, אני רוצה רק לחזק, אני רוצה לחזק את כנרת, על מה שהיא עושה.

יגאל הררי: היא רוצה לחזק את כנרת ואותך, שב – 2015,

(לא ברור – מדברים יחד)

יגאל שמעון: כולנו כאן, הצבענו להפחית את צו הארנונה.

שרונה הרשקו: והיא עושה עבודה טובה, אלא שהציפייה היא שגם ראש העיר יעשה את זה ולא רק, כנרת.

יגאל שמעון: להפחית את הארנונה שנמצא במשרד הפנים, פתאום, משרד הפנים

פשוט התמהמה, מישהו שם, לחש באוזן, חכו, אתם תפגעו לנו

בקואליציה, באופוזיציה ואני מבקש מכם, תחכו קצת, למה? אם

אנחנו נוריד את זה, זה לא טוב, משרד הפנים מחכים, מישהו שם

דואג,

יגאל הררי: מילא, הייתם מציעים בשנה האחרונה,

(לא ברור – מדברים יחד)

יגאל שמעון: פתאום, ב – 2015, עכשיו,

נדב דואני: תגידו, הוא מאמין לשטויות שהוא מדבר?

שרונה הרשקו: אתה מאמין לעצמך?

נדב דואני: אתה מאמין למה שאתה אומר? אתה מאמין לשטויות? אתה

מאמין לשטויות?

שרונה הרשקו: אנחנו עובדים שם?

(לא ברור – מדברים יחד)

שרונה הרשקו: אתה צריך עזרה? אנחנו נבוא אתך,

(לא ברור – מדברים יחד)

שרונה הרשקו: מה לעשות, להודות שצריך עזרה, אנחנו נבוא, אנחנו מכירים את הדרך לירושלים ואנחנו נוסעים לאן שצריך, מתי שצריך.

יגאל שמעון: מי בעד? מי בעד?

שרונה הרשקו: תשאלו את היועץ המשפטי, כי הוא היחיד שמייצג את העירייה בכל מקום ומקום.

יגאל שמעון: מי בעד?

חי, יגאל, כנרת, משה, תקוה, אופיר, הררי.

מי נגד?

אביבה, נדב,

אביבה גוטרמן: אני נגד.

יגאל שמעון: עדי, שרונה ונוה.

מי נמנע?

הצבעה:

7 בעד: חי אדיב, יגאל שמעון, כנרת כהן, משה חנוכה, תקוה גלם, יגאל הררי, אופיר טואיל.

5 נגד: נוה גור, שרונה הרשקו, עדי ברמוחה, נדב דואני, אביבה גוטרמן.

החלטה מס' 181/14:

מועצת העירייה אישרה העברות מסעיף לסעיף – בתקציב רגיל 2014 – עפ"י הנתונים הבאים:

מס'/	סעיף תקציבי	שם הסעיף	תקציב מקורי 2014	הקטנה	הגדלה	תקציב מעודכן 2014
	<u>תקבולים</u>					
1	1.111100.100	ארנונה כללית	161,900,000		3,900,000	165,800,000
2	1.111100.590	ארנונה הכנסה מותנית	8,000,000	8,000,000		-
3	1.599000.780	הסדר רשויות עצמאיות	5,254,000	5,254,000		-
		שאר סעיפי ההכנסות	203,496,000			203,496,000
		סה"כ מסגרת תקבולים	378,650,000	13,254,000	3,900,000	369,296,000

פרוטוקול משיבת מועצת העירייה מן המניין מס' 14/14 מיום 26.11.14

				<u>תשלומים</u>	
7,850,000	850,000		7,000,000	פינוי פסולת מנוף	1.712200.751 4
5,800,000	800,000		5,000,000	נ.רחובות טאוט רחובות	1.712200.756 5
10,500,000	900,000		9,600,000	קבלן אשפה- פינוי	1.712300.751 6
4,900,000	1,350,000		3,550,000	אחזקת גינות ציבוריות	1.746100.750 7
28,000		12,000	40,000	ח.חקלאית חומרים	1.813700.720 8
18,000		32,000	50,000	מלגות	1.817600.810 9
32,000		10,000	42,000	ספריה ספרים	1.823000.522 10
60,000	60,000		-	תיאטרון אנסמבל	1.825800.750 11
14,000		6,000	20,000	מ.קהילתי הוצ שונות	1.828300.780 12
-		70,000	70,000	השתלמות אירגונית שנתית	1.616100.521 13
1,625,000	285,000		1,340,000	תמיכות חינוך השתת בפעולות תרבות דרום השרון	1.811000.820 14
150,000	150,000		-		1.826100.810 15
125,000		175,000	300,000	תמיכה מופת	1.826100.820 16
2,160,000		190,000	2,350,000	השתתפות מועצה דתית	1.851000.810 17
-		5,254,000	5,254,000	הסדר רשויות עצמאיות	1.999000.991 18
				<u>ביטול סעיפים מותנים</u>	
-		100,000	100,000	פרסום הוצ מותנית	1.614000.990 19
-		100,000	100,000	י.משפטי עב קבלניות הוצ מותנית	1.617000.990 20
-		1,600,000	1,600,000	נ.רחובות הוצ מותנית	1.712200.990 21
-		700,000	700,000	פינוי פסולת מנוף הוצ מותנית	1.712201.990 22
-		500,000	500,000	טאוט רחובות הוצ מותנית	1.712202.990 23
-		300,000	300,000	קבלן אשפה הוצ מותנית	1.712300.990 24
-		150,000	150,000	שיטור משולב הוצ מותנית	1.725000.990 25
-		750,000	750,000	אחזקת גינות ציבוריות הוצ מותנית	1.746100.990 26
-		50,000	50,000	אחזקת מזרקות ופסלים הוצ מותנית	1.746300.990 27
-		450,000	450,000	חגיגות וטכסים הוצ מותנית	1.752000.990 28
-		400,000	400,000	דואר ותקשורת הוצ מותנית	1.768000.990 29
-		100,000	100,000	מ.האגף השתתפויות הוצ מותנית	1.811000.990 30
-		400,000	400,000	פרוייקטים חינוכיים הוצ מותנית	1.817630.990 31
-				א.מוס חינוך הוצ מותנית	1.817910.990 32

		450,000	450,000	מלגות לספורטאים מצטיינים		
-		50,000	50,000	מותנה	1.829100.990	33
-		250,000	250,000	ארועי ספורט הוצ מותנית	1.829300.990	34
-		300,000	300,000	תמיכות ספורט הוצ מותנית	1.829900.990	35
-		250,000	250,000	ניידת מד"א מקומית הוצ מותנית	1.839000.990	36
-		350,000	350,000	רזרבה לתמיכות- מותנה	1.992000.990	37
-		750,000	750,000	סקר נכסים ומדידות הוצ מותנית	1.993000.990	38
336,034,000			336,034,000	שאר סעיפי ההוצאות		
369,296,000	4,395,000	13,749,000	378,650,000	סה"כ תשלומים		

=====

****חבר המועצה מר נדב דואני עוזב את אולם הישיבות.

חי אדיב: רבותי אני רוצה להגיד כמה מילים, גם להערות כלליות שהן חשובות וגם לקהל, ששומע פה.

שרונה הרשקו: אבל הדיון לא הסתיים.

חי אדיב: אבל לפני זה, יש את דו"ח המבקר.

עדי ברמוחה: לא סיימנו, יש דו"ח כספי.

שרונה הרשקו: יש דו"ח כספי.

עדי ברמוחה: יש דו"ח כספי.

חי אדיב: סליחה, טעות שלי, לא שמת לב, אז בואו נגמור עם זה ואחרי זה, אני רוצה להגיד כמה מילים.

נוה גור: יגאל, רק בקשה, אני צריך לצאת בעוד 20 דקות בערך, יש כוונה לדון בדו"חות של המבקר, היום?

חי אדיב: אם אתם לא רוצים, אז,

שרונה הרשקו: כן, כן, למה לא?

יגאל שמעון: אנחנו נדחה את זה, נדחה את זה,

עדי ברמוחה: למה? למה?

(לא ברור – דוברים רבים)

- עדי ברמוחה: למה נדחה? תגידו, אני עובדת אצלכם, אני בחיי, מה זה? אתם נורמאליים? כל פעם (לא ברור) את דו"ח המבקר ואתם, אני אדחה ואני אדחה,
- נוה גור: אני לא יודע,
- חי אדיב: אין לי בעיה שנדחה.
- עדי ברמוחה: אם אין בעיה לדון,
- נוה גור: אני באתי לדון על זה שדנים בדו"ח, (לא ברור – מדברים יחד)
- עדי ברמוחה: אז נתחיל ב – 19 ואז, נוה יתזור.
- חי אדיב: אם יש לך 20 דקות, חכה 5 דקות, אנחנו נדון על מה שאתה רוצה.
- נוה גור: לא, לא, אני אצטרף אחר כך.
- רו"ח דב רוזנבאום: טוב, אנחנו מדברים על הדו"ח החצי שנתי, ינואר – יוני 2014.
- (לא ברור – מדברים יחד)
- מי שמחזיק את הדו"ח ביד, אני מציע שנתחיל בעמוד שניים.
- עדי ברמוחה: אני חושבת שאלה שלא יושבים בוועדת הכספים, מן הראוי שיקשיבו לדב, לפחות מסביר דברים.
- רו"ח דב רוזנבאום: בעמוד שניים יש לנו נתונים של תקציב רגיל בתקופה – ינואר-יוני, אנחנו רואים שסך הכול ההכנסות בינואר-יוני, היו 176.629 מיליון. ההוצאות ינואר-יוני – 178.304, יש גרעון בחצי שנתי – 1.675 מיליון. מה שאנחנו רואים, שבמהלך של הגרעון, ברבעון הראשון, הגרעון היה יותר גבוה, בחצי שנה הוא יורד.
- עדי ברמוחה: אבל זה לא קורה.
- רו"ח דב רוזנבאום: היום, סיימנו נתונים של ספטמבר והוא יורד לחצי מ – 1.6 מיליון ולקראת סוף שנה, אני מניח שאנחנו נהייה באיזון.
- חי אדיב: תני לו להיות פסימי, תני לו להיות...
- רו"ח דב רוזנבאום: רו"ח הם שמרנים. נחזור לעמוד אחד, שם יש נתונים של המאון. בצד ימין, בצד ימין, יש לנו, של המאון, אנחנו רואים שבקופת העירייה, ב – 30.06 יש כ – 140 מיליון ש"ח, אנחנו רואים את זה

בשורה הראשונה, 29.403 מיליון ועוד כספים באמצע הטור, יש 110.854, שאלה כספים שאמורים לשמור את הכספים בבנק לפעילויות של הקרנות ושל התב"רים.

עדי ברמוחה: אתה אמרת לנו שזה מופרש לתביעות,

רו"ח דב רוזנבאום: לא, לא, אמרתי שה – 110 זה מופרש – קרנות, עודפי תב"רים ועוד 14 מיליון מתוך זה, זה תביעות משפטיות. יש לנו גרעון מצטבר, גרעון מצטבר זה מקום העירייה עד 30.06, זה כל הגירעונות שהצטברו בתקציב רגיל, יש לנו 27.890 מיליון, מצטרף עוד, הגרעון של חצי שנה ראשונה, אז אנחנו בגרעון – 29.565. מבחינת משרד הפנים, גרעון במצטבר, הם רואים בו כמצב סביר, הוא לא מעיק, אם הוא לא עובר את ה – 12.5% מהתקציב.

חי אדיב: כמה אנחנו?

רו"ח דב רוזנבאום: ואנחנו פה, לדעתי ב – 8% - 9%.

עדי ברמוחה: עוד 4% על זה.

חי אדיב: לא, אפשר עוד 4% להוריד, כל פעם, קדימה.

דב: אנחנו רואים, בתחתית המאזן, יש לנו חשבונות מקבילים שפה, מופיעים נתונים של כל החייבים בגין אגרות והיטלים – 204 מיליון.

עדי ברמוחה: 204 מיליון?

דב: עכשיו, מה שקורה? יש פה הרבה סכומים של חובות אבודים,

שרונה הרשקו: הגזבר, אתה שומע?

דב: שמשד הפנים לא נותן למחוק אותם (לא ברור – מדברים יחד)

שרונה הרשקו: מה זה, לא נותן למחוק?

עדי ברמוחה: אבל עושים איזה שהם תהליכים כדי למחוק אותם, כדי להתחיל.

שרונה הרשקו: אני, אנחנו תיכף נקרא, תיכף נקרא דו"ח מבקר,

עדי ברמוחה: יש למעלה מ – 120 תיקים שמחכים למחיקה, רק שאין מי שיביא

אותם לוועדת הנחות למחיקה כי אין מי שיכין אותם, כי אני יושבת

בוועדת הנחות ואני יודעת את זה, יש כאלה שמתו ולא נמצאים

ועשו להם כבר חקירת יכולת, אז זה סתם לנפח, לנפח, לנפח,

(לא ברור – מדברים יחד)

- חי אדיב: אני מסכים אתך, אבל בואו נמשיך.
- אביבה גוטרמן: צריכים להבין שזה לא כסף שקיים.
- חי אדיב: אני מסכים, אבל תנו לו לסיים, יש דיון, אחד מדבר, יסיים את הסקירה, כל אחד שיגיד בזמנו, יש לכם 10 דקות להגיד, אז תנו לבן אדם לדבר.
- רו"ח דב רוזנבאום: עומס המלוות של העירייה ל – 30.06, הוא 146 מיליון ש"ח.
- עדי ברמוחה: יש, אבל לא הם מגיעים למחיקת תיקים, למחיקת חובות.
- רו"ח דב רוזנבאום: מצד שני, קרנות העירייה ב- 30.06 מסתכמות בכ – 48 מיליון ש"ח, פלוס עודפים זמניים ותב"רים, עוד 48 מיליון ש"ח, רואים את זה בצד שמאל, כאן, בסוף.
- (לא ברור, בלי מיקרופון)
- חי אדיב: זאת אומרת, אנחנו תיאורטית, יכולים לגייס עוד כסף, הלוואות, יכולים לגייס הלוואות, זה מראה על חוסן כלכלי.
- מיכאל: אני מדבר על זה שאנחנו נמצאים בקריטריונים של רשות איתנה.
- חי אדיב: יפה, כל הכבוד.
- עדי ברמוחה: רק רשות איתנה.
- חי אדיב: התייחסות שלכם.
- עדי ברמוחה: אני רק רוצה להגיד, קודם נדב דיבר לגבי החייבים שלא גובים אותם. 204 מיליון, המספר הזה, מהדהד כל הזמן בראש, בואו, תגבו 10%, 10 רגע, רגע דב, שנייה, אני יושבת בוועדת הנחות, אני יודעת שגל, היו לא נמצא, 120 תיקים שלא מגיעים למחיקה, מגיעים לנו שני תיקים, שני תיקים וגם הם, מגיעים בצורה לא נכונה ואז, לא דנים במחיקת חובות, זה סתם ליצור אובליגו למראית עין, שחייבים לנו כסף, אבל זה לא נכון, וזה לא נכון לנהל ככה עסק ועירייה היא עסק כלכלי.
- חי אדיב: קיבלתי את ההערה, נשמע עוד מעט, את הגזבר.
- שרונה הרשקו: אנחנו נדון לא יודעת, או היום, או בישיבה שנדון בה, על נושא של גביית חובות, זה בדיוק הסעיף שמופיע בדו"ח ביקורת ואני לא

אחכה לדו"ח ביקורת, אלא אני אציין את זה פה, כי יש התייחסות של גל מור סמו, של ראש אגף גבייה, שבעצם מתייחס לזה, שאין מדיניות מצד הנהלת הגזברות, לדאוג למחיקת החובות. אז זה לא שמשרד הפנים לא מאשר, יש תהליך שצריך להיעשות וצריך להגיע וזה פשוט, אנחנו אלה שלא עושים את הצעדים הללו, זה מופיע, זה כתוב שחור על גבי לבן, בהתייחסות.

עדי ברמוחה : זה לא מגיע למשרד הפנים.

שרונה הרשקו : זה כתוב, זה כתוב שחור על גבי לבן. זה דבר אחד,

אביבה גוטרמן : לא הוקמה הועדה המקצועית,

(לא ברור – מדברים יחד)

שרונה הרשקו : הנושא הבא, שבעצם, אנחנו רואים פה, אנחנו רואים פה, ירידה בהוצאות, בהוצאות השכר שיכול להיות, שהיא מה שהביאה לאיזון או בוא נגיד לצמצום הגרעון, לעומת מה שראינו ברבעון הקודם. אז אני, אני באמת, לא יודעת אם לשמות, מצד אחד, יש פה פעילות לצמצום הגרעון, אבל מצד שני, אנחנו פגענו פה בעובדי עירייה ואני באמת לא יודעת אם יש פה באמת, שוויון בין העובדים הזוטרים שמונחים לשבת יום בחודש בבית, כדי לצמצם את הוצאות השכר, לבין בכירים ואחרים בעירייה, שיוצאים לכנסים, לאירועים, כל זה גם על חשבון העירייה. יש פה את מי שיכול לספוג ואת מי שלא יכול לספוג, אני לא יודעת אם גם עובדים בכירים, צמצמו להם בשכר ואני חושבת שיש פה פער, שהוא פער לא הגיוני, יש הרבה מאוד עובדי עירייה שעובדים בשכר מינימום ובשכר נמוך מאוד ולא יכול להיות שזה המצב, והעובדים ילכו ממורמרים. מקודם, גם ראינו שגם בסעיף שאולי ישקיעו בהם בהכשרות ובימי עיון, גם שם, קיצצנו שם 70 אלף שקל, לא נותנים להם, גם את זה. אז אני לא יודעת, במקרה זה, גם יושב ראש הועד יושב פה, אז אני מקווה שאתם רואים את זה עין בעין והעובדים שלנו, לא ממורמרים, כי אותם עובדים צריכים לתת את השירות לתושבים ועובדים ממורמרים שיתנו שירות לתושבים, כשהמשכורת שלהם

יורדת לטובת צמצום הגרעון בעירייה, לא יודעת, כשלי אומרים צעדי התייעלות, יש דברים אחרים שעושים, חי? דברים אחרים שאפשר לעשות, חוץ מאשר לפגוע בכיס של העובדים הזוטרים ביותר. עכשיו, אנחנו דנים פה היום, ותזכירו לי, איפה, היועץ המשפטי, פה?

ירון סולברג:

כן.

שרונה הרשקו: זה, איך קוראים לדו"ח הזה, שעכשיו, מגישים לנו אותו

לאישור?

מיכאל:

דו"ח רבעוני.

שרונה הרשקו: דו"ח רבעוני או חצי שנתי?

מיכאל:

זה רבעוני.

שרונה הרשקו: זה דו"ח רבעוני. אנחנו מציגים פה, חצי שנה. זה אומר שלפחות

מבחינת המצב הכספי של העירייה, אנחנו מציגים פה את המצב החצי שנתי. עכשיו, אני רוצה לשאול אותך, אדוני היועץ המשפטי, איך אתה חי עם סעיף 140 ב' לפקודת העיריות, שמדבר על דו"ח תלת חודשי? אנחנו אמורים לקבל פה, אחת ל – 3 חודשים, דין וחשבון על המצב הכספי של העירייה, נגיד שזה נעשה, זו פעם שנייה שזה נעשה השנה. אחר כך, ראש העירייה יגיש למועצה אחת לשלושה חודשים, דין וחשבון בכתב, על פעולות העירייה ואחר כך, המועצה תקיים דיון במועד שתקבע לכך, בדיון וחשבון שנמסר לפי סעיפים קטנים א' ו – ב'. אז, כשהגשתם את הדו"ח הרבעוני ההוא, באותו דיון

עדי ברמוחה: שלא דנו עליו בוועדת הכספים.

שרונה הרשקו: שלא דנו עליו וכולי, אמרתם – רגע, שנגיש את החצי שנתי, נעשה

את זה, אז מה? אני יושבת פה כבר למעלה משנה, פעם אחת, לא דנו, לא עשינו את זה, אז אנחנו עובדים פה, לפי מנהל תקין או לא עובדים לפי מנהל תקין?

עדי ברמוחה: לא, כי,

שרונה הרשקו: מה קורה פה?

- עדי ברמוחה : המבקר כל הזמן, גם מעיר על זה, בדו"חות שלו.
- שרונה הרשקו : מה קורה פה? הנת, זה דו"ח כספי חצי שנתי, איפה הדו"ח המילולי שמצטרף אליו? למעלה משנה, לא ראינו דו"ח אחד כזה וזה מחויב. אז אני אשמח להתייחסות של היועץ המשפטי, על עמידתנו בעבודה לפי מנהל תקין.
- אביבה גוטרמן : רציתי להתייחס לחובות האבודים. אז קודם כל, הטיפול בזה, זה עוד אני, כשהייתי בוועדת הנחות. אותם גורמים ואנחנו יודעים, זה סתם, מנפח את ה, אומרים - המון חייבים ארנונה, המון, מיליונים וזה באמת, זה לא כסף שחייבים, זה כסף שצריך להימחק, אבל מה? לא הוקמה הועדה שה, המקצועית ועל זה, אני מלינה, כדי להעביר את זה למשרד הפנים. זה כבר הכל דוות, הייתה וועדת ביקורת,
- עדי ברמוחה : וועדת הנחות.
- אביבה גוטרמן : לא, תקשיבי, תקשיבי, זה כבר היה בוועדת הנחות, היו להם הערכת, סליחה, הערכת יכולת, עדי, כל זה כבר נעשה. ולצד, עד עכשיו, זה תקוע, גם אנשים שצריכים כבר שימחק החוב הזה, הם נורא אומללים, כי זה לא קרה.
- עדי ברמוחה : יש כאלה שלא בחיים, אז,
- אביבה גוטרמן : ויש כאלה שבכלל לא חיים, אי אפשר לגבות, אבל לא סוגרים את זה ובינתיים, זה מנופח שחייבים, יש ארנונה גבוהה. אז חבריה, בואו טפלו בזה.
- עדי ברמוחה : אובליגו בבנק.
- אביבה גוטרמן : תשמעי, אני לא יודעת, אבל אני אומרת, בואי נעשה, בואי נדבר ביושר, אומרים - סכום גדול, זה לא הסכום האמיתי, אבל גם, לא נעשה שום דבר, כדי לתקן את זה, אני לא מבינה את זה. זה באמת, אני חייבת להעיר את זה, אני כל פעם, אומרת שצריך לעשות את זה. דבר שני – אני מצטרפת לכל הנושא הזה ואני אמרתי את זה עוד בישיבה הראשונה, שהייתה כאן, שיש צעדי ייעול והם אחרים, לאו דווקא להוריד מהמשכורות ואני יודעת שאתה, קשה לך לעשות

את זה, אני יודעת וזה נקרא לייעל את המערכת, מבחינת העובדים. אני מכירה אותך, מאוד קשה לך לעשות את זה אבל חי, אין ברירה, יש לך המון עובדים ונכנסו עוד עובדים, לא כולם חיוניים למערכת ומה לעשות? כשרוצים לייעל מערכת,

המלצתך, לפטר עובדים?

חי אדיב:

כן, חלק כן, ואני לא מדברת על הוותיקים, אני מדברת על אלה שנכנסו ויש לנו חדשים, אני מדברת על כפל תפקידים, אני מדברת על עובדים שלא עובדים, כן, מה לעשות? זה חלק מהתייעלות וזה נכון, לעשות את זה ולא על ידי פגיעה בעובדים אחרים. יש עוד דברים, יש פרויקטים שהם מיותרים, אני אומרת לך ..

זה לא קשור לכל הזה.

חי אדיב:

סליחה, יש פרויקטים של 1.2 מיליון, שאנחנו משלמים על מרחבי למידה, על מילה שהיא סתם, זה כמו שהיה החינוך האישי ועל זה, אני לא מבינה, באמת, אני לא מבינה, זה לקחת את אותה חברה שכשלה ואמרנו, מפסיקים את עבודתם, מה? ישבתם ואמרתם, הם נכשלו, אבל מה? איך נשלם להם את ההמשך הכסף הזה? ואז מה? איך נעשה את זה? נמצא לזה שם – מרחבי למידה, אף אחד לא יודע להגיד מה זה, אין לך מדדים לזה, אין לך פרמטרים, אין מדדי תפוקה, אין כלום, חי, אתה יכול לעשות את זה, אתה יודע שאני אומרת דברים, אני יכולה להיות, להגיד – אתם צודקים, אין לי שום בעיה ולהגיד – לא צודק. הפרוייקט הזה מיותר לחלוטין, החברה הזו כשלה, 3.5 מיליון שקל כמעט, שילמנו להם 3 שנים וצעקתי 3 שנים ובסוף, באה תוכנית המיצב וראתה שהתוכנית הזאת, הייתה מיותרת לחלוטין והנה, זה זה. יש לך דוברות כמו שאמרתי, שניתן לצמצם ועוד ועוד, אני סתם, נתתי שתי דוגמאות. אז אי אפשר לבוא ולהגיד שזו הדרך היחידה שלנו, להוריד מהעובדים. זה לא הוגן,

אוקי.

חי אדיב:

- אביבה גוטרמן: באמת, שזה לא הוגן, עכשיו, אני בטוחה שמורידים גם לבכירים ולא רק לזוטרים, וגם לא מורידים מאלה שמרוויחים פחות מ – 5,000. אז אפשר להגיד, לפחות שלא פוגעים באמת, במשכורות הכי נמוכות,
- חי אדיב: אוקי.
- אביבה גוטרמן: וגם הבכירים מרוויחים פחות.
- חי אדיב: אביבה, תודה. מישתו רוצה להוסיף?
- יגאל הררי: אני רציתי רק דבר אחד, כי באמת החלק שמעניין בנושא של החובות האבודים האלה. אנחנו בחרנו ועדת ערר שיושבים בה עורכי דין,
- אביבה גוטרמן: מקצועית.
- יגאל הררי: עכשיו, אני לא ראיתי ב – 2014, אם אני שומע פה, מהרואה חשבון שלפי המספרים של 200 מיליון, חלק נכבד מזה, זה חובות אבודים ואנחנו דיברנו עם, בוועדה עם גל מור סמו, שסיים את תפקידו ואני חושב שהוא עשה תפקיד לעילא ולעילא, ואני אומר שאם הוא אמר שיש לו תיקים שהם מוכנים, למעלה מ – 120 תיקים מוכנים למחיקה, אז אני מעריך שגם אם יש רק חוב של 100 אלף שקל, מיליון.
- דובר: מיליון.
- יגאל הררי: של מאה אלף שקל, אם יש חובות לאנשים, בתיקים האלה, בכל תיק ואני יודע שיש חובות לאנשים,
- אביבה גוטרמן: מעל 300.
- יגאל הררי: של 700 אלף ושל 600 אלף, שאין סיכוי שיגבו אותם. עכשיו, יש חוכמות כאלה, פעם אמרו שאפשר לחייב את הנכס. אז או שמחייבים את הנכס, או שמחייבים את הבן אדם. אז מצד אחד, הבן אדם לא הולך לרופא שיניים, הוא הולך כבר, בלי שיניים, כי הוא פוחד להוציא כרטיס אשראי, שלא יעשו לו עיקולים, אז הוא מסתובב ברחוב, אני לא אומר, אני אומר, כואב הלב, אנשים לא קונים אוטו,
- אביבה גוטרמן: נכון.

וגאל הררי: ואם יש להם אוטו, אז הוא לא רשום על שמם, הם לא הולכים לטסט, כי משהו אחר, עושה את זה בשבילם, כי הם מפחדים מהעיקולים והם יודעים דבר אחד, שאמרו להם שהחוב שלהם ימחק. עכשיו, אנחנו לא אמורים למחוק את החוב, אנחנו אמורים להביא את התיקים האלה לדיון, לאשר את זה פה, לשלוח את זה לגורמים הממלכתיים להמשך, אבל להראות פה כסף, של 200 מיליון, כאילו הם קיימים בספרים והם לא באמת, קיימים. אני חושב שזה לא מחדל של ועדת ההנחות, זה מחדל שלנו, כולנו פה, צריכים לתת, מה שנקרא, אור ירוק לצוות המקצועי, שאמור להכין את התיקים האלה לוועדת ערר, להביא את זה למועצה בהקדם האפשרי, שקודם כל, אנחנו נראה את הגב שלנו, אם הוא, מה, מה יש עליו. זה מאוד מאוד חשוב, עכשיו, אני אומר, אני מסתכל עכשיו חי, אני מסתכל רק מהיבט אחד עכשיו, ואני אומר לך שאני מכיר אנשים שיודעים שיש להם חובות, עכשיו אנחנו שינינו את הריבית וההצמדה, שהייתה 13% בשנה,

אביבה גוטרמן: 12.

וגאל הררי: 12.58 היא הייתה, עכשיו היא השתנתה, עם הריבית וההצמדה, אחרי שהשר הזה, החליט לקצץ אותה קצת, אבל עדיין, הוא מתקשר למחלקת גביה, אומרים לו – מה פתאום 500 אלף? אתה כבר 570 אלף שקל, הוא הולך לשלוותה לחודש.

(לא ברור – מדברים יחד)

וגאל הררי: מקבל התקף לב, הוא משתגע ועל המסכנים האלה, אנחנו צריכים לקבל החלטה שבעניין של החוב האבוד הזה, אם ישנו כזה וכמה שישנו,

אביבה גוטרמן: נכון.

וגאל הררי: צריך לטפל.

אביבה גוטרמן: יפה, יפה דרשת, יגאל.

חי אדיב: משהו רוצה להוסיף?

- עדי ברמוחה: כן, כן, אני רוצה עוד משהו, זה קשור לשאילתה שלי, שהייתה בתחילת הישיבה, אני מזכירה לכם, אני דווקא, רוצה לשאול את המנכ"לית, אני יודעת שחלק מהבכירים, כן קיבלו תוספת אחוזים בשכר ואני רוצה לדעת אם יש איזושהי הנחיה של הקפאה של שכר בכירים, אם לקחתם את זה בחשבון?
- חי אדיב: זהו?
- עדי ברמוחה: כן.
- חי אדיב: יפה, תודה רבה, עכשיו גובר, בבקשה, תתייחס בקצרה, לכל השאלות ביחד, קדימה.
- (לא ברור – מדברים יחד)
- (לא ברור – מדברים יחד)
- מיכאל בלומנפלד: אני מתייחס רק לבעיה שאמרו פה, על חוסר הרצון שלי לגבות חובות. זה היה נכון אולי, לפני כמה שנים שהייתה מדיניות שלא רוצים למחוק חובות לאנשים, בלי חקירת יכולת. אני לא יודע למה גל כתב מה שהוא כתב, בכל אופן, אני לא זוכר שמישהו הביא לי למחוק חובות ואני לא הסכמתי.
- עדי ברמוחה: מיכאל, לי אמרת שזה מעלה את האובליגו.
- חי אדיב: לא דיון, לא דיון.
- מיכאל בלומנפלד: אין פה וויכוח,
- עדי ברמוחה: לא, אין פה וויכוח, אני רק אומרת לך שאתה אמרת לי.
- מיכאל בלומנפלד: לא חדש, (לא ברור)
- חי אדיב: מנכ"לית עירייה, בבקשה, תתייחס ל, בקצרה,
- (לא ברור – מדברים יחד)
- חנה גולן: אני רוצה להתייחס לגבי ירידת הגרעון מהרבעון הראשון ועד ספטמבר ואנחנו נסיים באופן מאוזן, עם צפי גם למשהו, נכון? איזושהי יתרה נוספת, זה לא נעשה,
- יגאל הררי: רק עד יוני,
- חנה גולן: לא, לא, לא, דב הוסיף,

- יגאל הררי : את (לא ברור)
- עדי ברמוחה : עוד לא הביאו תקציב, אתה רוצה שיביאו לך את הדו"ח ביצוע, עד ספטמבר?
- חנה גולן : דב הוסיף, בדברים שלו, שברבעון השני, הגרעון עמד על 1.6 מיליון, ברבעון הראשון, על 2 מיליון, רבעון השני – 1.6 מיליון ועכשיו, כשהם סיימו את הדו"ח של ספטמבר, מסתבר שהגרעון בסוף ספטמבר, הוא – 800 אלף.
- מיכאל בלומנפלד : 800.
- חנה גולן : נכון. סימן שאנחנו עשינו איזשהם מהלכים ברבעון הראשון, אחרי שראינו את הגרעון של 2 מיליון, אם לא היינו עושים כלום, היום היינו עומדים על גרעון של 7 מיליון כבר. נעשתה תוכנית, שום דבר לא בשלוף ושום דבר לא מהרגע להרגע, נעשתה תוכנית, לא סתם הגרעון הולך ומצטמצם, נעשתה תוכנית גם בקיצוץ וצמצום כח אדם, גם בתרומת כל המערכת, בשלושה ימי עבודה, לרבות הנבחרים, הבכירים, קודם כל וכל העובדים, פרט לעובדי מערכת החינוך, סייעות וכל העובדים שמרוויחים – 5,000 שקל, לא נגעו בהם בכלל. אם אתם שואלים אותי אם זה טוב, אם זה נכון? לא, זה רע מאוד.
- עדי ברמוחה : חנה, לא הייתה תוספת למחלקת,
- חנה גולן : סליחה, אני אענה לך עדי, אני,
- עדי ברמוחה : מעניין.
- חנה גולן : אני אענה, אני יודעת שמעניין,
- עדי ברמוחה : כן.
- חנה גולן : כן, מעניין אם בגביה העלו, אם בזה העלו, כן, מעניין.
- עדי ברמוחה : נכון.
- חנה גולן : קטעת לי את הרצף. בכל מקרה, נעשו הרבה מאוד מהלכים, עם הצגת התוכנית עבודה, 2015, והתקציב, גם תקבלו דף מתמצת, את מה שנעשה ב – 2014, בכל האגפים, בכל המערכת, על מנת להתייעל, אנחנו בצעדים קדימה, אנחנו נתייעל, אנחנו נצמצם איפה

שצריך, אנחנו נוסף איפה שהכרחי. נכון, יש לנו הרבה מאוד וותיקים, אנחנו לא חולכים לפטר אנשים, זה חלק מהמדיניות, לא לפגוע ולהשאיר אנשים חסרי פרנסה, כי אז הם נופלים על הרווחה, הרווחה נופלת על העירייה, זאת לא החוכמה. זה מה שהוביל גם, ועד העובדים, יחד עם ההסתדרות,

אביבה גוטרמן: יש עובדים שהם לא תושבי העיר,

חנה גולן: שעדיף, שעדיף לצמצם.

אביבה גוטרמן: שהם לא יפלו על הרווחה שלנו,

חנה גולן: אביבה, שנייה.

אביבה גוטרמן: שיפלו על הרווחה אצלם.

חנה גולן: שעדיף לצמצם, לתרום 3 ימי עבודה, מאשר לפטר אנשים. יחד עם

זה, עשינו ניוד עובדים, במקום לקחת עובדים נוספים וחדשים, צמצמנו בהוצאות נוספות, בכל התחומים, אני לא אפרט עכשיו, כי זה לא רלוונטי. עכשיו, לגבי התוספות: על פי חוזר מנכ"ל, בכיר שעובד בחוזה בכירים, יכול כל שנתיים, להעלות את השכר שלו ב- 5%. עד רף מסוים, תלוי בתפקיד ותלוי ביכולת הרשות המקומית. וכמובן, כל זה באישור משרד הפנים.

עדי ברמוחה: שמעתי שזה הוקפא.

חנה גולן: אני לא אמרתי שזה הוקפא השנה, אני רוצה לומר שכבר

כמה שנים, הבכירים שיושבים פה מותשים ותסתכלו עליהם, הם מחכים לדו"ח 19 ומחר בבוקר, הם בשבע וחצי הם כבר מתייצבים אצלי, לעבודה.

עדי ברמוחה: גם אני, לא אצלך אבל אצלי,

חנה גולן: נכון, אני עובדת אבל אצלך, זה יפה. ויושבים ומתכים, האנשים

האלה, לא קיבלו שנים, תוספת. יש בכיר אחד שאושרה לו תוספת של משרד הפנים, באוגוסט 2013 ולא שולם לו, אני חושבת שזה עוול אדיר, עשינו את כל המאמצים ובהנחיית כמובן, ראש העיר, לשלם לו את מה שמגיע לו, מה זאת אומרת? משרד הפנים אישר

ואנחנו מחויבים בזה. אז יש בכיר אחד כזה, כל היתר, לא קיבלו שום תוספת.

- חי אדיב : יפה.
- חנה גולן : יש עוד איזושהי שאלה?
- עדי ברמוחה : תודה רבה על התשובה המפורטת.
- שרונה הרשקו : רגע, אבל היועץ המשפטי, לא ענה על השאלה שלי?
- יגאל הררי : ראש העיר, הוא מעל היועץ המשפטי.
- חי אדיב : איזו הנחייה משפטית, של מה?
- שרונה הרשקו : הפגיעה במנהל תקין, לפי,
- עדי ברמוחה : עם הדו"ח המילולי, הדו"ח המילולי.
- ירון סולברג : שרונה, זה נכון, סיכמת נכון את הסעיף, מעבר לזה, דברים, אין התייחסות כרגע.
- חי אדיב : אוקי, רבותי.
- שרונה הרשקו : אני רק אתרגם – הוא אומר שלפי מנהל תקין, זה צריך להיות.
- חי אדיב : אנחנו נעשה מאמץ לעמוד בלוחות הזמנים, אבל יש, אנחנו בני אדם וגם יש משימות כאלה או אחרות, אבל בלי קשר, אין לי וויכוח אתך, אין לי וויכוח, נשמח מאוד תמיד, לעמוד בלוח הזמנים, אבל לפעמים גם, אתה יכול, יש פספוסים.
- חנה גולן : אבל פה, אני חייבת להגיד שזה דווקא, האשמה נופלת עלי, כי הרי ברור לכולם שלא ראש העיר יושב וכותב את זה, אלא הצוות המקצועי מגיש לו ועורך לו את זה. ואם תיקחו בחשבון מתי נכנסתי לתפקיד ובאיזה מצב נכנסתי לתפקיד ומה עשינו וכל ההתייעלות וכל זה, אז, לא נורא.
- חי אדיב : רבותי, כמה כותרות ברורות, כדי באמת, לשים את הדברים בפרופורציה הנכונה.
- חנה גולן : צוק איתן, תגיד אתה.
- חי אדיב : מי שעושה, גם יכול לטעות, ההערה הזאת, של החובות האבודים, נקרא להם ככה, הערה במקום ואני מקבל אותה באהבה, גם את ההערה של המבקר וגם שלכם, הגזבר יודע את זה. ויש תוכנית

מסודרת שנדרשה מהמנכ"לית ואנחנו נעשה את זה. יחד עם זאת, מעבר לעניין הזה, יש פה מדיניות מאוד ברורה, גם בנושא של התקציב, אנחנו בפירוש ואל תתקפו אותי ואל תעירו הערות ביניים ולשני המתלהמים הצפויים במועצת העיר, במקרה, לא נמצאים פה, אז אני יכול לדבר בשקט, כי הקשבתי לכם ולא הפרעתי לכם. ואני מכבד את זה. וגם זה, אבל זה, אני אגיד בסוף הדיון ואחרי ההצבעה.

****חבר מועצת העירייה מר נוה גור מצטרף לשיבה.

(לא ברור – דוברים רבים)

- חי אדיב: אחרי ההצבעה אני אסביר, מתוך נימוס, הרצון לעזור לכולם.
- נוה גור: הייתי בחוץ ואני הקשבתי.
- חי אדיב: אז אני אחזור ואני רוצה להגיד כמה דברים, בנושא התקציב. מעבר לזה, שקיבלתי את ההערות האלה, אבל צריך לדעת את העובדות. יש פה מדיניות ברורה בנושא צו הארנונה, אין לנו מוטיבציה להעלות את הארנונה, גם אני משלם ארנונה, גם בנותי משלמות ארנונה, גם אתם משלמים, מה אנחנו בסירה אחרת? אני בסירה אחת ואתם, כולנו, באותה סירה, גם אנחנו רוצים להוריד ארנונה.
- עדי ברמוחה: אנחנו בגונדולה.
- חי אדיב: אבל אם אני מודיע לכם, גם ברמת המאקרו וגם ברמת המיקרו, אני אבהיר במשפט אחד ואני לא רוצה לחזור על זה ולא רוצה לקיים על זה דיון. בהוד השרון, באופן מוחלט, הארנונה שלנו יותר זולה מכל הערים הסובבות אותנו, 360 מעלות וגם רחוקות ממנה ומי שמוריד 10%, שלא יעשה רושם, זו סיסמא, אולי כזו או אחרת, בתקופה כזאת. ראשון לציון היא דוגמא יפה, כי אחוז הארנונה שלה פי, ב – 30% או 40% יותר מאתנו, אם לא ב – 100% והם הורידו 10%, BIG DEAL.
- עדי ברמוחה: זה לא נכון, הם משלמים,
- חי אדיב: אבל, אל תתווכחו אתי
- (לא ברור – מדברים ביחד)

- חי אדיב: כשנתון על צו הארנונה, אני מוכן להביא לכם קבלות. אבל אני רוצה לחדד, יגאל העיר על זה פה ואני אומר את זה בצדק. אחד – ואני לא מתבייש בזה ואני אסתכל לכם בעיניים וגם לתושבים, צו הארנונה ב – 2014, מצד אחד – העלנו, כי זה הדין, כי ממשלת ישראל העלתה את הדלק, העלתה עוד, יש לנו תוספת כבישים, מדרכות, זה צריך לנקות, יש גם גינות, ומן הדין, היה צריך להעלות את זה, אחרת הייתה טענה אחרת, למה הכבישים מלוכלכים, למה הגינות, למה זה, למה זה. אני לא רוצה לקיים דיון, אבל זה היה בדין. במקביל, יש משהו חריג בתקופה האחרונה, בשנים האחרונות, שצץ. הובלנו תהליך בריא, טוב, עם רעשי רקע המיותרים של השטחים הנוספים. בהוד השרון בונים מגדלים בדור האחרון, בתקופה האחרונה, בונים מגדלים שנקראים מגדלי יוקרה, תקראו לזה, איך שאתם רוצים שיש בהם הרבה שטחים נוספים. הובלנו תהליך שלצערי, שר הפנים ושר האוצר לא אישרו את ההזלחה המסוימת, היחסית קטנה, ב – 2014,
- יגאל הררי: השר היוצא, היוצא,
- חי אדיב: שר הפנים היוצא, סליחה וב – 2015 כל הקואליציה הצביעה בעד להוריד ארנונה, בדיוק מה שאתם מבקשים, חברי, חברי האופוזיציה, הורדנו את הארנונה ב- 2015,
- עדי ברמוחה: לא הורדנו,
- חי אדיב: שנייה, כרגע, אנחנו ממתנינים לאישור של משרד הפנים, נכון, אבל אתה ביקשת עלייה של 5%,
- חי אדיב: זה ב – 2014, אני לא מתבייש,
- עדי ברמוחה: ל – 2015 ביקשת.
- חי אדיב: אני מדבר עכשיו 2016, סליחה.
- עדי ברמוחה: אה.
- חי אדיב: אני טעיתי, דיברתי 2015, שעברנו אותה, ועכשיו 2016. אנחנו מצפים,
- עדי ברמוחה: חי, חי, אנחנו עכשיו ב – 2014,

רצה לאשר, למרות השיחות הרבות שהיו. ל – 2015, כל הקואליציה הצביע בעד הורדת הארנונה לשטחים המשותפים. חלק מחברי האופוזיציה לא היו פה, למען גילוי נאות, רציתם שקיפות וחלק היה פה והצביע נגד או נמנע, אני לא זוכר. אבל מועצת העיר בגדול, הצביעה בעד להוריד את הארנונה. כרגע, כולכם שותפים לדבר כל אחד עם החברים שלו, יחד אתי, אני כבר שלחתי מכתב לשר, שלחתי למנהלת המחוז, נשלח גם לשר האוצר. במקום לתקוף את ראש העיר שהוריד ארנונה, שהצביע בעד, הולכים חברי מועצה, זורקים סיסמאות לכמה תושבים ומתלהמים, כאילו, ראש העיר אחראי ולא הוריד את הארנונה. המאבק הוא משותף של כולנו יחד מול משרדי הממשלה, בעיקר, קודם כל, משרד הפנים, בנועם הליכות, בהקשבה אחד לשני, קבעתי אתו גם פגישה. אני מאמין שנעשה מאמץ משותף, אבל אם אנחנו רוצים לרכז מאמץ ולנצח, זה ביחד, מה, מה קשור,

- עדי ברמוחה: אבל חי, אנחנו כאילו לא מדברים באותה שפה.
- חי אדיב: שנייה, שנייה, אני רוצה לסכם.
- עדי ברמוחה: אתה דיברת על שטחים משותפים, כן ביקשת להוריד ארנונה, חי אדיב: הלאה.
- עדי ברמוחה: אבל אתה ביקשת במקביל, להעלות את הארנונה, חי אדיב: ב – 2015 לא ביקשתי להעלות ארנונה.
- עדי ברמוחה: כן, אתם הצבעתם על זה, בחודש יוני.
- יגאל הררי: אני לא רוצה להגיד – שקר,
- חי אדיב: ביקשתי להעלות תחנות דלק.
- (לא ברור – דוברים רבים)
- עדי ברמוחה: אז תקרא,
- יגאל הררי: לא, את תקראי,
- עדי ברמוחה: אתה לא יודע אז מה, אתה תקרא,
- חי אדיב: לא,
- (לא ברור – דוברים רבים)

- יגאל הררי: לא, את תקריאי,
 עדי ברמוחה: אתה לא יודע אז מה, אתה תקרא,
 חי אדיב: לא,
 (לא ברור – דוברים רבים)
 חי אדיב: אפשר לקרוא את הפרוטוקול.
 עדי ברמוחה: יגאל הררי, הייתה הצעת החלטה שבמידה, אתם מבקשים להוסיף עוד 5% ב – 2015,
 יגאל הררי: לא נכון.
 עדי ברמוחה: מתוך הנחה שמשרד הפנים, לא בטוח יאשר לכם את ההעלאה ב – 2014,
 חי אדיב: נסכם את העניין,
 עדי ברמוחה: ואתם כבר, הגשתם בקשה.
 חי אדיב: עדי, עדי, לא הפרעתי לך, עדי, לא הפרעתי לך.
 עדי ברמוחה: אז סתם, אל תגיד, סתם, אתה סתם אומר.
 ויגאל הררי, כדאי שתקרא פרוטוקולים, אם אתה לא יודע מה קורה בישיבה.
 חי אדיב: עדי, עדי, לא הפרעתי לך.
 יגאל הררי: אני יכול להגיד לך שאת לא אומרת אמת.
 כנרת כהן: עדי, עדי, אני רוצה לחדד, ביקשו להעלות ב – 2014, להעלות ב – 5%, אמרו וציינו שאם לא, והיה ולא יאושר ב – 2014 ההעלאה, אז ישובו ויבקשו אותה ב- 2015.
 עדי ברמוחה: אבל כבר הגישו את הבקשה.
 כנרת כהן: שנייה, כשאת נותנת את התשובה שלך, כמו שאת נותנת, את מטעה, חושבים שביקשו להעלות גם ב – 2014 וגם ב – 2015, זה לא נכון,
 עדי ברמוחה: הגישו בקשה,
 כנרת כהן: שנייה רגע, תני לי לסיים.
 עדי ברמוחה: בסוף,

- כנרת כהן: אחרי זה, תגידי מה שאת רוצה. העלו, ביקשו להעלות ב – 2014, אמרו – היה וזה לא יאושר, יבקשו שאותה העלאה תבוא לאישור ב – 2015 וזה לא ביקשו גם ב – 2014 וגם ב – 2015.
- חי אדיב: הלאה, רבותי, תודה רבה על ההבהרות כנרת. אני רוצה לסיים, זה משפט אחד,
- שרונה הרשקו: לא, אם כבר היא ענתה, אז יש לי שאלה.
- חי אדיב: במשפט אחד, אני רוצה לסיים, יחד עם זאת, הוד השרון, עיר צעירה, יש לנו תב"עות לאיורי תעשייה ואני מאמין שאנחנו, מבחינה כלכלית, נלך ונתקדם ונשתפר, יחד עם זאת, בשלוש השנים האחרונות ובשנה האחרונה, עשינו מאמץ התייעלות ואנחנו מסיימים באיזון ואפילו בעודף קל. אין לי ספק ב- 2012, קיבלנו ניהול תקין, כי אנחנו עובדים בשכל ישר ובהגיון, כדי לנהל את התקציב, לתת שירות מקסימלי, כמה שאפשר ויש עוד מה לשפר. יחד עם זאת, אני מאמין שאת התוצאות נראה בשנים הקרובות וכולנו באותה סירה, באותה ספינה ואנחנו נגיע ליעדים המתאימים. אני מאמין גדול שהשטחים המשותפים צריכים לרדת, כי זה באמת עומס מיותר, אבל הוא קיים בחוק ואין מישהו אחר במדינת ישראל, שיכול לשנות את זה חוץ משר הפנים, שר האוצר, ממשלת ישראל. שכנעתי לפחות את הפקידות הבכירה במשרד הפנים. לפני שבוע, שלחתי מכתב רשמי, שלחתי גם לשר החדש, אני מאחל לו בהזדמנות זו בהצלחה, איש יקר וידיד טוב ואני מקווה שנוכל לשתף פעולה, יחד עם כולם. זה לא עניין אישי, כולנו רוצים להוריד את הארנונה הזו, כי אם אנחנו מורידים את השטחים המשותפים, הקיימים במספר מגדלים בעיר, בסך הכל בנטו, ברוטו, מול כל הערים מסביבנו, אנחנו משלמים ארנונה יותר זולה. אני אומר את זה באחריות מלאה ומתחייב. אני מוכן להוכיח לכל אחד. חי, אתה יכול רק, לענות לי רק בכן או לא, יש בקשה, בשנת 2015, להעלות ארנונה?
- חי אדיב: אין בקשה, אין בקשה, העירה לך, כנרת...

- עדי ברמוחה: אבל אני מדברת עם חי,
- חי אדיב: אין, אין,
- עדי ברמוחה: אני שואלת,
- יגאל הררי: אין.
- עדי ברמוחה: הוא יענה ואני אקבל את התשובה שלו, תאמין לי, הוא יכול לענות לי בכך או לא, נגמר הסיפור.
- חי אדיב: כנרת הבהירה לך את זה במדויק. מה שהייתה העלאה משמעותית, זה תחנות הדלק, שאנחנו גובים שליש לעומת ערים אחרות, גובים פי ארבע,
- עדי ברמוחה: זה היה בקשה בסעיפים, זה היה,
- מדברים יחד**
- חי אדיב: אוקי, אז בואו נראה אתכם, במקום לנהל מאבק עם מי שרוצה להוריד, תנהלו מאבק מול משרדי הממשלה, שאתם חברים של חלק מהשרים שלהם ולא להגיד הפוך, אז אני מבקש, לא דורש.
- יגאל הררי: לא לספר לתושבים שמעלים עוד פעם את הארנונה.
- חי אדיב: והדבר האחרון, לסיכום, אני מבקש, רבותי, זרקו פה, זרקו פה איזה אמירה של תושבים, לא נפגש, כן נפגש, תראו לי את ראש העיר שנפגש יותר עם תושבים, בכל עיר אחרת במדינת ישראל. אני במשא ומתן במתחם 1200, על הפיתוח של האיזור, מתאמים את הפגישה, אני מאמין שתהייה פגישה ב-1200,
- נוה גור: חי, אתה באמת מאמין למה שאתה אומר עכשיו?
- חי אדיב: אל תעיר לי, אל תפריע לי, לא,
- נוה גור: פשוט, לא, זה פתטי כבר.
- חי אדיב: לא הפרעתי לך.
- נוה גור: אבל זה פתטי,
- חי אדיב: לא הפרעתי לך,
- נוה גור: אתה לא עונה לפנייות של חברי המועצה,
- חי אדיב: זה אחד, שתיים, אני מודיע לפרוטוקול,

(לא ברור – מדברים יחד)

- חי אדיב: אז אני רוצה לסכם ואומר, אין בעיה של פגישה, תהיה פגישה ב – 1200, יש לי מה לספר להם ומה לדווח להם.
- נוה גור: שמעת פעם אחת, אנחנו פה בשולחן הזה, משהו אחד טוב, שלא עשיתם? פעם אחת, קם ראש העיר ואמר, נכשלנו פה, לא היינו טובים במשהו?
- חי אדיב: יצאת, אמרתי את זה, לא היית פה.
- נוה גור: את הכישלון גדול שלך, שאמרת את זה כשאני לא פה.
- חי אדיב: מעניין, תן לי לא לדבר עליך,
- נוה גור: תפסיק כבר,
- חי אדיב: תן לי לא לדבר עליך, תן לי לכבד אותך, כי אם אני אדבר עליך, אתה תתבייש.
- יגאל הררי: חי, היה לי בעיה שאתה,
- חי אדיב: הלאה.
- יגאל הררי: שאתה הזכרת, אתה הזכרת את מתחם 1200 וזה לא טוב,
- חי אדיב: אני רוצה לסכם, אחד – תהיה פגישה,
- נוה גור: יגאל, יגאל,
- חי אדיב: אני קובע את הפגישה, העוזרת שלי יודעת, תהייה פגישה עם כל תושב וכל זה,

(לא ברור – מדברים יחד)

- חי אדיב: הלאה, לסיכום העניין ודבר אחד, לפני ההצבעה, כי חבל לי ואני אומר את זה בצער, רבותי, אתם יכולים להגיד מה שאתם רוצים, איך שאתם רוצים, אבל יש קצת גבול לחוצפה, לשקרים ולסגנון ולהפרעה. אני לא אפריע לכם, גם אם תגידו שקרים, גם אם אמרתם שקרים ואמרתם, תגידו את מה שאתם רוצים בטעם, בהקשבה וכשאני מדבר, הכבוד שלכם, זה לפחות, להקשיב, גם אם אתם לא מסכימים אתי.
- נוה גור: למה אתם לא עונה לחברי מועצה, זה לא חוסר כבוד,
- חי אדיב: אני מצפה מכם להתנהגות כזו,

אמרתם שקרים ואמרתם, תגידו את מה שאתם רוצים בטעם,
בהקשבה וכשאני מדבר, הכבוד שלכם, זה לפחות, להקשיב, גם אם
אתם לא מסכימים אתי.

נוה גור: למה אתם לא עונה לחברי מועצה, זה לא חוסר כבוד,

חי אדיב: אני מצפה מכם להתנהגות כזו,

נוה גור: למה אתה לא עונה למיילים פשוטים?

חי אדיב: אם תתנהג ככה לא

נוה גור: למה אתה לא,

חי אדיב: אם סגנון המכתבים שלך, יהיו כאלה, לא תקבל תשובה, תפנה

למשרד הפנים, תקבל תשובה שם.

נוה גור: למה אתה לא עונה למיילים פשוטים? אתה פשוט לא עונה,

חי אדיב: יש לך סגנון מתלהם, לא מתאים, לא מתאים לחברה כמו בהוד

השרון. קדימה, להצביע.

יגאל שמעון: אין הצבעה.

חי אדיב: אין הצבעה. רבותי, הישיבה על הדו"חות האלה (ביקורת), לפי

המלצה של היועץ המשפטי, תתקיים ביום רביעי הקרוב.

נוה גור: יש לי בקשה, אני לא הייתי כאן, אני רוצה להוסיף משפט, לפני

שאתה סוגר את הדיון.

חי אדיב: אבל אתה לא מקשיב לי, למה שאני אקשיב לך, הדיון נגמר יחידי,

תודה רבה. לא יקשיבו לך, אם תדבר ככה, לא מגיע לך.

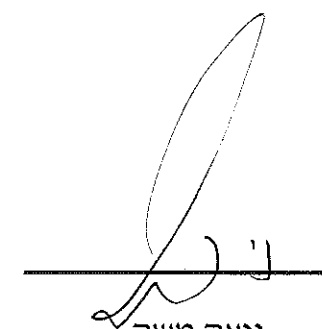
נוה גור: תלך הביתה, תלך הביתה.

חי אדיב: תצוף.

סוף הישיבה

חי אדיב
ראש העירייה

ניצה משה
מרכזת ישיבות המועצה